

**REFERAT
FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET**

25. MAI OG 24. JUNI 1987

Fiskeridirektoratet

REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET 25. MAI 1987.

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl 0900 til 1600.

Følgende av rådets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør Hallstein Rasmussen, formann
 Assisterende fiskeridirektør Torben Foss
 Direktør Odd Nakken, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
 Fiskeskipper Thor Wold, Norges Fiskarlag
 Disponent K. Arctander, Norges Fiskarlag
 Fiskeskipper A. Leine, Norges Fiskarlag
 Fiskeskipper Edvin Bakkevik, Norges Fiskarlag
 Fisker Knut Thomassen, Norges Fiskarlag
 Direktør P. L. Fladmark, Fiskeindustriens Landsforening
 Direktør K. Bolstad, Fiskeindustriens Landsforening
 Avdelingsleder Olav Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund
 Per Alf Andersen, Norsk Nærings- og nytelsesmiddelarbeiderforbund

Som observatører møtte:

Lidvard Grønnevet, Norges Fiskarlag
 Otto Gregussen, Norges Fiskarlag
 Ekspedisjonssjef Trond S. Paulsen, Fiskeridepartementet
 Byråsjef Gunnar Trulssen, Fiskeridepartementet
 Konsulent Roald Paulsen, Fiskeridepartementet
 Direktør Per Lohne, Sildemelfabrikkenes Landsforening
 Lars B. Larsen, Sør-Norges Trålerlag
 Harald Aarseth, Norske Fabrikkskips forening
 Kystvaktinspektør Magne Stene, Kystvakten

Som sekretær for rådet møtte T. Løbach og T. Halsteinsen.

Dessuten møtte:

Ingolf Røttingen, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
 Arvid Hylén, " "
 Tore Jakobsen, " "
 Arthur Holm, Fiskeridirektoratet
 Per L. Mietle, "
 Jørgen Borthen, "
 Arne Wåge, "
 Cato Isvik, "
 Knut Rakvaag, "
 Willy Sørensen, "
 Jan Lundberg, "
 Einar Ellingsen, "
 Tom Schjelderup Skare, "
 Hild Ynnesdal, "
 Modulf Overvik, "
 Hans E. Olsen, "
 Lisbeth W. Plassa, "
 Grethe Aa. Kuhnle, "

Rasmussen åpnet møtet og spurte om det var noen merknader til innkallingen. Det var ingen merknader til denne. Han refererte deretter forslaget til sakliste.

FORSLAG TIL SAKLISTE

1/87 Regulering av fisket etter norsk-arktisk torsk og hyse.

- a) Kvoter
- b) Andre reguleringer
 - Maskevidde i trål
 - Minstemål
 - Maskevidde i snurrevad.

2/87 Regulering av ringnotflåten 2. halvår.

- a) Makrellfiskeriene
- b) Loddefisket ved Jan Mayen og i NAFO-området
- c) Sildefisket vest av 4⁰ V.

3/87 Regulering av kystsildfisket i Trondheimsfjorden.

4/87 Orientering om fisket etter sei.

5/87 Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild.

6/87 Regulering av fisket etter mussa.

7/87 Rekefisket i EF-sonen.

8/87 Orientering om hvalreguleringen.

9/87 Regulering av rekefisket sør for 62⁰ N.

10/87 Eventuelt.

Leine ba om at problemet med utkast av fisk ble behandlet under sak 10/87, eventuelt.

Fladmark ba om at følgende saker ble drøftet under sak 10/87, eventuelt

- regulering av vassildfisket
- skjelltråling i Sovjets sone
- stenging av felt utenfor Finnmarkskysten
- selinvasjonen.

Bakkevik ba om at forholdet til fartøy under 70 fot i Skagerrak og Nordsjøen ble tatt opp under sak 10/87, eventuelt.

Saklisten ble godkjent.

SAK 1/87

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK ARTISK TORSK OG HYSE.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

"I FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

1. Reguleringsopplegget for 1987

På Reguleringsrådets møte 10. og 11. desember 1986 var det enighet om å anbefale maksimalkvoter i fisket med kovensjonelle redskaper i 1987.

I Fiskeridepartementets forskrifter av 23. desember 1986 ble den generelle maksimalkvoten fastsatt til 600 tonn, kvotene til reketrålernes ble maksimalt 5000 tonn og banklinebåtene som fisker i andre lands soner fikk 450 tonn.

Det ble ikke fastsatt stopp-perioder for fisket i 1987.

2. Utviklingen av fisket i 1987

Lofotfisket:

Skreifisket i Lofoten oppsynsdistrikt var i fjor det dårligste siden registreringene begynte i 1859. Sluttrapporten for 1987 viser 17.897 tonn fersk vekt, 3 000 tonn over 1986. Kvantumsøkningen fra 1986 til 1987 var 20 prosent. Figur 1 viser utviklingen i fisket i perioden 1985-87.

Det var en markert bedring av prisforholdene i 1987. Gjennomsnittsprisen på førstehånd gikk opp fra kr. 10 til kr. 15,40 pr. kg.

I 1987 ble førstehandsverdien 276 millioner kroner mot 150 millioner kroner i 1986. Økningen i verdi var 85 prosent.

Tabellen nedenfor gir deltakelsen i antall fartøy og antall mann ved hovedopptellingen den 22. mars hvert av årene 1980-86.

Ar	Antall fartøy	Antall mann
1980	1333	3629
1981	1542	4038
1982	1659	4158
1983	1853	4488
1984	1836	4543
1985	1401	3593
1986	905	2347
1987	1028	2648

Som det fremgår av tabellen har det vært en markert nedgang i deltakelsen i årene 1984-86. Fra 1986 til 1987 økte deltakelsen med ca. 13 prosent.

Ser en opplysninger om fangstutbytte og deltakelse i sammenheng framkommer at kvantum pr. fisker (fersk vekt) gikk opp fra 6350 kg i 1986 til 6760 kg i 1987. Brutto verdiutbytte pr. fisker gikk opp fra kr. 63 911 i 1986 til kr. 104 263 i 1987. Utbyttet pr. mann som deltok økte med 63 prosent.

Figur 2 viser redskapsfordelingen for Lofotfisket i 1986 og 1987.

Utviklingen samlet i Norges Råfisklags distrikt.

I Norges Råfisklags distrikt er det ilandført 109.200 tonn torsk rund vekt pr. 26. april. Dette er omtrent det samme som fjorårskvantumet på samme tid. Tabell 1 viser fangstoppgaver fra Norges Råfisklag pr. utgangen av uke 17 i 1986 og 1987. Fangsten er spesifisert på redskap og prissoner og omregnet til rund vekt. Det fremgår av tabellen at det også i år har vært en markert

nedgang i garnfangstene, fra 45,4 tusen tonn til 33,3 tusen tonn. Juksafangstene har også gått tilbake, mens linekvantumet har økt. Snurrevadfisket er på samme nivå som i 1986. Tabellen viser også at trålkvantumet i perioden har gått opp med vel 11 tusen tonn, (33 prosent) i forhold til 1986.

Det har videre vært en forskyvning av fangstene mellom prissonene fra 1986 til 1987. Spesielt markert er nedgangen i Finnmark og økningen i Lofoten.

Samlet norsk torskefiske nord for 62⁰ N.

Pr. utgangen av april har en beregnet det totale ilandførte kvantum torsk (alle salgslag) til 121.400 tonn rund vekt. Dette var 5.800 tonn under kvantumet i samme periode i 1986. Nedenfor er fangstkvantumet pr. 30. april spesifisert på redskaper (trål/konvensjonelle redskaper) i tonn rund vekt:

	1986	1987
Samlet torskekvantum pr. 30. april	126.200	121.400
Trålfangster	40.000	51.500
Konvensjonelle redskaper	86.200	69.900
Herav skrei	21.700	26.200

Nedgangen i totalkvantumet skyldes altså reduserte fangster med konvensjonelle redskaper. Fangsten med konvensjonelle redskaper er gått tilbake med 16.300 tonn. I samme periode har trålfangstene samlet økt med 11.500 tonn.

3. Prognose for 1987.

I forbindelse med Reguleringsrådets behandling i desember 1986 av reguleringer i fiske etter norsk-arktisk torsk i 1987, ble det utarbeidet prognoser for fiske med konvensjonelle redskaper. Fiske etter gytemoden fisk måtte forventes å øke fra 15 til 30 prosent mens fisket etter umoden fisk var ventet å øke med fra 40 til 60 prosent fra 1986 til 1987.

Sluttrapporten fra Lofotoppsynet viser at økningen i ilandført skrei i oppsynsdistriktet ble 20 prosent.

Pr. utgangen av april har det midlertid vært en markert nedgang i fangst av annen torsk enn lofotskrei med konvensjonelle redskaper. Kvantumet er her 43.700 tonn mot 64.500 tonn i 1986. Det totale fisket med konvensjonelle redskaper viser ved utgangen av april en reduksjon på 19 prosent.

I 1986 tok konvensjonelle redskaper ca. 71.800 tonn i perioden mai-desember. Beregninger basert på forventningene om en bedring i fisketilgjengelighet fra mai til desember gir to alternativer for fangst med konvensjonelle redskaper i perioden mai-desember 1987:

Alt. I: Fangstkvantumet fra 1986 økes med 15 prosent.

" II: " " " " " " 30 prosent.

Dette gir følgende prognoser:

	Alt I	Alt II
Fangst konv. redskaper 1.1.-30.4.1987	69.900 t	69.900 t
Fangst konv. redskaper 1.5.-31.12.1987	82.600 "	93.300 "
Trålfangster ¹) (inkl. reketrålere og bifangster)	<u>148.000 "</u> <u>300.500 t</u>	<u>148.000 "</u> <u>311.200 t</u>

¹) Prognose eksklusiv eventuelle kvoteendringer for små- og stortrålere.

Graden av usikkerhet er stor i de nevnte prognosene.

II SPØRSMÅLET OM EVENTUELLE ENDRINGER I KVOTEREGULERINGENE FOR 1987.

Det er flere faktorer å ta hensyn til vurderingen av i spørsmålet om endring i kvotereguleringene på det nåværende tidspunkt.

Her kan stikkordsmessig nevnes:

- usikkerhet i den biologiske situasjon for torsk
- usikkerhet i prognosene for fisket
- fordelingshensyn i flåten (distrikt, flåtegruppe)
- hensynet til fiskeprodusentene i land
- kvantifisering av utkast
- overfiske på ca. 8 tusen tonn i 1986.

En skal her ikke gi noen inngående diskusjon av de enkelte faktorenes vektlegging i forhold til spørsmålet om reguleringsendringer.

Fiskeridirektøren mener imidlertid at det bør stilles følgende minimumskrav til eventuelle endringer må:

a) Prioritering av kvoteendringer skal skje i følgende rekkefølge:

- 1) Oppheve av maksimalkvoteordningene for de passive redskaper
- 2) Nødvendige tilpasninger for småtrålere
- 3) Endring for stortrålerne.

b) En skal beregningsmessig "holde tilbake" ca. 10-12 tusen tonn av kvoten på 342 tusen tonn for å innberegne utkast og overfiske i 1986.

c) Foreløpig kalkuleres med ca 20% økning i prognosen for fisket med konvensjonelle redskaper resten av året. En slik prognose skulle tilsi at det totale kvantum i 1987 vil bli ca 304 tusen tonn uten kvoteendringer.

Oppheving av maksimumkvotene vil i 1987 ha svært begrenset kvantumseffekt. Beregninger utført på bakgrunn av fangst for fartøyene i 1986 viser at det er maksimalt 10-15 fartøy som vil kunne fange mer enn de fastsatte maksimumkvotene. Oppheving av maksimumkvotene for 1987 vil derfor maksimalt kunne utgjøre et tilleggskvantum på 1500 tonn. Forutsetningene er da at fisket blir ca 20% bedre resten av 1987 for de aktuelle fartøygruppene.

De nødvendige kvotetilpasninger for småtrålerne vil utgjøre 7.100 tonn (se punkt 2.4. under III).

Reguleringsrådet bes diskutere de ovennevnte forutsetninger.

III Trålfisket.

1. Reguleringsopplegget.

1.1. Kvotefordeling

Som nevnt ovenfor anbefalte Reguleringsrådet en trålkvote på 142.000 tonn. Det var ulike oppfatninger i rådet om hvor stor del av dette som skulle avsettes til "småtrålerne". Etter avstemning var det et flertall på 9 representanter som gikk inn for en avsetning på 13.000 tonn til denne gruppen, mens 3 representanter mente kvantumet burde settes til 20.000 tonn. Ved fordelingen mellom stor- og småtrålere henholdt Fiskeridepartementet seg til Fiskeridirektørens forslag og avsatte 20.000 tonn til småtrålerne. Det gjensto således å fordele 122.000 tonn mellom de ulike stortrålere.

Fiskeridirektøren tok i Reguleringsrådet opp spørsmålet om endring av faktorene som tidligere hadde vært benyttet ved fordeling av kvoten mellom stortrålerne. Forslaget var å benytte faktoren 1,00 for ferskfisktrålere, 1,18 for saltfisk- og rundfrysetrålere og 1,46 for fabrikkskip. I møtet ble det fremsatt forslag om å benytte faktorer på henholdsvis 1,00, 1,10 og 1,40. Avstemning viste at 5 representanter gikk inn for dette forslaget, mens 7 representanter gikk inn for Fiskeridirektørens forslag. Ved forskriftsfastsettelsen henholdt Fiskeridepartementet seg til flertallets standpunkt som ga en fartøyskvote for ferskfisktrålere på 1428 tonn, saltfisk- og rundfrysetrålere på 1685 tonn og fabrikkskip 2085 tonn.

1.2 Andre reguleringer.

Det var videre enighet i Reguleringsrådet om at 20% av kvotene til ferskfisktrålerne avsettes for fiske etter 1. september 1987.

I 1986 kunne Fiskeridirektøren gi samtykke til at et fartøys

kvote kan fiskes av annet fartøy tilhørende samme rederi eller administrasjonsenhet og som er tildelt kvote. Det ble en lang diskusjon i rådet om denne ordningen skulle opprettholdes for fisket i 1987. Avstemning ble gjennomført ved at det først ble votert over alternativet om ingen overføringsadgang. 5 representanter gikk inn for dette alternativet. Disse representantene opplyste imidlertid at de subsidiært ville stemme for en begrenset overføringadgang. Det ble så votert over alternativene om å begrense adgangen til etter 1. august 1987 eller å opprettholde ordningen med muligheter for overføring hele året. Førstnevnte alternativ fikk fire stemmer, mens 3 representanter gikk inn for nåværende ordning. Fiskeridirektøren foreslo således at ordningen begrenses til etter 1. august 1987.

Det ble foreslått at det ikke skal være tillatt å ta bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag uten at fartøyskvotene belastes. Dette forslag ble støttet av 10 representanter mens 2 representanter gikk imot. Fiskeridirektøren foreslo at bifangst belastes fartøyskvotene.

De ovennevnte forslag ble fulgt av Fiskeridepartementet

2. Eventuell endring av reguleringsopplegget.

2.1 Småtrålernes kvoteandel.

Ved en eventuell økning av trålernes kvoter ønsker vi å ta opp spørsmålet om en endring av "småtrålernes" kvoteandel. At vi ønsker å ta opp dette spørsmålet skyldes for det første at denne gruppens innsats i torskefisket har økt de senere år. Det er også kommet krav om økt adgang til å fiske torsk. For det andre har vi fått en rekke klager fra "småtrålere" på tildelt fartøyskvote for 1987. Dette gjelder særlig fra den gruppen av "småtrålere" som kombinerer reke- og torskefiske og som det det nærmeste er lik en ferskfisktråler i størrelse. Videre har vi innsett at enkelte av de restriksjoner som denne gruppen er

underlagt kan være uheldige. Til slutt kommer det moment at det som kjent skal tildeles/er tildelt 16 nye småtrålkonsesjoner i 1987 og ytterligere 10 skal tildeles for 1988.

2.2 Gjeldende kvotereguleringer.

Som nevnt ovenfor ble det avsatt 20.000 tonn til småtrålerne. Tildelte kvoter utgjør ialt 29.200 tonn.

"Småtrålere" er fartøy som enten er eller ikraft av konsesjonsvilkårene skal regnes for å være under 250 BRT og 34 meter lengste lengde. Dette gjelder både fartøy som kombinerer reke- og torskefiske og fartøy som driver torskefiske i kombinasjon med fiske etter andre bunnfiskarter.

Innenfor gruppen har vi flere ulike grupperinger hvor det ved kvotefastsettelsen er tatt hensyn til fartøyets størrelse, tidligere deltakelse, alternative driftsmuligheter samt de fastsatte konsesjonsvilkår for vedkommende fartøy. Det enkelte fartøys muligheter til kvotestørrelse er oppad begrenset til 75% av en ferskfisktrålers kvote. For reketrålere gjelder denne muligheten fartøy over 200 BRT, mens fartøy uten reketrål-konsesjon over 150 BRT kan få slik kvote. Gruppen har de senere år bestått av rundt 40 fartøy, men vil altså i løpet av de nærmeste par år økes med 26.

For 1987 er fartøy som har reke- og torsketrål-konsesjon gitt en kvote på 500 tonn torsk rund vekt. Samme kvotebegrensning gjelder for reketrålere som fisker torsk med konvensjonelle redskap. Dette tilsvarer 35% av en ferskfisktrålerkvote. Vi vil nevne at etter justeringer av reguleringsopplegget for 1986 var kvoten 420 tonn som tilsvarer 42,9% av en ferskfisktrålerkvote.

Av fartøy uten reketrål-konsesjon har fem fartøy 75%, ett fartøy 60% og tre fartøy 51,9% av en ferskfisktrålerkvote. Videre har fartøy under 150 BRT en kvote på 306 tonn som tilsvarer 23% av en ferskfisktrålerkvote. Slike fartøy kan imidlertid fiske

ytterligere 294 tonn med andre redskap inntil den generelle maksimalkvoten på 600 tonn er nådd.

2.3 Fangst i forhold til kvoten.

Som nevnt innledningsvis har gruppens innsats i torskefisket økt de siste par årene. Dette betyr at en stadig større andel av tildelte kvoter faktisk blir tatt. Som det fremgår av tabellen nedenfor ble det i 1985 tildelt 8400 tonn totalt, mens nærmere 5000 ble tatt. Dette gir en utnyttelsesprosent på 59. I 1986 ble det tildelt 16.700 tonn, mens det ble fisket vel 13.000 tonn, altså 78% av tildelt kvote.

1 9 8 5					
Gruppe	Antall fartøy m/kvote	Antall fartøy m/fangst	Sum utdelte	Sum fangst	Fangst i % av kvote
Fartøy m/reketill.	20	14	3.750	1.390	37%
Fartøy u/reketill.	22	19	4.650	3.569	77%
T O T A L	43	33	8.400	4.959	59%

1 9 8 6					
Gruppe	Antall fartøy m/kvote	Antall fartøy m/fangst	Sum utdelte	Sum fangst	Fangst i % av kvote
Fartøy m/reketill.	21	21	8.500	6.299	74%
Fartøy u/reketill.	22	18	8.200	6.768	83%
T O T A L		39	16.700	13.067	78%

Som vi ser av tabellene er det særlig fartøy som kombinerer reke- og torskefiske som har økt sin innsats i torskefisket i 1986. Vi antar at denne tendensen også vil gi utslag ved årets fiske og at minst 80% av tildelte kvoter faktisk blir fisket. I forhold til gjeldende reguleringsopplegg gir dette 23.400 tonn, altså 3400 tonn mer enn det som er avsatt til gruppen.

2.4 Ny gruppeinndeling.

Som det fremgår av oversikten foran har vi to hovedgrupper av "småtrålere" - fartøy med og uten rekestrålkonsesjon. Vi mener at i det bør det legges mindre vekt på rekealternativet for å begrense fartøyene kvotemessig. Dette skyldes den påviste nedgang i rekebestanden. I denne forbindelse vil vi også nevne at to rundfrysetrålere og seks ferskfisktrålere i løpet av 1980-årene har fått rekestrålkonsesjon uten at dette har fått konsekvenser for fartøyenes torskekvoter.

Fartøyenes kvoter bør tildeles etter fartøyenes størrelse slik at en gruppe utgjøres av fartøy over 250 BRT og 34 meter lengste lengde. Dette samsvarer med hva den nye forskrift om

tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål definerer som småtråler. Denne gruppen bør tildeles det maksimale av hva en småtråler kan få, altså 75% av en ferskfisktrålerkvote. Neste gruppe blir da småtrålere mellom 60 og 250 BRT og mellom 21 og 34 meter lengste lengde. Disse fartøyene bør gis en kvote som tilsvarer 45% av en ferskfisktrålerkvote.

Vi har en del fartøy som ligger under den sistnevnte grense og disse bør gis kvote tilsvarende 25% av en ferskfisktråler.

Den foreslåtte endring vil medføre at 6 fartøy flyttes fra 35 til 75% av en ferskfisktrålerkvote. 26 fartøy flyttes fra 35% til 45%, mens 4 fartøy flyttes fra en kvote som utgjør 23% til 45% av en ferskfisktrålers kvote. Videre vil 7 fartøy bli flyttet fra 23 til 25% av en slik kvote. Totalt medfører dette en kvoteøkning for småtrålerne på 8900 tonn. Med en utnyttelsesprosent på 80 vil det da måtte avsettes ytterligere 7100 tonn til gruppen. I forhold til gjeldende regulering må det da totalt avsettes 30.500 tonn til småtrålerne i 1987, altså 10.500 tonn mer enn det som allerede er avsatt.

3. Fordeling mellom stortrålerne.

Dersom det etter de endringer som er skissert for den konvensjonelle flåte og de tilpasninger som er foreslått for småtrålerne er ytterligere kvantum til fordeling, vil Fiskeridirektøren foreslå at dette tildeles stortrålerne etter en flat fordeling. Dette har sammenheng med at det kvantum som ikke er tatt skulle blitt tilført landanleggene fra den konvensjonelle flåte.

Det er tatt initiativ til å nedsette en arbeidsgruppe som skal utarbeide et opplegg for kvotefordeling mellom stortrålerne i 1988. Ut fra dette forutsetter Fiskeridirektøren at en flat fordeling av kvotene nå ikke får konsekvenser for fordelingen i 1988.

4. Frigivelse av høstkvoten.

Norske Trålerrederiers Forening har bedt Fiskeridepartementet om frigivelse av høstkvoten. Fiskeridepartementet har forutsatt at dette spørsmål skal behandles av Reguleringsrådet.

Som kjent skal minimum 20% av årskvoten for ferskfisktrålerne fiskes etter 1. september 1987. Dette utgjør minimum 286 tonn pr. fartøy. Fiskeridirektøren kan dispensere fra denne bestemmelse for enbåtsrederi. Foreløpig er det ikke innkommet søknader om slik dispensasjon. Det er imidlertid 8 rederier som kun disponerer ett fartøy. Under forutsetning av at disse får dispensasjon vil høstkvoten totalt utgjøre rundt 13.400 tonn.

Spørsmålet om en eventuell periodisering av kvotene for å sikre høstfisket, ble første gang tatt opp i forbindelse med reguleringene for 1981. Det ble i Reguleringsutvalget enighet om at 20% av fartøykvotene for ferskfisktrålerne skulle avsettes til etter 1. september.

Denne reguleringsformen har vært opprettholdt i de påfølgende år. Dette er gjort etter at saken i samtlige tilfeller har vært behandlet i Reguleringsutvalget.

Noe av bakgrunnen for å innføre en slik periodisering var hensynet til fiskeindustrien. En har sett det som en målsetting at landanleggene til en viss grad sikres leveranser gjennom hele året. Som et kompromiss mellom de forskjellige interesser er en da kommet frem til at 20% av kvoten skal fiskes etter 1. september. En vil nevne at da spørsmålet ble behandlet første gang, var Fiskeridirektørens forslag et kvantum tilsvarende 25-30%.

En frigivelse av høstkvoten vil i realiteten bety en kvoteøkning for trålerne da en nødvendigvis vil måtte tildele et kvantum utpå høsten for å ivareta de hensyn som er skissert ovenfor.

ANDRE REGULERINGSTILTAK.

1. Innledning.

Arets fiske har aktualisert spørsmålet om å sette i verk reguleringer som kan begrense uttaket av ungfisk. Dette har sammenheng med sterke indikasjoner på at store kvanta trålfanget torsk og hyse er blitt dumpet. Vi håper å kunne gi en nærmere orientering om dette under møtet.

Disse indikasjoner medførte at Fiskeridepartementet den 30. april fastsatte forbud mot utkast av torsk og hyse nord for 62° i Norges økonomiske sone utenfor det norske fastland. Et slikt forbud skaper en del problemer på håndhevelsessiden. For å ha fullgod kontroll med at forbudet overholdes, må fartøyene praktisk talt overvåkes kontinuerlig. Vi vil imidlertid anta at forbudet har en viss preventiv effekt.

I denne situasjonen vil en måtte vurdere også å gå andre veier for å hindre dette urasjonelle fisket. Dette kan være å økte maskevidden i trål og gjennomføre økning av minstemål for torsk og hyse.

2. Maskevidde i trål.

Som kjent er det i området nord for 64° N forbudt å bruke trål eller snurrevad hvis det i noen del av redskapet er mindre maskevidde enn 135 mm i redskap av polyester og polyamin og 145 mm i redskap av annet materiale. Denne bestemmelse ble fastsatt av Fiskeridepartementet 6. april 1982 med en overgangsperiode frem til 1. januar 1983.

Forut for behandlingen i Fiskeridepartementet hadde saken vært tatt opp i Reguleringsutvalget en rekke ganger. Endelig tilrådning ble gitt i møte den 17. desember 1981. Allerede den gang ble det reist spørsmål om en økning av maskevidden til 155 mm. Dette samsvarer med den anbefaling som er gitt av ICES for å

optimalisere langtidsutbyttet på torsk og hyse. Vi vil nevne at Island for flere år siden fastsatte en maskevidde i trål på 155 mm i de 8 bakerste metrene av trålen.

Tillatt maskevidde i sovjetisk sone er henholdsvis 125 mm og 135 mm. Spørsmålet om en økning av maskevidden har vært tatt opp årlig i den blandede norsk/sovjetiske fiskerikommisjon. Sovjetiske myndigheter har ikke vært interessert i å få opp maskevidden i egen sone. Selv om Sovjet offisielt ikke aksepterer norsk fiskeriforvaltning i Svalbardsonen, viser kontroller av sovjetiske fartøy bare unntaksvis at trålere bruker maskevidder under 135 mm.

Som nevnt foran differensieres det for tillatt maskevidde avhengig av materialtyper. En slik differensiering gir problemer for håndhevelsen da Kystvakten i mange tilfeller har vanskeligheter med å fastslå hvilke materialer trålen er laget av. Dette gjelder særlig i forhold til blandingsmaterialer.

For å bedre beskatningsmønsteret vil Fiskeridirektøren nå ta opp til diskusjon spørsmålet om en økning av maskevidden i trål. Med de vanskeligheter en har overfor Sovjet på dette feltet, vil en måtte vurdere å gå til ensidig norsk utvidelse av maskevidden.

3. Minstemål.

Fisekridirektoratets havforskningsinstitutt har i brev av 29. januar 1987 til Fiskeridirektøren skrevet følgende:

"JUSTERING AV MINSTEMÅL FOR TORSK OG HYSE NORD FOR 62⁰ N.

Mange med tilknytning til fiskerinæringen i Nord-Norge har i den siste tida rapportert at det foregår et utstrakt trålfiske på torsk fra 40-50 cm. Dette er i stor grad fisk av 1983- og 1984-årsklassene. Det rapporteres videre at store mengder av både undermåls og måls fisk kastes. Rapporten tyder på at det kastes fisk opp til 45-46 cm.

Havforskningsinstituttet har i brev av 12.11.85 pekt på at kriteriet for å stenge felter med mer enn 15% i antall vil bli lettere oppfylt med minstemål som korresponderer med en maskevidde på 135 mm. Legges seleksjonsfaktorene fra de felles norsk-sovjetiske forsøk til grunn for beregningene av minstemålene for torsk og hyse, blir minstemålene henholdsvis 47 og 44 cm.

Under de nå rådende forhold på fiskefeltene i Barentshavet er det grunn til å regne med at de nye minstemålene vil gjøre det mulig å stenge mange felter slik at sløsing med ressursene kan reduseres betydelig. Utover høsten er det mulig at dette problemet vil avta som følge av at fisk mellom 40 og 45 cm vokser så mye at det blir av interesse å lande den."

Fiskeridirktøren har ovenfor tatt opp spørsmålet om en økning av maskevidden i trål. En eventuell endring på dette området vil måtte kreve en overgangsperiode. For allerede nå å kunne bedre forvaltningen av torsk og huseressursene vil Fiskeridirektøren foreslå at minstemålene til torsk og hyse settes til henholdsvis 47 cm og 44 cm. Også dette vil måtte gjøres som ensidig norsk tiltak.

4. Maskevidde i snurrevad.

Landsstyret i Norges Fiskarlag gjorde på møte den 21. januar 1987 følgende vedtak:

- "1. Norges Fiskarlag viser til tidligere vedtak der en gikk inn for som et prinsipp at seleksjonen skulle være den samme i trål og snurrevad.

Den rådgivende komite for fiskeriforvaltning (ACFM) har vist til at for å få samme seleksjon kan maskevidden i snurrevad være 10 til 15 mm mindre enn maskevidden i trål.

2. For å få lik seleksjon i trål og snurrevad, går Norges Fiskarlag derfor inn for at maskevidden i snurrevad reduseres til 125 mm. Det er nødvendig med en snarlig avgjørelse.
3. Norges Fiskarlag vil gjenta at det er nødvendig med overvåking av felter med stor innblanding av småfisk med sikte på eventuelle stengninger."

Det er fra både Fiskeridepartementets og Fiskeridirektørens side forutsatt at spørsmålet om en eventuell senking av maskevidden i snurrevad skal behandles på dette møtet i Reguleringsrådet.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt har blant annet uttalt følgende:

"Havforskningsinstituttet gjennomførte seleksjonsforsøk med snurrevad i 1982 og 1983. I 1982 ble det brukt dekknett og seleksjonsfaktoren for torsk ble beregnet til 3,6. I 1983 ble det brukt to båter som fisket parallelt eller alternativt med ulike maskevidder og seleksjonsfaktoren ble da beregnet til 4,3. Det ble antatt at de siste forsøkene ga et riktigere bilde av seleksjonen enn forsøkene med dekknett, men det var likevel knyttet en viss usikkerhet til resultatene. I FTFI's forsøk ble det gjort to hal med tvillingsposer, den ene finmasket (60 mm) og den andre med kvadratmasker (120 mm). På grunnlag av dette og den observerte forskjellen mellom kvadratmasker og vanlige masker, ble seleksjonsfaktoren for vanlige masker beregnet til 4,5. Havforskningsinstituttets undersøkelser viste at det kunne være en betydelig variasjon i seleksjonen fra hal til hal og FTFI's resultat ligger innenfor den normale variasjonsbredden i forhold til en seleksjonsfaktor på 4,3. Ettersom FTFI's beregninger er basert på bare to hal, er dette derfor ikke tilstrekkelig bevis for at seleksjonsfaktoren er høyere enn 4,3, men støtter antagelsen om at forsøkene i 1983 ga et riktigere bilde av seleksjonen enn

forsøkene med dekknett i 1982.

Rapporten fra forsøkene i 1983 ble behandlet av Reguleringsutvalget samme år og det ble da anbefalt å opprettholde maskevidden på 135 mm i snurrevad. Problemstillingen er om seleksjonen eller fangstene skal være utgangspunktet for maskevidden. En seleksjonsfaktor på 4,3 for torsk betyr at maskevidden i snurrevad må reguleres til 125 mm for at seleksjonen skal bli den samme som for 135 mm i trål. I praksis betyr dette imidlertid at det vil bli fanget forholdsvis mer undermåls torsk med snurrevad enn med trål fordi snurrevadfisket i stor utstrekning foregår på felt med stort innslag av småtorsk. Erfaringene fra våren 1986 viste at når de nye problemer med både minstemål og utkast i snurrevadfisket og en senkning til 125 mm vil øke disse problemene. En eventuell senkning av maskevidden bør derfor kombineres med stenging av felt med stort innslag av undermåls fisk."

En har allerede tatt opp spørsmålet om en økning av maskevidde i trål og økning av minstemålet for torsk og hyse. I en slik situasjon kan Fiskeridirektøren ikke se at en reduksjon av maskevidden i snurrevad er den rette vei å gå i fremtidig forvaltning av torsk- og hysersressursene."

Rasmussen ba så forskerne om å si noe om bestandssituasjonen.

Hylan sa at de hadde et tokt gående i begynnelsen av mars. Dette viste at gytebestanden var en tanke større enn på samme tid i fjor, men at økningen var mindre enn forventet etter beregningene i fjor høst. Han sa at det var vanskelig å finne grunnen til dette. Resultatet av fisket gir imidlertid visse pekepinner. Totaluttaket har økt noe og det er spørsmål om tilgjengeligheten av gytemoden fisk har vært større enn forventet. Det er 1981- og 1982-årsklassene som har dominert i gytebestanden. De hadde observert en viss reduksjon i veksten og det er mulig at kjønnsmodningen er noe forsinket. Selv om det ble lagt inn en viss reduksjon i veksten allerede i 1986 er det mulig at den er

større enn det som ble lagt inn i beregningene. Han sa at det var svært liten forandring på beskatningsgraden i forhold til kvoten på 560.000 tonn. Biomassen vil bli betydelig redusert i forhold til 1986. Han opplyste videre at det var indikasjoner på at fisket var kommet noe lenger vest og at informasjonen tydet på at fisken var på sig vestover. Sonepreget i otolittene inneholdt et stort innslag av Barentshavpreg. Videre viste årets undersøkelse med Michael Sars og G. O. Sars en ekstremt vestlig fordeling av fisket. Beregningene som er gjort viser en betydelig reduksjon i bestanden i forhold til i fjor. Han var ikke villig til å godta resultatet fullt ut og har lagt inn korreksjon for feilkilder. Blant annet gir værforholdene feilkilder ved bruk av Michael Sars da dette fartøyet er mer følsomt. Videre gir forskjellige dybdeforhold visse feilkilder. Vandring mot Bjørnøya kan også ha forårsaket reduksjon i bestandsforholdene. En annen faktor er spørsmålet om det foregikk utkast utover høsten i fjor. Endelig foregår trålfisket på den yngste fisken og utsiling gjennom trålen går særlig utover 1983-årsklassen. Han konkluderte med at alt dette gir en pekepinn om at reduksjonen er noe større enn forventet og at vi fortsatt må vise forsiktighet i forvaltningen.

Nakken sa at en oppsummering av vinterens undersøkelser viser en betydelig grad av usikkerhet. Vinterens resultater er ikke direkte sammenlignbare da det er mye mer vestlig fordeling, dypere fordeling og at de fleste observasjoner er gjort med Michael Sars. Han mente det var umulig å gi en ny bestandsvurdering før resultatene fra fisket første halvår foreligger. Saken vil bli tatt opp i arbeidsgruppen i ICES i september.

Rasmussen spurte om hvordan situasjonen var for hysebestanden.

Nakken svarte at situasjonen stort sett er den samme som for torsken.

Leine spurte om trålfisket høsten 1986 har gitt utslag i bestanden.

Nakken ville ikke gi noen tall nå. Han kunne ikke gjøre dette før i september da fisket første halvår må inn i beregningene. Likevel er det allerede nå klart at veksten er betydelig redusert og at den samlede biomassen i bestanden er betydelig mindre enn forventet.

Fladmark mente å kunne konstatere at det var fortsatt vekst, men at denne var mindre enn tidligere antatt. Han spurte om de yngre årsklassene var svakere.

Nakken sa at 83- og 84-årsklassene var svakere enn forventet. Årsklassene har mye lavere gjennomsnittsvekt enn prognosene, mens 81-årsklassen faktisk er tyngre enn forventet. Han viste så til notat fra Havforskningsinstituttet av 23.5.87 om størrelsesfordeling til trålfanget torsk 1987.

(Notatet er tatt inn som vedlegg (./)).

Hylen sa at notatet var utarbeidet etter sterke indikasjoner på at omfattende utkast av trålfanget fisk. Han opplyste at de ikke har direkte målinger av utkast, men har sammenlignet lengdemålinger av fangster og landinger fra et par av feltene. Han viste så til notatets figur 1 som viser at det var kastet fisk opptil 56 cm.

Nakken påpekte at kurvene i figur 1 viste landing contra feltkontroll.

Arctander viste til at flere trålere bruker langt større maskevidde enn den minste tillatte og spurte om det var tatt hensyn til dette ved beregningene.

Nakken svarte at de kontrollerte fangster var tatt med trål med maskevidder mellom 135 og 142 mm.

Arctander kunne ikke tro at fisk på 50 cm var kastet.

Nakken mente å ha sterke indikasjoner på at dette var tilfelle.

Flademark viste til at det florerer med rykter om utkast, men at han savnet konkrete rapporter om dette. Problemet var tatt opp i Trålforeningen og det var uttrykt sterke reaksjoner.

Hylen opplyste at de som driver overvåking av fiskefeltene hadde avgitt konkrete rapporter om utkast av fisk opptil 47 cm. Han viste så til figur 4 i notatet og påpekte at avstanden mellom de loddrette linjene angir utkastet. Utkastet er betydelig i antall individer, men gir et kvantum på rundt 6.000 tonn.

Arctander mente at dersom tallene var riktige må vi få observatører om bord på trålerne. Vi vil spare millioner på å få bukt med utkastet.

Rasmussen sa at fra hans synspunkt skulle det gjerne vært kontrollører på hver eneste tråler, men at rederiene måtte betale kostnadene. Han viste til at i Canada var det ikke lov å fiske uten kontrollør om bord.

Andersen ba om å få konkrete navngitte tilfeller. Vi må få dette på bordet. For industrien i land forsvinner årsverk på denne måten.

Biørklund viste til at undersøkelsene var relatert til ferskfisktrålerne og spurte om hvordan situasjonen var med fabrikkskipene.

Hylen svarte at det ikke har vært folk om bord i fabrikkskipene.

Rasmussen sa at et beregnet utkast på 6.000 tonn var basert på kontroller av ferskfisktrålere. I tillegg kommer et anslag på utkast fra fabrikkskipene.

Fladmark mente det måtte være store feilkilder i beregningene av utkastet. Han sa at vi må få bukt med dette og få konkrete tilfeller på bordet. Vi vil ha slutt på dette og at å sette kontrol-

lærer om bord kan være en vei å gå.

Rasmussen noterte seg de positive signaler som kom fra Arctander og Fladmark. Han viste så til at det ble etablert et forbud mot utkast den 30. april. Han opplyste videre at en spesiell kontroll ved landidng hadde vist bare 3 % fisk under 50 cm og stilte seg tvilende til om fangstsammensetningen på feltene var slik at det så å si utelukkende fanges fisk over 50 cm.

Aarseth sa at fabrikkskipene også er underlagt kontroll. Han opplyste at en del fabrikkskip finner det lønnsomt å fiske med store sekker.

Rasmussen henviste så til at selve problemet med utkast generelt skulle tas opp under Sak 10/87 - eventuelt. Han konstaterte at det ikke var uenighet i rådet om at det har foregått utkast.

Arctander sa at det ikke har foregått utkast på Røstbanken.

Hylen svarte at de i beregningene har forutsatt at det ikke har foregått utkast fra Malangen og sørover.

Borthen viste til side 4 i saksdokumentet der de ulike prognosealternativer gir en forskjell på knapt 11.000 tonn. Han opplyste at tallene for to nye uker nå var kommet og at det var nedgang i uke 18 - 5.500 tonn i 1986 og 2.800 i 1987. Tallene for uke 19 var innhentet pr. telefon og viste rundt 3.500 tonn som er det samme som i fjor. Prognosen for fisket resten av året må bli ren tipping. En økning i prognosen for fisket med konvensjonelle redskap på ca. 20 % for resten av året gir et totalkvantum på rundt 304.000 tonn.

Rasmussen mente vi måtte avklare om kvoten skal tas.

Nakken sa at anbefalingene var gjort med sikte på å komme ned på Fmax. Da må beskatningen bli langt lavere enn nå. Vi skal styre oss inn på Fmax i 1990 og da må fiskedødligheten reduseres. Med

den utvikling som nå har vært i fisket trodde han at fiskedødligheten ikke går ned. Ethvert utkast medfører at fiskedødligheten ikke kommer ned.

Rasmussen sa at konsekvensene vil vise seg neste år. Vi vil da få lavere fangsttall i tabellen for 1988 og 1989.

Fladmark konstaterte at forventningene for 1988 måtte reduseres. Han var imidlertid nå opptatt av hvordan vi stiller oss i år. Prognosen for kystfisket er vanskelig. Han viste til diskusjonen i desember - møtet hvor det var forventet en økning i kystfisket på mellom 40 og 60 %. Resultatet hittil i år viser en reduksjon på 33 %. Det var enighet om å følge situasjonen nøye. Han kritiserte sterkt at det ble ventet helt til nå med å ta opp spørsmålet om en refordeling. Det har vært en dramatisk svikt i forhold til det som ble lagt opp til. En faglig vurdering skulle tilsa at det burde foretas endringer langt tidligere. Han påpekte at dette dreier seg om sysselsetting og at enhver fangst som leveres betyr noe. Han viste spesielt til de problemer som er i Finnmark. Det er påvist at svikten i Finnmark er formidabel i mai. Han mente at det umulig kunne innkalkuleres en økning på 20 % for resten av året. Prognosen burde heller baseres på at kystfisket blir det samme som i fjor.

Wold mente at det ikke var urealistisk med en økning på 20 % da fisket var svært dårlig i fjor.

Nakken sa at det var endringer i forutsetningene for en kvote på 342.000 tonn. Utkastet har ikke bare foregått fra trålere, men også fra den konvensjonelle flåte. Kvoten skal inkludere all fisk som blir tatt livet av.

Leine sa at det er lagt inn en stor økning av trålkvoten fra 1986 til 1987. Norges Fiskarlag mener at tildelte kvoter skal tas. Vi må imidlertid se på utkastet og vente med en eventuell refordeling til senere. Når det gjelder endring av gruppeinndelingen for småtrålere mente han at dette brude tas opp i den arbeids-

gruppe som skal oppnevnes for å se på fordelingen innen trålergruppene for 1988.

Thomassen påpekte at kvoten er fastsatt i tonn. Gjennomsnittsstørrelsen på torsken er mindre i år enn i 1986. Dette må få konsekvenser for uttaket. Han opplyste videre at utkast også foregår i linefisket der fisk under 7 hg kastes.

Andersen sa at industrien ikke har fått nok råstoff. Han håpet at det var mulig å øke trålkvoten. Utkast har imidlertid ikke styrket trålerne. Han spurte så om hva slags ansvar som var vist ved føring av fisk for henging i Lofoten. Produsentene har også et ansvar og må ha kunnet planlegge bedre. Arbeidstakerne i land blir lett en salderingspost. Han mente at vi burde benytte anledningen til å fordele gruppene imellom og innad i trålergruppen.

Arctander mente at periodiseringen burde oppheves. Han påpekte at det bare er ferskfisktrålere som har avsatt et kvantum som skal fiskes til høsten. Videre har enbåtsrederi ikke denne begrensning.

Andersen sa at det måtte være et kvantum til høsten og han ville gå imot å oppheve periodiseringen. Han ville heller at ordningen også skulle omfatte enbåtsrederi.

Rasmussen mente at periodiseringen skulle opprettholdes.

Fladmark mente at det ikke var noen god løsning å oppheve periodiseringen. Dette burde bare være aktuelt som en nødløsning inntil Reguleringsrådet fikk behandlet saken. Nå foreligger alle relevante opplysninger om oppfisket kvantum og fordeling på redskapsgrupper. Alt tilsier at det på årsbasis må bli en kraftig svikt i prognosen for kystfisket, antagelig i størrelsesorden 50.000 tonn. Det burde forlengst ha vært foretatt en overføring til trålkvotene for å avdempe skadevirkningene for industrien. Det vil være en alvorlig feil om ikke Reguleringsrådet nå

refordeler en vesentlig del av den svikt i kystfisket som man må regne med på årsbasis. Han beklaget sterkt at Norges Fiskarlag ved sin innstilling i saken ikke viste ansvar for industrien og sysselsettingen i fraflyttingsdistrikter. Han pekte på at Norges Fiskarlag selv til stadighet understreker at det har påtatt seg et ansvar for hele næringen, blant annet gjennom støtteforhandlingene med staten.

Leine sa at det ikke var forslag i landsstyret om større kvote til trålerne.

Bjørklund mente at vi må prøve å fiske kvoten. Trålerne får den fisken som er tilgjengelig. Han mente videre at vi ville stille dårlig i forhandlinger med Sovjet dersom vi ikke tar kvoten. Løsningen må bli å enten oppheve periodiseringen nå eller å øke trålkvoten. Han påpekte at leveringer kan styres til distrikter som har behov for råstoff.

Rasmussen viste til de synspunkter som var kommet frem fra Nakken og Hysten og at årets fiske ville få konsekvenser i 1988/1989. Han ville ikke fremme forslag om å redusere kvoten, men stå på de 342.000 tonn.

Fladmark sa at det var positivt at kvoten skulle tas. Han stilte spørsmål om når det ville bli anledning til å ta et stort restkvantum dersom det ikke tas nå. Han påpekte videre at det også foregår utkast fra andre redskap. Ham ba havforskningsinstituttet om å kvantifisere dette. Problemet med utkast må imidlertid dimensjoneres ned.

Thomassen fastholdt at der foregår utkast fra alle redskapsgrupper. Dette gjør at uttaket av ungfisk er for stort. Han sa at Norges Fiskarlag har litt tanke for fremtiden, ikke bare kort-siktig gevinst.

Rasmussen ba om at det nå ble sett konkret på de tall som foreligger. Prognose med en 20 %-økning gir 304.000 tonn. I tillegg

kommer 1.500 tonn som følge av oppheving av reguleringer for den konvensjonelle flåten. Dette gir et restkvantum på 35.500 tonn. Videre er utkastet beregnet til 6.000 tonn.

Nakken repliserte at utkastkvantumet som er beregnet er for lite. Det er kommet frem opplysninger om at det også foregår utkast fra den konvensjonelle flåte. Videre viste fjoråret vanskeligheter med å få de eksakte tall for oppfisket kvantum på bordet. Han mente at det således burde innberegnes et overfiske av samme dimensjoner også i år.

Fladmark spurte om det ved kvotefastsettelsen var lagt inn at utkast skulle medregnes. Han mente at dette aldri hadde vært et element og at det har vært sett gjennom fingrene med dette beregningsmessig.

Nakken viste til situasjonen i Nordsjøen hvor hyse figurerer med 130.000 tonn, mens det er et utkast på mellom 60 og 80.000 tonn. Det er meningsløst å operere med slikt. Kvoten i Barentshavet må inneholde utkastet. Når det gjelder russiske trålere antar vi at utkastet er tilnærmet null.

Rasmusen sa at vi måtte ta hensyn til dette.

Foss sa at det er fangsten som helhet som skal debiteres kvoten. Dette må gjøres konsekvent og vi må se på dette i forhold til alle redskapsgrupper. Vi må konsentrere innsatsen om å få slutt på utkastet.

Leine påpekte at trålerne har fisket 51.000 tonn på fire måneder. En eventuell økning må fordeles på alle trålerne. Vi må imidlertid se på utviklingen videre og heller vurdere dette i juli/ august.

Andersen mente at det forelå brukbare alternativer for å reformere kvoten nå.

Mietle sa at utkast i prinsippet skal registreres og belastes kvotene. Dette er ikke noe nytt prinsipp. Det er den nye situasjon som gjør at dette spørsmålet har fått oppmerksomhet nå. Både større fiske på grunn av de større trålkvotene og overvekt av yngre årsklasser har medført at utkast har fått de dimensjoner det nå snakkes om.

Rasmussen sa at vi har igjen 35.500 tonn uten å medregne utkast. Anslår vi utkastet til 10.000 tonn har vi igjen 25.500 tonn. Selv med en økning på 30 % for kystflåten har vi et restkvantum på rundt 18.000 tonn. Han mente at det ligger muligheter for å gjøre noe og viste til forslaget om å endre gruppeinndelingen for småtrålere.

Leine sa at det er helt naturlig at også småtrålerens situasjon vurderes i den arbeidsgruppe som forutsettes nedsatt.

Rasmussen var enig i at dette spørsmålet utgår nå.

Fladmark sa at de ikke prioriterte småtrålerne.

Rasmussen viste til det regnestykke som nå var gjort. Han mente det var lagt inn gode sikkerhetsmarginer og dersom vi skal ta 342.000 tonn må det gjøres noe nå. At kvoten skal tas er også utgangspunktet til Norges Fiskarlag.

Andersen var skuffet over Norges Fiskarlag. Han påpekte at vi har et kvantum som kan benyttes og så ingen grunn til å vente med fordelingen. Vi må sikre stabilitet i sysselsettingen og ikke vente til høsten. Primært bør det refordelles et størst mulig kvantum, men han foreslo en "midt på treet"-løsning på 25.000 tonn til trålerne.

Rasmussen foreslo å tildele 10.000 tonn nå. Dette bør fordeles flatt innen trålgruppen, men dette vil ikke prejudisere fordelingen for fremtiden. Han viste i den forbindelse til den

arbeidsgruppe som skal vurdere fordelingen trålerne imellom.

Leine var uenig i dette. Han mente det var for tidlig å gjøre noe og ville utsette spørsmålet om refordeling til juli/august.

Bjørklund sa at det var stor avstand mellom de fremsatte forslag og mente 15.000 tonn måtte være bedre.

Andersen påpekte at mangel på råstoff gjør at folk går permittert.

Thomassen var usikker på om en økning av trålkvoten ville gi bedret sysselsetting.

Fladmark påpekte at vi måtte være enig om at kvoten skal fiskes. Da blir spørsmålet hvordan vi best ordner dette. Det er trist å oppleve bagatelliseringen over et kvantum til trålerne. Hvert tonn teller. Vi må få fisken på land av hensyn til nasjonal-økonomi og sysselsetting. Han mente at kystfisket maksimalt ville ta samme kvantum som i fjor. Vi vil da måtte ta opp ytterligere 34.000 tonn med trål for å komme i ballanse.

Nakken sa at 10.000 tonn til trålerne var det absolutt lengste han kunne strekke seg.

Leine sa at dersom flertallet gikk inn for et kvantum til trålerne måtte spørsmålet om fordeling innen gruppen tas opp. Han mente at et eventuelt kvantum ikke måtte fordeles flatt.

Andersen ville ha flat fordeling av de foreslåtte 25.000 tonn.

Bjørklund trakk forslaget om en trålkvote på 15.000 tonn.

Avstemming ble gjennomført ved at det først ble votert over forslaget om å utsette refordelingen til månedsskiftet juni/august. 4 representanter (Thomassen, Leine, Wold og Bakkevik) gikk inn for dette forslaget.

Det ble så votert over forslaget om å øke trålkvoten med 25.000 tonn med flat fordeling mellom de ulike trålgrupper. Forslaget fikk 5 stemmer (Atctander, Bjørklund, Andersen, Bolstad og Fladmark). Endelig ble det votert over en kvoteøkning på 10.000 tonn. 8 representanter (Rasmussen, Foss, Nakken, Arctander, Bjørklund, Andersen, Bolstad og Fladmark) gikk inn for dette forslaget da de 5 som stemte for en kvoteøkning på 25.000 tonn alternativt stemte for dette kvantumet. Dette betyr at et flertall gikk inn for en kvoteøkning på 10.000 tonn til trålerne. Når det gjelder fordelingen mellom de ulike trålgrupper gikk et flertall på 9 representanter (Rasmussen, Foss, Nakken, Arctander, Wold, Bjørklund, Andersen, Bolstad og Fladmark) inn for en flat fordeling, mens 3 representanter (Thomassen, Leine og Bakkevik) stemte for en fordeling etter faktorene 1,00 for ferskfisk-trålere, 1,18 for rundfrys- og saltfisktrålere og 1,46 for fabrikkskip.

Rasmussen viste igjen til saksdokumentene der det ønskes en drøftelse av spørsmålet om en økning av maskevidden i trål. Han presiserte at dette i første omgang ville måtte bli et ensidig opplegg fra norsk side.

Paulsen sa at denne saken hadde vært tatt opp med Sovjet flere ganger. Fiskeriministeren ønsker fortsatt at en økning skal skje i samarbeid med russiske myndigheter. Han opplyste at det er mulig at dette vil bli en hovedpost under høstens forhandlinger.

Arctander mente at det var bedre gehør for en økning nå enn det hadde vært tidligere.

Rasmussen forsto problemene i forhold til Sovjet, men han mente det ikke kunne være galt av Reguleringsrådet å gi uttrykk for at maskevidden bør økes fortrinnsvis til 155 mm. Det er ønskelig med et bedre beskatningsmønster.

Leine mente det ikke ville være politisk mulig å gjennomføre

økning før saken var drøftet med Sovjet. Han sa at Reguleringsrådet måtte kunne si sin mening. Han ville gå inn for en økning så snart som mulig.

Arctander mente det ville være å gå for langt med 155 mm. Han ville i første omgang gå til 145 mm.

Fladmark sa at dette ville gå ut over hysefisket. Han kunne være med på et generelt ønske om utvidelse, men presiserte at dette måtte skje på internasjonal basis.

Leine repliserte at da må vi se bort fra dette. Det er vanskelig å få Sovjet med.

Nakken sa at han selvfølgelig gikk inn for 155 mm snarest mulig. Han delte Leines oppfatning og kunne opplyse at russerne har utarbeidet dokumenter som viser en optimal beskatning ved bruk av 125 mm. Vi må gå til en ensidig utvidelse i norsk sone og prøve å få Svalbardsonen inkludert i dette.

Andersen gikk inn for en ensidig norsk utvidelse til 155 mm.

Arctander mente at vårfisket ville bli redusert med 40 %. Å gå til 155 mm er alt for langt. Han foreslo en økning til 145 mm.

Leine sa at det viktigste var å få prosessen i gang. Vi må senere diskutere 145 contra 155 mm.

Wold spurte om hvilke minstemål som korresponderte med en maskevidde på 155 mm.

Hysten svarte at for torsk var det 55 cm, hyse rundt 50 cm og for sei 52 cm.

Fladmark sa at dette ville gi en dramatisk reduksjon i fangst av torsk på Finnmarkskysten og av hyse og sei generelt. Dette ville få alvorlige konsekvenser og var villig til å gå til 145 mm.

Nakken opplyste at all hyse i Barentshavet er yngre enn 5 år. Det vil lønne seg å fiske med 155 mm når hyse og sei er reetablert. Fladmark må ikke se på de perioder hvor det bare har vært fisket ungfisk.

Aarseth mente en utvidelse måtte gjøres i to omganger. I dag lever flåten av fangst av ungfisk.

Rasmussen ville ikke nevne millimeter.

Han konkluderte med at Reguleringsrådet ga uttrykk for at det er behov for å øke maskevidden i trål. Dersom det ikke oppnås gjennomslag for en slik økning i samarbeid med sovjetiske myndigheter, bør det fra norsk side vurderes å gå til en ensidig utvidelse.

Rasmussen viste igjen til saksdokumentet og til spørsmålet om reduksjon av maskevidden i snurrevad.

Leine sa at det er umulig for snurrevadfiskerne å leve med en maskevidde på 135 mm. De kan ikke drive et rasjonelt fiskeri. Utsettelsesforslaget er ikke godt i dagens situasjon.

Wold var opptatt av likhet for loven og mente dette måtte føre til en reduksjon i maskevidden i snurrevad da seleksjonen i trål og snurrevad er ulik. Han sa videre at en utvidelse av maskevidden i trål måtte få konsekvenser for maskevidden i snurrevad.

Andersen viste til saksdokumentene der det heter at snurrevadfisket foregår på felt med mer småfisk.

Wold kunne ikke forstå dette da de er sluttet å drive på grunne felt.

Nakken sa at det er avhengig av konsentrasjonene av fisk. Jo mer

fisk, jo dårligere seleksjon. Han sa videre at de opererte med gjennomsnittsfaktorer.

Foss spurte om det var riktig at ulikhetene mellom trål og snurrevad refererte seg til siste del av halet.

Jakobsen sa at den overveiende del av seleksjonen foregår på brunnen.

Fladmark hevdet at det var store mengder småfisk i snurrevadfangstene som leveres. Han mente at det var ingen grunn til å redusere maskevidden i snurrevad.

Leine spurte om det var riktig at snurrevadfiskerne opererer sammen med trålerne.

Thomassen bekreftet at redskapet kan brukes der trålerne går. Han hevdet videre at snurrevaden beskattet norsk-arktisk torsk.

Bjørklund kunne ikke gå med på en senking. Vi skal forhandle med Sovjet om en økning av maskevidden i trål. En senking av maskevidden i snurrevad reduserer troverdigheten i en slik forhandlingssituasjon.

Leine hevdet at maskevidden i snurrevad bør ligge 10 mm under trål. De som vil må ha mulighetene for å gå ned med maskevidden.

Ved avstemming gikk 5 representanter (Thomassen, Bakkevik, Leine, Arctander og Wold) inn for en reduksjon i maskevidden i snurrevad til 125 mm inntil spørsmålet om en økning av maskevidden i trål var avklart. 7 representanter (Rasmussen, Foss, Nakken, Bjørklund, Fladmark, Bolstad og Andersen) gikk inn for å opprettholde gjeldende maskevidde på 135 mm. Flertallets forutsetning var imidlertid at spørsmålet måtte vurderes på nytt dersom maskevidden i trål ikke økes.

Rasmussen viste til forslaget om å øke minstemålene for torsk og

hyse.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å øke minstemålene for torsk og hyse til henholdsvis 47 og 44 cm.

TABELL 1

FANGST AV TORSK OG SKREI LEVERT I NORGES RÅFISKLAGE DISTRIKT
TONN RUND VEKT PR. UTGANGEN AV UKE 17 (27.4.86 OG 26.4.87).

PRISSONE	GARN		LINE		JUKSA		SN.VAD		TRÅL		ALLE REDSKAP ¹⁾	
	1986	1987	1986	1987	1986	1987	1986	1987	1986	1987	1986	1987
1	3.548	935	988	921	592	11	925	48	6.163	8.717	12.217	10.633
2	8.788	3.138	1.106	1.917	724	99	655	166	5.773	7.482	17.384	13.024
3	13.571	7.908	4.144	5.909	1.518	605	59	900	7.977	9.747	27.450	25.373
4	3.941	2.452	1.269	1.440	480	421	3.986	2.309	9.723	12.540	19.497	19.207
5	982	2.437	327	372	167	137	134	148	3.975	6.315	5.633	9.623
6	1.504	1.660	113	100	252	250	-	4	29	31	1.907	2.047
7	1.072	1.366	4	3	143	111	1	2	5	11	1.230	1.494
8	414	395	40	23	204	83	27	14	32	55	757	604
9	376	394	469	293	95	79	3	17	171	282	1.186	1.080
SUM TORSK	34.195	20.686	8.460	10.979	4.174	1.796	5.791	3.608	33.851	45.183	87.263	83.085
SKREI (SONE 5)	11.209	12.569	5.570	6.935	1.663	1.667	2.695	4.608	291	76	21.722	26.155
SUM NRL	45.404	33.255	14.030	17.914	5.837	3.463	8.486	8.216	34.142	45.259	108.985	109.240

¹⁾ Inkluderer også andre redskaper enn de redskapsartene som her er spesifisert.

NORSK-ARCTISK TORSK + KYSTITORSK. TUSEN TONN RUND VEKT.

	1877	1878	1879	1880	1881	1882	1883	1884	1885 ¹	1886 ¹
NOT	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0
BARN	125	121	100	86	120	107	88	116	81	59
LIME	44	51	41	36	66	76	52	32	30	43
JUKSA	59	46	30	39	36	39	28	30	36	31
SILURREKAD	39	19	19	16	22	33	30	25	22	21
ANNET/USPES.	0	0	3	5	7	6	4	6	3	4
SUM KONVENSJONELLE	268	246	194	183	251	261	204	209	174	158
TRÅLENE UNDER 250 BMT	7.7	8.4	6.0	8.4	3.6	3.4	1.7	3.0	4	-
FERSKFISKTRÅLENE/ HUNDFRYSETRÅLENE OVER 250 BMT	114.5	103.2	86.6	58.1	50.6	48.2	47.6	37.1	39	-
SALTFISKTRÅLENE	7.5	9.5	10.4	7.7	8.8	6.6	7.5	5.7	7	-
FABRIKKTRÅLENE	35.5	29.9	29.6	15.2	13.0	10.8	11.2	9.2	11	-
SUM TRÅLENE	165	151	132	89	76	69	68	55	61	100
TOTALT	429	397	326	272	327	330	272	264	235	258

1) Foreløpige tall.

50 000 tonn

Først vekke

SKREIFISKE I LØFTEN
OPP SØVNDISTRIKT
1985 - 87

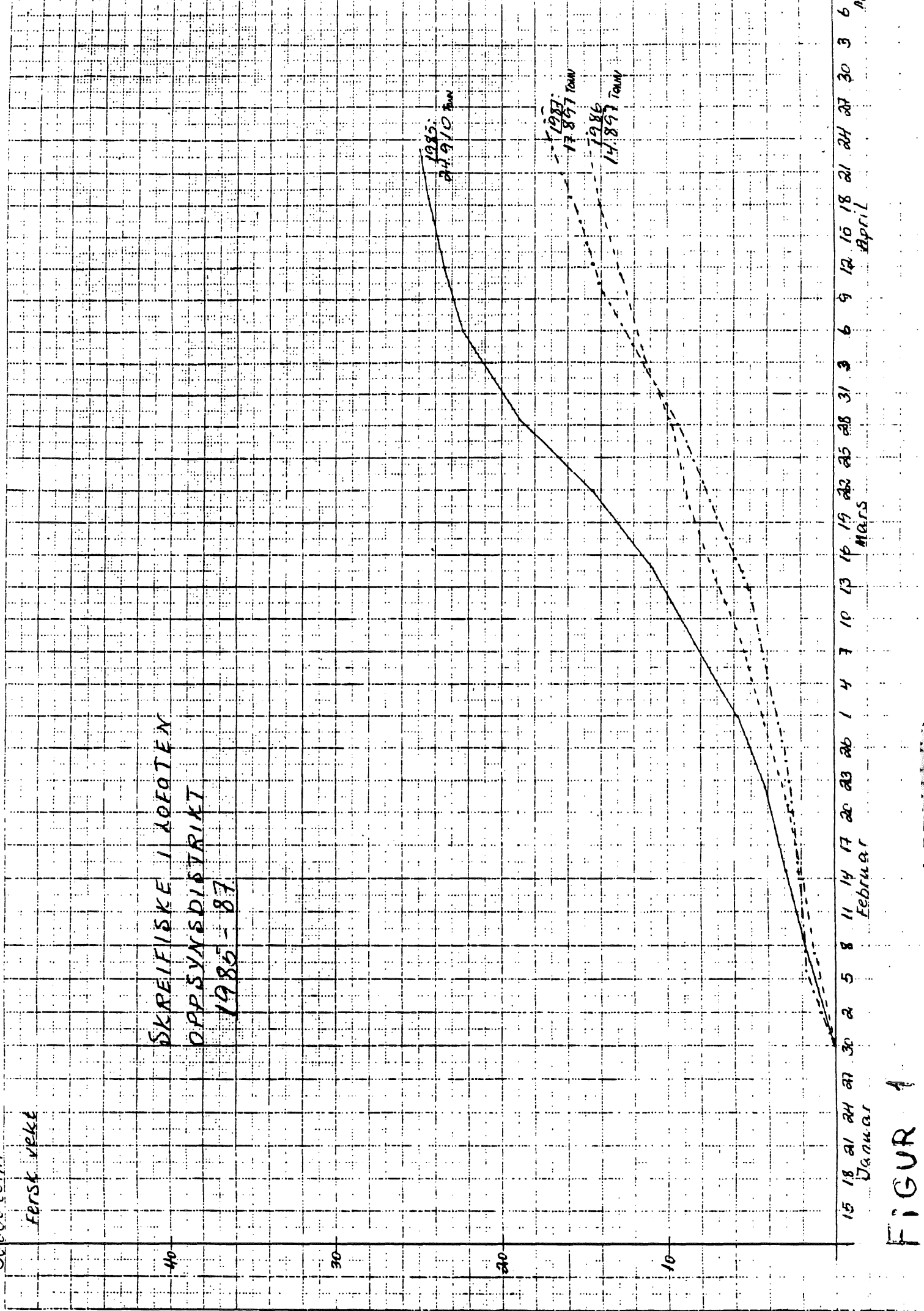
1985:
24.9/0 tonn

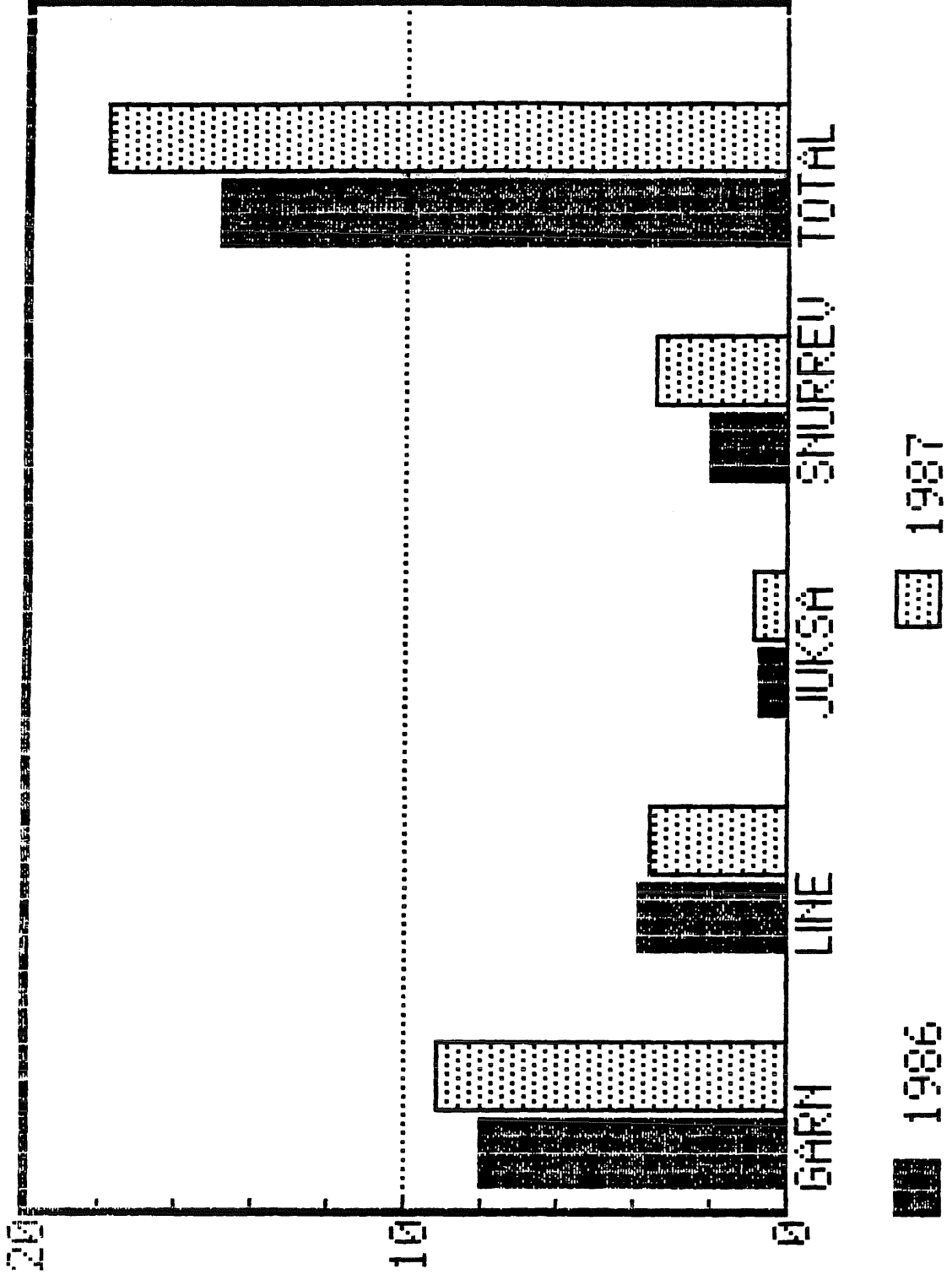
1987:
17.8/7 tonn

1986:
14.8/7 tonn

15 18 21 24 27 30 2 5 8 11 14 17 20 23 26 1 4 7 10 13 16 19 22 25 28 31 3 6 9 12 15 18 21 24 27 30 3 6
Januar
Februar
Mars
April
M

FIGUR 1

Norges Fiskerilag

04960 12MA187

Olev Tryggvasons gt. 24
Postboks 518
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

TORSK :

På grunn av det store uttaket av små fisk av norsk arktisk torsk hittil i 1987, må det innhentes uttalelse fra havforskerne om bestandssituasjonen.

Fangstutviklingen hittil i år viser at de passive redskapene har hatt en langt dårligere fangstutvikling enn forutsatt. En vesentlig årsak til dette er den seinvasjonen en har hatt langs hele kysten.

Norges Fiskerilag forutsetter derfor at fangstutviklingen følges nøye i tiden framover og at en refordeling av den norske torskekvoten blir vurdert på et senere tidspunkt.

En viser forøvrig til Landsstyrets vedtak i sak 9/87 om at fisket med passive redskaper i 1987 ikke skulle underlegges kvantumsregulerende tiltak. Norges Fiskerilags oppfatning er at utviklingen i fisket hittil i år klart har vist at det ikke er grunnlag for å kvoteregulere fisket med disse redskapene."

Med hilsen
NORGES FISKERILAG

Vigdís Harsvik
Vigdís Harsvik

Otto Gregussen

Otto Gregussen

Kopi: Fylkeslag/gruppeorganisasjoner

000

T. LØBACH
HER

Bergen, 23.12.1986
TLø/BE

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKE ETTER TORSK NORD FOR 62° N. BR. I 1987 MED KONVENSJONELLE REDSKAPER, MED SLIKE REDSKAPER I KOMBINASJON MED TRÅL OG BIFANGST AV TORSK VED ANNET FISKE M.M. (TORSKEREGLERINGSFORSKRIFTEN).

Fiskeridepartementet har den 19. desember 1986, med hjemmel i §§ 4 og 5 i lov av 13. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. bestemt:

Kap. I

Regulering av fartøy som fisker etter torsk bare med konvensjonelle redskaper og fartøy som fisker med slike redskaper i kombinasjon med rekestrål og trål.

§ 1

Maksimalkvote for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper

Fartøy som fisker torsk med andre redskaper enn trål kan i 1987 ikke fiske mer enn 600 tonn torsk rund vekt i området nord for 62° n.br. Fartøy som har konsesjon for å drive trålfiske etter torsk, jfr. forskrifter av 28. april 1978 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål, og som driver slikt fiske i kombinasjon med garn, line og jukse, kan heller ikke fiske mer enn 600 tonn i nevnte område, med mindre fartøyet er tildelt en kvote større enn 600 tonn i medhold av forskriften om regulering av trålfiske etter torsk nord for 62° n.br. i 1987.

Fartøy som har fisket opp maksimalkvoten etter første ledd kan ved fiske etter andre fiskeslag ta 10% bifangst av torsk regnet i rund vekt av hele fangsten i hver landing. Bifangst av torsk som overstiger 10% skal regnes som overfiske av maksimalkvoten etter første ledd.

§ 2

Kvote for fartøy med konsesjon for rekestrålfiske

Fartøy som har konsesjon for trålfiske etter reker, jfr. forskrifter av 29. juni 1984 om adgang til å drive trålfiske etter reker, kan i 1987 ikke fiske mer enn 500 tonn torsk rund vekt i området nord for 62° n.br.

Fartøy som har fisket opp kvoten etter første ledd, kan ved fiske etter andre fiskeslag ta 10% bifangst av torsk regnet i rund vekt av hele fangsten i hver landing. Bifangst av torsk som overstiger 10%, skal regnes som overfiske av maksimalkvoten etter første ledd.

Kap. II

Regulering av fartøy som driver fiske med garn og line etter bunnfisk i andre lands soner (EF-sonen, færeysk sone, islandsk sone og NAFO-området).

§ 3

Kvoter

Fartøy som driver fiske med garn og line etter torsk, hyse, sei, kveite, blåkveite, pigghå, håbrand, lange, blålange og brosme i andre lands soner kan i 1987 ikke fiske mer enn 450 tonn torsk rund vekt med andre redskaper enn trål i norsk sone mellom 62° n.br. i området nord for 65° n.br. og øst for 0-meridianen.

§ 4

Regler om overfiske

Fartøy som har overfisket kvoten på 450 tonn torsk rund vekt kan i 1987 ikke drive fiske med garn og line i andre lands soner etter de fiskeslag som er nevnt i denne forskrifts § 3. Maksimalkvoten på 600 tonn i § 1 gjelder for fartøy som ikke fisker i andre lands soner.

Uten hensyn til forbudet i første ledd kan Fiskeridirektøren samtykke i at fartøy kan drive slikt fiske i andre lands soner når overfisket av kvote i § 3 blir inndratt av vedkommende salgslag, jfr. § 7 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m. v.

§ 5

Bifangst

Fartøy som har fisket opp kvoten etter § 3 kan ved fiske etter andre fiskeslag ta 10% bifangst av torsk regnet i rund vekt av hele fangsten i hver landing. Bifangst av torsk som overstiger 10% skal regnes som overfiske av maksimalkvoten etter § 3.

Kap. III

Utfyllende regler

§ 6

Fiskeridirektøren kan gi forskrifter om gjennomføring og utfylling av denne forskriften.

Kap. IV

Straffereglar

§ 7

Forsettlig eller uaktsomt brudd på denne forskriften straffes i henhold til bestemmelsene i §§ 53 og 54 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

Kap. V

Ikrafttredelse

§ 8

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 1987 og gjelder til og med 31. desember 1987.

Bergen, 23. 12. 1986
TLø/BE

**FORSKRIFT OM REGULERING AV TRÅLFISKET ETTER TORSK NORD FOR 62°
N.BR. I 1987.**

Fiskeridepartementet har den 19. desember 1986, med hjemmel i §§ 4, 5 og 5a i lov av 13. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. bestemt:

§ 1

Virkeområde.

Denne forskrift gjelder fiske etter torsk med trål i Norges økonomiske sone nord for 62° n.br. og i området utenfor Norges økonomiske sone mellom 11° v.l. og 63° ø.l. nord for en linje trukket fra 11° v.l. og 63° n.br. rettviseende øst til 4° v.l., og derfra rettviseende sør til 62° n.br. og derfra rettviseende øst til norskekysten.

§ 2

Registreringsplikt.

Fartøyer som skal delta i fisket etter torsk med trål nord for 62° n.br. skal på forhånd være registrert hos Fiskeridirektøren. For å kunne bli registrert må fartøyet ha tråltillatelse etter §§ 3 og 4 i forskrift av 12. desember 1986 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål, gitt med hjemmel i lov av 20. april 1951 om fiske med trål.

Fiskeridirektøren avgjør hvilken gruppe det enkelte registrerte trålfartøy hører under.

§ 3

Kvoteregulering av trålere over 250 BRT.

For trålere over 250 BRT fordeles følgende kvanta på registrerte fartøyer etter § 2.

A. Ferskfisktrålere over 250 BRT og 115' l.l. (Lengste lengde)	1428 tonn rund vekt pr. fartøyer
B. Rundfrysetrålere over 400 BRT	1685 tonn rund vekt pr. fartøyer
C. Saltfisktrålere over 400 BRT	1685 tonn rund vekt pr. fartøyer
D. Fabrikkrålere	2085 tonn rund vekt pr. fartøyer.

Den kvoten et fartøyer er tildelt etter denne paragraf, kan ikke overskrides selv om fartøyet fisker med andre redskaper enn trål.

Fiskeridirektøren kan etter 1. august 1987 samtykke i at et fartøys kvote kan fiskes av annet fartøyer tilhørende samme rederi

eller administrasjonsenhet og som er tildelt kvote.

Kvoter som er tildelt fartøy som har konsesjon for rekestrålfiske, kan ikke overføres til annet fartøy.

Fiskeridirektøren kan øke kvoten fastsatt i første ledd a og b for fartøy tilhørende rederi som tildeles enhetskvoter etter § 5a i lov om saltvannsfiske, jfr. § 4 i forskrift av 21. desember 1984 om enhetskvoter for ferskfisk- og rundfrysetrålereflåten. Fiskeridirektøren kan også justere kvoter fastsatt i første ledd når endring i deltakelsen tilsier det.

Med ferskfisktrålere menes også fartøy som er kommet til erstatning for en ferskfisktråler og som etter konsesjonsvilkårne har en begrenset rett til kvote.

§ 4

Oppdeling av fangstsesongen.

20% eller mer av den årskvoten for ferskfisktrålere som er fastsatt i § 3a i denne forskriften skal fiskes etter 1. september 1987. Fiskeridirektøren kan dispensere fra denne bestemmelse for enbåtsrederi.

§ 5

Regulering av fiske med småtrålere.

For fartøyer på 250 BRT eller mindre gjelder følgende regler:

1. Fartøyer uten rekestrålkonsesjon.

Fartøyer under 150 BRT som ikke har tillatelse til å drive rekestrålfiske, kan i 1987 fiske inntil 306 tonn torsk rund vekt med trål. Driver slike fartøyer også fiske med garn, line eller juksa, inngår nevnte kvote i totalkvoten på 600 tonn torsk rund vekt etter § 1 i torskereguleringsforskriften av 19. desember 1986.

Fartøyer på 150 BRT og derover inntil 250 BRT eller inntil 115' l.l. og større fartøyer som i kraft av konsesjonsvilkårene har en begrenset rett til kvote, og som ikke har tillatelse til å drive rekestrålfiske, kan tildeles en kvote på 75% av en ferskfisktrålerkvote, jfr. § 3a i forskriften her. Ved fastsettelse av kvote for disse fartøyer kan det tas hensyn til fartøyets størrelse, tidligere deltakelse, alternative driftsmuligheter, samt de fastsatte konsesjonsvilkår for vedkommende fartøy.

2. Fartøyer med rekestrålkonsesjon.

Fartøyer med konsesjon for rekestrålfiske og med størrelse inntil 250 BRT eller inntil 115' l.l. og større fartøyer som driver annet fiske i kombinasjon med strålfiske etter torsk og reker, kan fiske inntil 500 tonn torsk rund vekt. Slike fartøyer over 200

BRT kan av Fiskeridirektøren tildeles en kvote utover 500 tonn og inntil 75% av en ferskfisktrålerkvote dersom særlige grunner tilsier det. Ved tildeling av slik tilleggskvote skal det legges vekt på fartøyets tidligere deltakelse og på alternative driftsmuligheter, samt på de fastsatte konsesjonsvilkår for vedkommende fartøy.

Fiskeridirektøren fastsetter kvotene etter punkt 1 og 2 i denne paragrafen.

§ 6

Bifangstbestemmelser.

Bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag skal regnes med i kvoten etter §§ 3 og 5.

Fartøy som har fisket opp tildelte kvoter kan ved fiske etter andre fiskeslag ta 10% bifangst av torsk regnet i rund vekt av hele fangsten i hver landing. Bifangst av torsk som overstiger 10% skal regnes som overfiske av fartøykvotene.

§ 7

Utfyllende bestemmelser.

Fiskeridirektøren kan gi nærmere regler om gjennomføring og utfylling av reglene i denne forskriften.

§ 8

Straffebestemmelser.

Overtredelse av bestemmelser i eller gitt i medhold av denne forskriften straffes etter bestemmelsene i §§ 53 og 54 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. og § 13 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål.

§ 9

Ikrafttredelse.

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1987 og gjelder til og med 31. desember 1987.

23.5.1987

Til: Fiskeridirektøren
Fra: Havforskningsinstituttet

NOTAT

STØRRELSESFORDELING TIL TRÅLFANGET TORSK 1987.

Overvåkingen av småfiskfelter har foregått fra begynnelsen av året. Denne aktiviteten har omfattet lengdemåling ombord i trålere i kommersielt fiske og leide fartøyer. Aktiviteten ble satt inn på å undersøke om felter kunne stenges eller åpnes. Dette innebar at bare fangster ble lengdemålt, med andre ord det ble unnlatt å lengdemåle den fisken som ble kastet eller tatt til annen anvendelse enn konsum. Det er et unntak. Den 30/4-d.å. ble det lengdemålt både fangst og utkast fra et trålhal tatt sørøst av Bjørnøya.

I tillegg til dette materiale er det tatt aldersprøver og lengdemålt en del landinger av torsk. Dette materiale kan være tatt til noe forskjellig tid, men innen første kvartal og på noe forskjellige lokaliteter, man innen samme fangstområde.

Det er med jevne mellomrom blitt antydnet at trålerne til sine tider har kastet store mengder småfisk, både torsk og hyse. Overvåkingstjenesten har antydnet i sin rapport av 9/4-d.å. at all fisk opp til 47 cm blir kastet. Målingen av den nevnte fangst tatt sørøst av Bjørnøya antyder at det ble kastet fisk opp til 56 cm. Den andel av fangstene innen hver 5 cm gruppe som er holdt tilbake for landing er beskrevet ved kurve 1 i Fig. 1. Tilsvarende kurve kan beregnes for fangstområde Vest-Finnmark (04) og Røstbanken - Malangsgrunnen (05) når overvåkingens lengdefordeling i hvert av disse områdene stilles sammen med lengdefordelingene for

landinger fra de samme områdene. For å etablere kurve 2 og 3 i Fig. 1 er det nødvendig å forutsette at fisk større enn 60 cm ikke har vært gjenstand for utkast.

Resultatene antyder at utkastet er høyere for både Vest-Finnmark og Røstbanken - Malangsgrunnen, sammenlignet med det halet fra Bjørnøya som ble omtalt tidligere. For området Vest-Finnmark antyder kurven at av fisk på 50-54 cm ble ca 1/2-parten tatt med til lands.

I Fig. 2 A er sammenlignet lengdefordelingene for fangst og landing fra området sørøst av Bjørnøya. Fra samme båt som vist i Fig. 2A, finnes lengdefordeling av torsk fanget etter at forbudet mot dumping ble innført (Fig. 2B). Denne er blitt sammenlignet med lengdefordelingen fra en annen båt som fisket noe seinere i samme område (Fig. 2B). Disse viser god overenstemmelse.

I Fig. 3 er vist lengdefordelingene til fangst og landing i 1 kvartal 1987 fra henholdsvis Røstbanken - Malangsgrunnen og Vest-Finnmark. Lengdefordelingene for Røstbanken - Malangsgrunnen viser liten forskjell (Fig. 3A). For Vest-Finnmark er forskjellen mellom lengdefordelingen i fangst og landinger betydelig (Fig. 3B).

Anvendes seleksjonskurven for landing, etablert for Vest-Finnmark (Fig. 1 kurve 3) på lengdefordelingene for fangst for fangstområdene Nordkappbanken og Øst-Finnmark blir resultatet lengdefordelingen for landingene vist i Fig. 4. En del av lengdematerialet fra Øst-Finnmark er fra felter som har vært stengt for fiske. Dette kan medføre at utkastet blir noe for høyt.

På Fig. 2, 3 og 4 er det avmerket tre lengder. Lengden merket 1 representerer minstemålet på 42 cm, lengde 2 representerer en torsk på 7 hg, svarende til 49 cm total-lengde. Lengde 3 på 59 cm representerer en hodekappet lengde på 45 cm. Torsk under 7 hg, hodekappet og sløyd, er dårligst betalt.

Anvendes en utjevnet seleksjonskurve for landing (kurve 3 i Fig. 1) kan utkastet i antall og vekt beregnes for en rekke områder (Tabell 1). Beregnet mengde utkast i antall varierer fra 6-42%, mens de tilsvarende tall for vekt varierer fra 2-19%.

Mengde utkast vil variere med maskevidden i trålen som i denne sammenheng har variert fra 135-142 mm. Det vil variere fra fartøy til fartøy og med fangsten i størrelse i det enkelte hal. Størrelsessammensetningen på de enkelte felter vil også påvirke utkastet.

Pr. 30. april er trålernes landinger fra området nord for 62⁰ N anslått av Fiskeridirektøren til 51 500 tonn. Dertil kommer ca 8-10 000 tonn fra fabrikkskip som enten er levert i utlandet eller fortsatt er ombord i fartøyene. Det er derfor grunn til å regne med et totalt kvantum pr. 30. april på ca 60 000 tonn. Av dette regnes det med at ca 23 000 tonn er blitt fanget fra Malangsgrunnen og sørover. Fisket på disse områdene regnes å ha foregått uten utkast av betydning. Antas det at utkastet i de andre områder har utgjort 15% i vekt, kan det totale fangstkvantum for trål pr. 30/4-d.å. være ca 66 000 tonn, altså et utkast på 1000 tonn.

Det er torsk av 1984-, 1983- og 1982-årsklassene som har vært gjenstand for utkast. Særlig har det gått utover 1983-årsklassen, men også 1982-årsklassen har lidd betydelig.

Bergen, 23. april 1987

Arvid Hysten

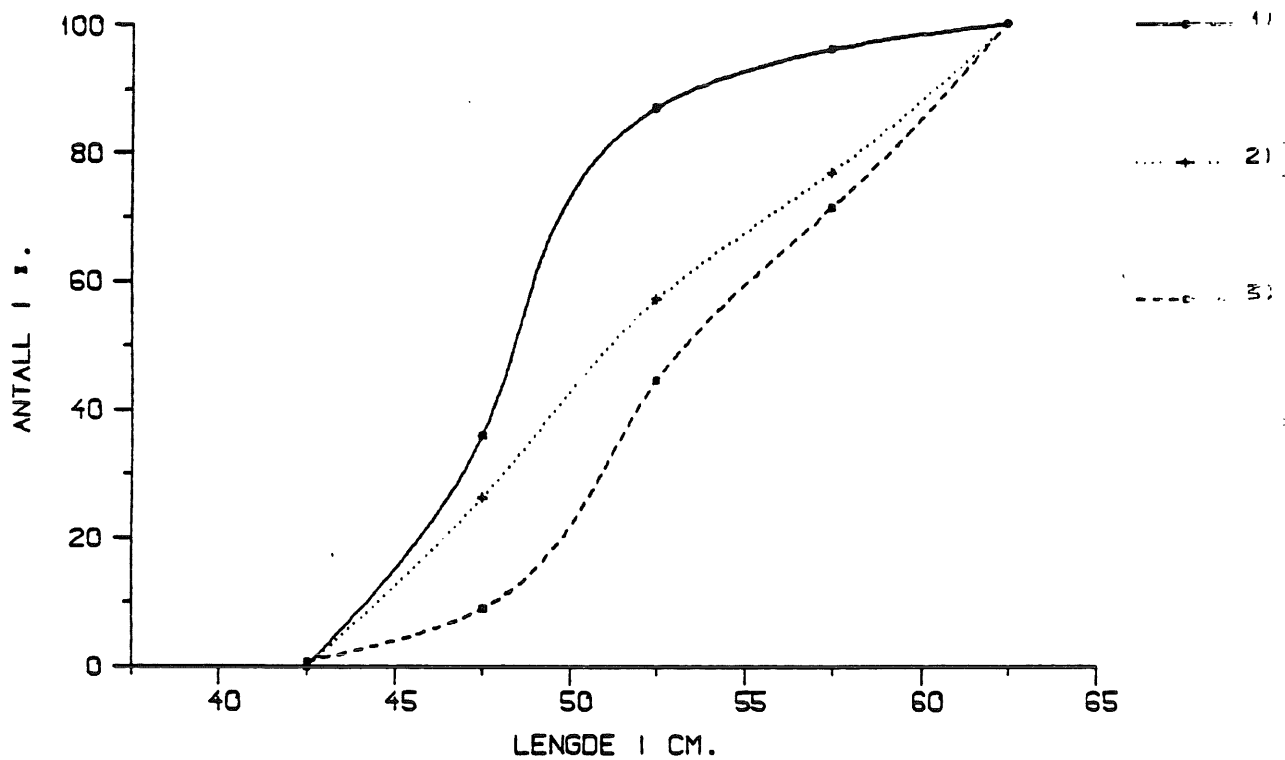

Fig. 1. Andel av torsk fanget i de enkelte lengdegrupper tatt med før landing.

1) Hal sørøst av Bjørnøya 30/4-87.

2) Lengdemålinger av torsk i området Røstbanken - Malangsgrunnen i 1. kvartal.

3) Lengdemålinger foretatt ut av Vest-Finnmark i 1. kvartal.

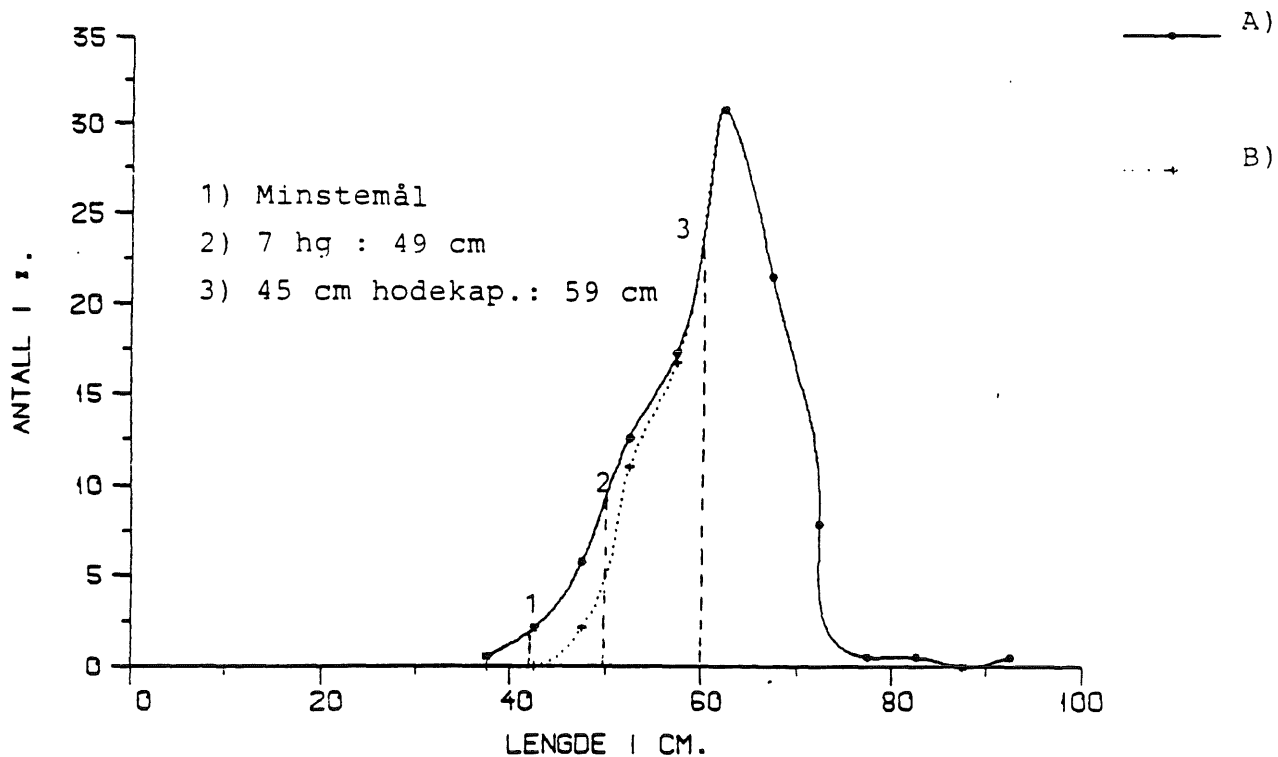

Fig. 2A. Lengdemålinger av torsk fanget og kastet i et hal sørøst av Bjørnøya 30/4-87.

A: Fangst
B: Landing

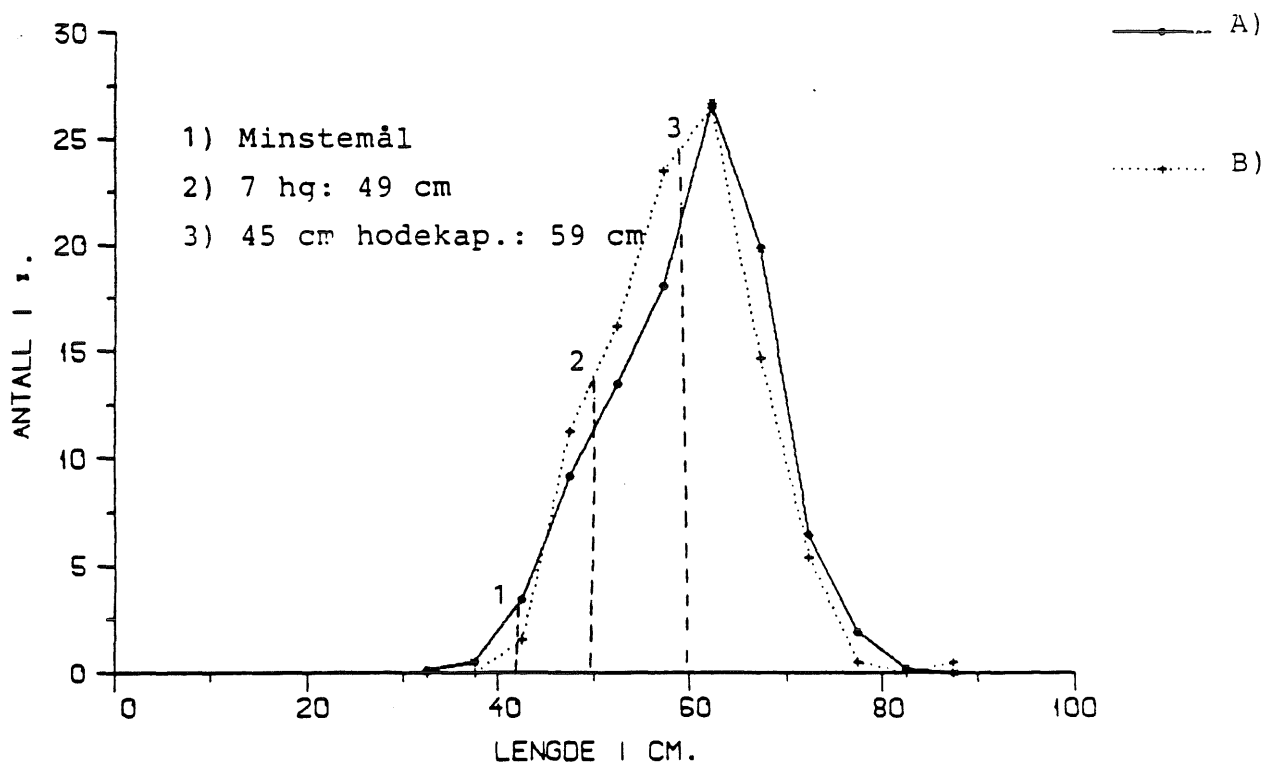

Fig. 2B. Lengdemålinger av torsk fanget i Bjørnøya-området av 2 trålere i de første dager av mai 1987 etter at dumpingsforbudet var innført.

A: Tråler 1
B: Tråler 2

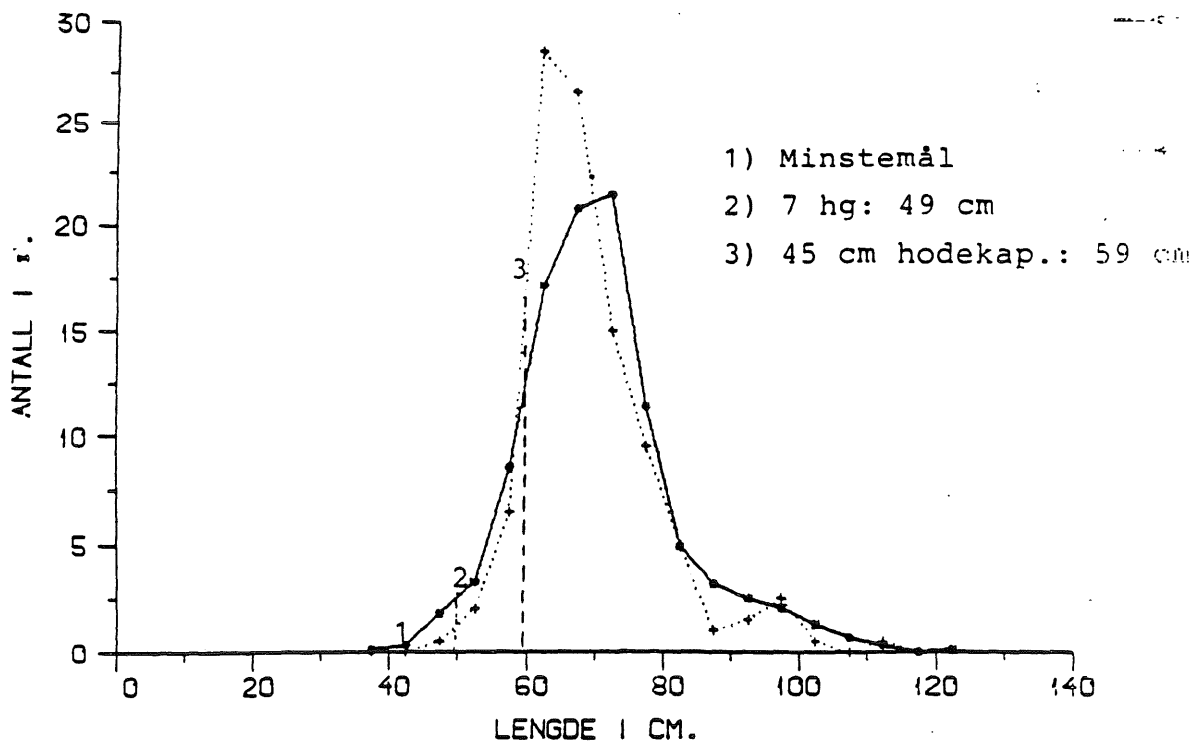

Fig. 3A. Lengdemålinger av torsk fanget i området Røstbanken - Malanqsrunden i 1. kvartal 1987.
A: Fangst målt på feltet.
B: Landinger målt i havn.

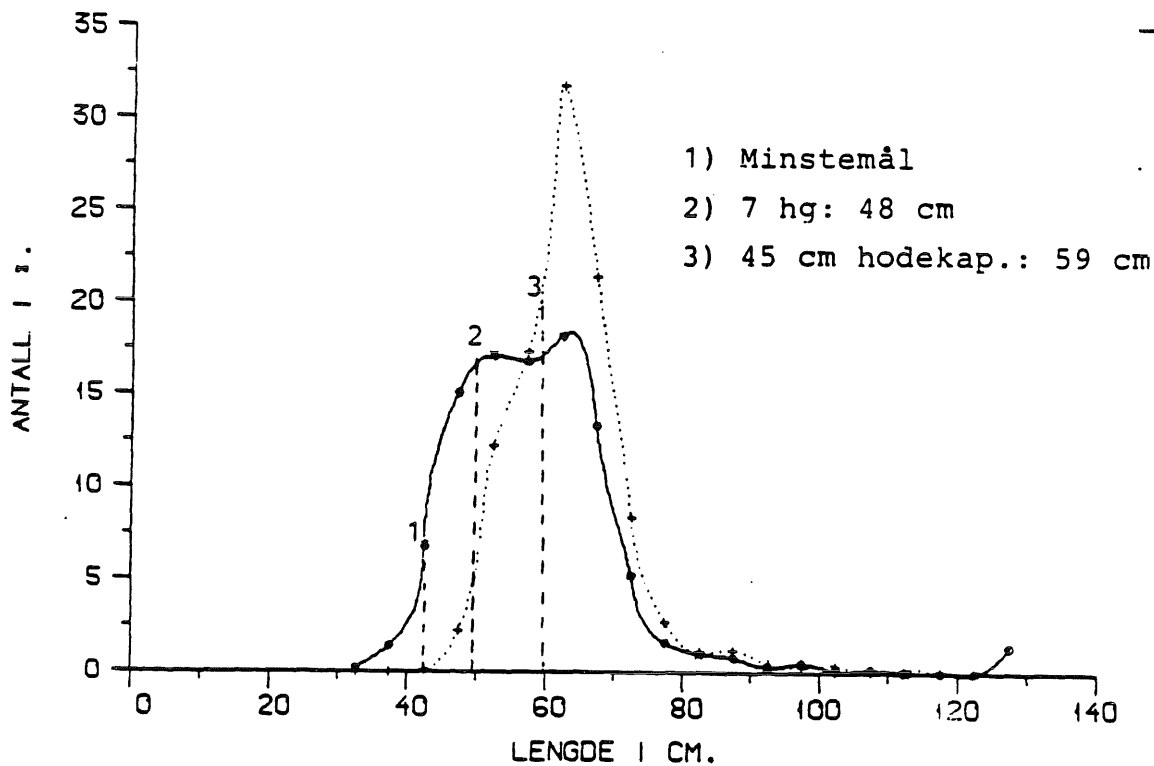

Fig. 3B. Lengdemålinger av torsk fanget i området utenfor Vest-Finnmark i 1. kvartal 1987.
A: Fangster målt på feltet.
B: Landinger målt i havn.

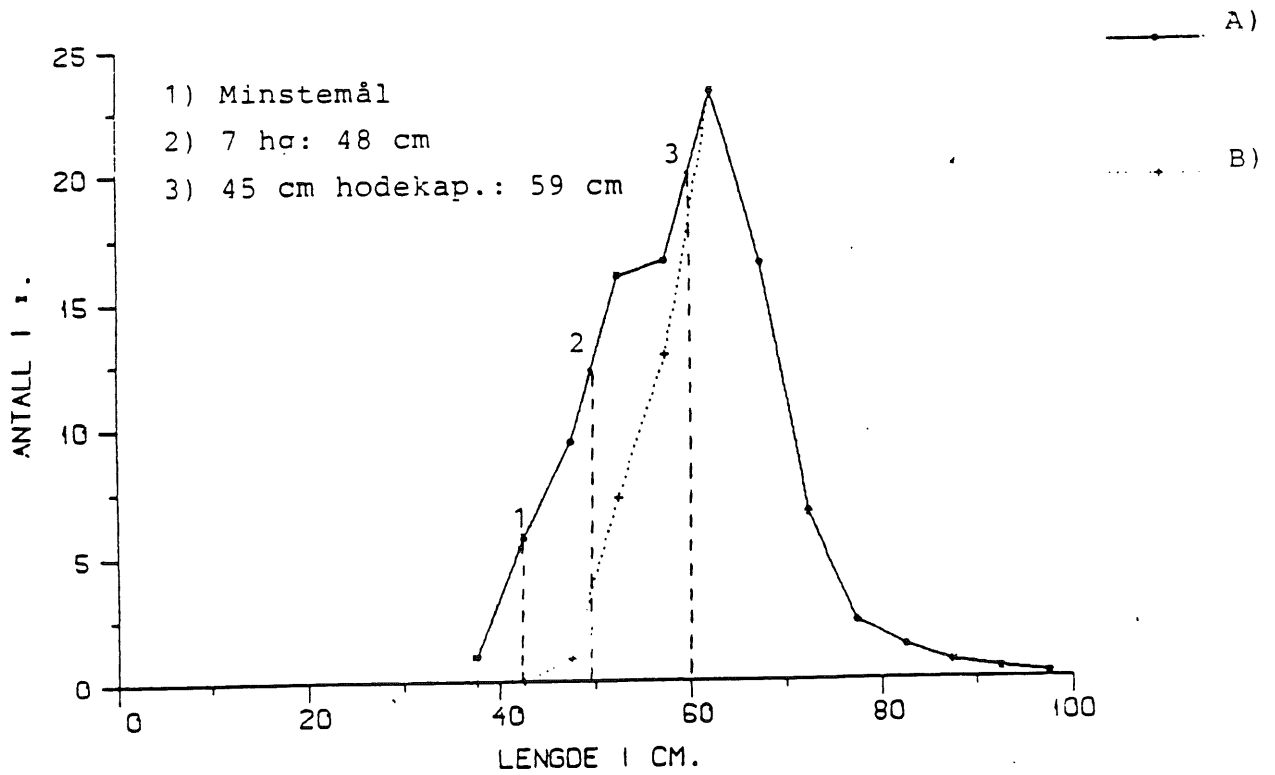

Fig. 4A. Lengdefordelinger av torsk fanget på Nordkappbanken i 1. kvartal 1987.
A: Fangst
B: Beregnet landing

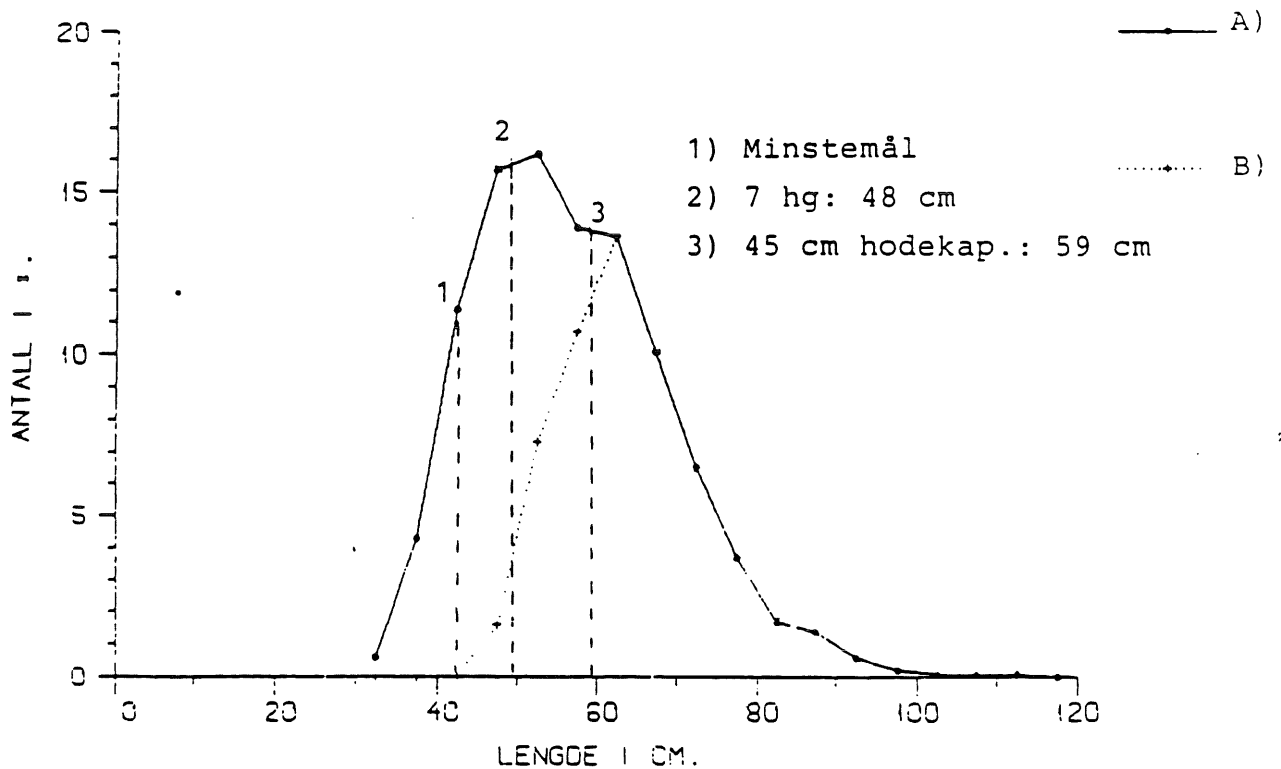

Fig. 4B. Lengdefordelinger av torsk fanget ut for Øst-Finnmark.
A: Fangst
B: Beregnet landing

Tabell 1. Utkast av torsk i vekst og antall i forskjellige fangstområder beregnet på grunnlag av lengdemålinger av fangster og kurven for utvalg til landing fra området utenfor Vest-Finnmark (utgjevnet kurve 3 i Fig. 1).

Fangstområde		Utkast i prosent	
		Vekt	Antall
Øst-Finnmark	(03)	19	42
Nordkappbanken	(12)	15	28
Vest-Finnmark	(04)	17	35
Røstbanken-Malangsgrunnen	(05)	2	6
Bjørnøya	(20)		
Båt A ¹⁾		11(4)	17(8)
Båt A		13	24
Båt B		16	26

1) Utkast målt. Tabellene i () representerer det målte utkast.

SAK. 2 A/87

MAKRELLFISKERIENE.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det var gitt følgende redegjørelse:

I. DELTAKELSE.

1. Ringnotfartøy 70-90 fot.

I 1986 var deltakelsen for denne fartøygruppen, både i Nordsjøen og nord for N62⁰, begrenset til fartøy som hadde deltatt i havmakrellfisket i Nordsjøen eller nord for N62⁰ i minst ett av de tre foregående år.

8 påmeldte fartøy tilfredsstilte kravet til deltakelse.

Fiskeridirektøren foreslår at samme deltakelseskriterium skal gjelde i 1987, dvs. at ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot som har deltatt i havmakrellfisket i Nordsjøen eller nord for N62⁰ i minst ett av årene 1984-86 kan delta i de nevnte områder også i 1987.

2. Ringnotfartøy under 70 fot.

Fiskeridirektøren forutsetter at ringnotfartøy under 70 fot i likhet med tidligere år kommer inn under gruppen kystfiskefartøy.

3. Trålere.

Det ble for 1986 avsatt 1000 tonn makrell til industritrålerne makrellfiske i Nordsjøen. Trålere fisket ca. 50 tonn av dette kvantumet.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det også for 1987 blir avsatt et kvantum makrell til industritrålernes makrellfiske i Nordsjøen.

II. MAKRELLFISKET NORD FOR N62⁰ OG I FÆRØYSK SONE.

1. Fisket i 1986.

Den norske makrellkvoten nord for N62⁰ ble for 1986 satt til 85.000 tonn, hvorav inntil 15.000 tonn kunne fiskes mellom N59⁰ og N62⁰. I færøysk sone var kvoten 7000 tonn.

Fisket nord for N62⁰ og i færøysk sone ble åpnet for ringnotfartøy 4. juli og avviklet som fritt fiske. Fisket mellom N59⁰ og N 62⁰ ble åpnet 4. august og regulert med turkvoter (1000 hl).

Fisket nord for N62⁰ og mellom N59⁰ og N62⁰ ble stoppet 26. august da totalkvoten på 85.000 tonn var beregnet oppfisket. Totalt ble ca. 89.600 tonn oppfisket. Herav ble ca. 78.600 tonn oppgitt fisket nord for N62⁰ og ca. 11.000 tonn mellom N59⁰ og N62⁰.

Det er imidlertid mistanke om at en del av det kvantumet som er oppgitt fisket nord for N62⁰, i realiteten er tatt mellom N59⁰ og N62⁰.

Det antas å være to årsaker for slik feilrapportering:

- 1) Makrellen var lite tilgjengelig nord for N62⁰ i det aktuelle tidsrommet.
- 2) Fisket mellom N59⁰ og N62⁰ var turkvoteregulert, mens fisket nord for N62⁰ var fritt.

Erfaringer fra dette fisket og fra sildefisket i Skagerrak/-Nordsjøen i 1986, gir grunn for å anta at ulik regulering av fiske på samme fiskeslag i tilstøtende områder i seg selv kan virke motiverende for angivelse av feil område.

Fisket i færøysk sone ble stoppet 9. oktober da totalkvoten på 7000 tonn var beregnet oppfisket. Statistikk fra salgslagene viser at 6686 tonn makrell er oppgitt fisket i færøysk sone i 1986. Det er grunn til å tro at det meste av, eller hele dette kvantumet er fisket i andre områder enn oppgitt.

2. Regulering av fisket i 1987.

Bestandssituasjonen for makrell er i dag slik at en har en svak nordsjøbestand (antatt gytebestand = 50.000 tonn) og en relativt sterk vestlig bestand (antatt gytebestand = 1.5 mill. tonn).

Det er grunn til å tro at det aller meste av det totale norske makrellkvantumet i 1986 på ca 150.000 tonn kan henføres til den vestlige bestand.

Både fra et reguleringsteknisk og et bestandsmessig synspunkt ville det være gunstig å slå sammen kvotene i Nordsjøen og nord for N62⁰, slik at hele kvantumet kunne fiskes hvor som helst nord for N59⁰ og det samtidig var forbud mot norsk havfiske etter makrell sør for N59⁰. Ved siden av å "spare" den svake nordsjøbestanden ville en også kunne oppnå korrekte områdeangivelser fordi hovedmotivet for feilrapportering sannsynligvis ville bortfalle.

En slik regulering lar seg ikke gjennomføre for 1987, pga. de begrensningene som ligger i utformingen av EF-avtalen mht. hvor mye som kan fiskes i de ulike reguleringsområdene.

På grunn av at holdninger av typen "det er det samme hvor fisken fiskes" synes å være utbredt blant næringsutøverne, må det understrekes at det er de inngåtte fiskeriavtaler som må være utgangspunkt for utformingen av reguleringene.

For 1987 har Norge i henhold til kvoteavtalen med EF forpliktet seg til at det norske makrellfisket nord for N62⁰ vil bli

begrenset til omtrent samme nivå som i senere år (".....
restricted to about the same level as in recent years").

Den samme ordlyden stod også i avtalen for 1986, og det norske fisket ble da regulert innenfor en begrensning på 85.000 tonn (jfr. J. 107/86).

En kan ikke se at kvoteavtalen Norge-EF for 1987 gir grunnlag for å fastsette et høyere tak for det norske makrellfisket nord for N62⁰ enn hva som var tilfelle i 1986, dvs. 85.000 tonn.

Ifølge EF-avtalen kan inntil 25.000 tonn av dette kvantumet fiskes mellom N59⁰ og N62⁰. I tillegg har Norge en kvote i færøysk sone på 7000 tonn.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fisket nord for N62⁰ reguleres som et fritt fiske innenfor en totalramme på 85.000 tonn + 7000 tonn. Herav kan inntil 7000 tonn fiskes i færøysk sone og inntil 25.000 tonn i området mellom N59⁰ og N62⁰.

Fisket i færøysk sone stoppes når kvoten på 7000 tonn er nådd. Fisket mellom N59⁰ og N62⁰ stoppes når 25.000 tonn er nådd. Alt fiske stoppes når totalrammen på 92.000 tonn er beregnet oppfisket.

Åpningstidspunkt.

Fiskeridirektøren vil foreslå følgende åpningsdatoer:

Nord for N62⁰ og i færøysk sone: 1. juli.

Mellom N59⁰ og N62⁰: 4. august.

Dette er i tråd med forslag fra Norges Fiskarlag.

Anvendelse.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det heller ikke for 1987 settes noe konsumkrav i forbindelse med fisket nord for N62⁰ eller mellom N59⁰ og N62⁰.

En forutsetter at eventuelle turkvoter i forbindelse med levering til konsum fastsettes av salgslagene.

III. MAKRELLFISKET I NORDSJØEN (DVS. SØR FOR N62⁰).

1. Fisket i 1986.

Norge disponerte en kvote på 39.200 tonn makrell i Nordsjøen i 1986 (ekskl. de 15.000 tonn som kunne fiskes mellom N59⁰ og N62⁰). Sverige fikk 200 tonn, slik at 39.000 tonn gjensto til fordeling blant norske fiskere.

Dette kvantumet ble fordelt med 26.000 tonn til ringnotfartøy og 1000 tonn til trålere, mens 12.000 tonn ble avsatt til kystfisket.

Fisket ble åpnet 4. august for trålere og 28. august for konsesjonspliktige ringnotfartøy og fartøy mellom 70 og 90 fot.

Ringnotflåtens kvantum var fordelt blant de påmeldte fartøy (også fartøy i gruppen 70-90 fot) etter sommerloddenøkkelen. Siste utseilingsdato var satt til 20. september.

Fisket ble stoppet 27. november da totalkvoten på 39.000 tonn var beregnet oppfisket. Statistikk fra salgslagene viste at kystfisket i 1986 nådde ca. 8900 tonn. Trålerne tok ca. 50 tonn, mens ringnotflåten fisket vel 30.000 tonn.

2. Regulering av fisket i 1987.

I henhold til kvoteavtalen med EF for 1987 disponerer Norge 36.200 tonn makrell i Nordsjøen. Herav har Sverige fått 200 tonn,

slik at 36.000 tonn gjenstår for norske fiskere.

Kystfisket.

Fiskeridirektøren vil foreslå at 10.000 tonn avsettes til kystfisket, med mulighet for senere overføring til ringnotflåtens fiske dersom det viser seg at kystflåten ikke når opp i dette kvantumet.

Trålfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at 1000 tonn også i 1987 avsettes til industritrålernes fiske.

Ringnotfisket.

Det gjenstående kvantum på 25.000 tonn foreslås fordelt med fartøyskvoter etter sommerloddennøkkelen på konsesjonspliktige ringnotfartøy og påmeldte fartøy i gruppen 70-90 fot som tilfredsstillter deltakelseskriteriene.

Dersom hele flåten deltar og en legger inn eksempelvis 15% overfordeling vil faktoren bli 0,80. Fartøyskvotene vil å så fall variere fra ca. 95 tonn for et fartøy med konsesjonskapasitet 1500 hl til ca. 320 tonn for et fartøy med konsesjonskapasitet 15.000 hl.

Anvendelse - turkvoter.

Det legges opp til et konsumfiske, men med mulighet for Fiskeridirektøren å dispensere av hensyn til avtaket eller dersom fangsten av kvalitetsmessige hensyn ikke kan benyttes til konsum.

Fiskeridirektøren forutsetter at Norges Makrellag fastsetter turkvoter for ringnotfartøy og trålere hvis dette er nødvendig av omsetningsmessige hensyn.

Åpningstidspunkt.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fisket for konsesjonspliktige ringnotfartøy åpnes 28. august.

Fisket for ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot og trålere foreslås åpnet 15. juli.

Disse forslagene er i overensstemmelse med forslag fra Norges Fiskarlag.

Fiskeridirektøren vil ikke foreslå at det blir satt noen siste utseilingsdato (se nedenfor under Refordeling).

I 1986 ble fisket nord for N 62⁰ stoppet (fordi kvoten var oppfisket) 2 dager før makrellfisket i Nordsjøen åpnet. Dette var ren tilfeldighet. For 1987 vil en be Reguleringsrådet vurdere om en av kontrollhensyn bør utsette åpningen av fisket i Nordsjøen dersom kvoten nord for N 62⁰ ikke er oppfisket til den foreslåtte åpningsdato (28. august)..

Refordeling.

Refordeling av makrell i Nordsjøen ble i 1986 foretatt ved at deltakende ringnotfartøy fikk justert fartøykvotene (faktoren ble hevet fra 0,8 til 0,9).

Det ble senere (21.11.) nødvendig å åpne for et fritt, turkvoteregulert (100 tonn) fiske for å sikre at totalkvoten ble tatt.

Norges Makrellag har uttalt følgende (jfr. vedlegg (./.)):

"Det henstilles til Fiskeridirektøren at det i reguleringsbestemmelsene for ringnotfisket i Nordsjøen blir tillagt et så stort overskuddskvantum at en unngår tilleggsutdeling til fartøyene mens fisket pågår.

Dette skapte nemlig meget uheldige følger under avviklingen i 1986."

Fiskeridirektøren er enig i at det var uheldig å øke fartøykvotene i en situasjon der mange fartøy egentlig hadde avsluttet sitt makrellfiske i Nordsjøen.

For 1987 vil Fiskeridirektøren i utgangspunktet legge opp til at totalkvoten skal kunne oppfiskes uten at refordeling er nødvendig.

Dersom det likevel skulle vise seg å gjenstå et restkvantum på slutten av sesongen, vil en foreslå at det på samme måte som i 1986 blir åpnet for et fritt turkvoteregulert fiske inntil totalkvoten er beregnet oppfisket.

For å lette avviklingen av et eventuelt slikt fiske, vil en foreslå at alle fartøykvoter oppheves fra en bestemt dato, f.eks. fredag 13. november.

IV. MAKRELLFISKET I EF-SONEN VEST AV W 4⁰.

Denne saken ble behandlet på forrige møte i Reguleringsrådet. Det ble da bestemt å åpne fisket for konsesjonspliktige ringnotfartøy fra 1. januar pga. at det ville være et visst avtak på makrell til konsum i vinter.

Det er hittil i år ikke registrert norsk makrellfiske i EF-sonen vest av W 4⁰.

For 1986 ble hele kvantumet avsatt til høstfisket med 15. oktober som startdato.

På bakgrunn av at det hittil i år ikke har foregått noe fiske, vil Fiskeridirektøren anse det som hensiktsmessig om kvoten på 22.000 tonn også i år kan avsettes til høstfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at makrellfisket vest av W 4⁰ blir midlertidig stoppet og at 15. oktober blir ny åpningsdato. En foreslår at 15. november opprettholdes som refordelingsdato, samt at det settes konsumkrav til leveransene.

I. DELTAGELSE.

Det var enighet i Reguleringsrådet om følgende:

Ringnotfartøy 70-90 fot.

Ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot som har deltatt i havmakrellfiske i Nordsjøen eller nord for 62⁰ N i minst ett av årene 1984-86 kan delta både i makrellfisket i Nordsjøen og nord for 62⁰ N i 1987.

Ringnotfartøy under 70 fot.

Ringnotfartøy under 70 fot kommer i 1987 i likhet med tidligere år inn under gruppen kystfiskefartøy.

Trålfartøy.

Industrietrålerne gis bare adgang til å delta i makrellfisket i Nordsjøen. (Det avsettes et eget kvantum til industrietrålerne, se under romertall III).

II MAKRELLFISKET NORD FOR 62⁰ OG I FÆRØYSK SONE.

Kvoten.

Leine spurte om grunnlaget for å begrense fisket innenfor en totalramme på 85.000 tonn + 7.000 tonn slik som foreslått av Fiskeridirektøren.

Paulsen svarte på spørsmålet fra Leine at Norge i henhold til

kvoteavtalen med EF hadde forpliktet seg til at det norske makrellfisket nord for 62° N skulle begrenses til omtrent samme nivå som i senere år. I 1986, hvor en hadde samme formulering, var kvoten satt til 85.000 tonn. Han mente derfor det var rett som foreslått av Fiskeridirektøren at en heller ikke i år gikk ut over 85.000 tonn. Videre mente han at kvoteavtalen med EF ikke var til hinder for at den norske kvote på 7.000 tonn i færøysk sone alternativt kunne fiskes i området nord for 62° N i tillegg til kvoten på 85.000 tonn.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at fisket nord for 62° N reguleres som et fritt fiske innenfor en totalramme på 85.000 tonn + 7.000 tonn. Herav kan inntil 7.000 tonn fiskes i færøysk sone og inntil 25.000 tonn i området mellom 59° N og 62° N.

Åpningsdato.

Rasmussen viste til at en hadde foreslått følgende åpningsdatoer:

Nord for 62° N og i færøysk sone: 1. juli.
Mellom 59° og 62° N : 4. august.

Lohne spurte om salgslagene kunne fastsette en annen åpningsdato dersom dette viste seg nødvendig av omsetningsmessige hensyn.

Rasmussen bekreftet at salgslagene hadde en slik adgang.

Leine presiserte at salgslagene ikke kunne utsette åpningsdato av andre hensyn enn rent omsetningsmessige.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at åpningsdatoen skulle settes til 1. juli i området nord for 62° N og i færøysk sone. I området mellom 59° N og 62° N skulle åpningsdatoen settes til 4. august.

Anvendelse.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at det ikke settes krav om levering til konsum i forbindelse med fisket nord for 62⁰ N eller mellom 59⁰ N og 62⁰ N.

III. MAKRELLFISKET I NORDSJØEN (DVS. SØR FOR 62⁰ N).

Kystfisket.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å avsette 10.000 tonn til kystfisket, med mulighet for senere overføring til ringnotflåtens fiske dersom det viser seg at kystflåten ikke når opp i dette kvantumet.

Bakkevik viste til at vi tidligere hadde satt en turkvote for fartøy under 70 fot som deltok i kystfisket. Han mente at det også i år burde settes en turkvote for disse og at turkvoten ble sett i samsvar med den øvrige flåten.

Isvik sa at det var en ren forglemmelse at en ikke hadde tatt med i saksdokumentene forslag om at fartøy under 70 fot som deltar i kystfisket skal ha en turkvote på 40 tonn.

Bakkevik sa at han ikke var opptatt av størrelsen på 40 tonn, men at salgslagene måtte få fastsette denne.

Leine mente at Fiskeridirektøren burde fastsette en turkvote på 40 tonn som i fjor.

Bakkevik mente at vi burde overlate til Makrellaget å fastsette turkvoten.

Wåge opplyste på spørsmål fra Rasmussen at i henhold til jussen er det fiskeridirektøren og ikke salgslagene som i dette tilfellet skal fastsette størrelsen på eventuell turkvote.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at fartøy under 70 fot som deltar i kystfisket skal ha en turkvote på 40 tonn.

Trålfisket.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å avsette 1.000 tonn til industritrålernes fiske.

Ringnotfisket.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at det gjenstående kvantum på 25.000 tonn fordeles med fartøkvoter etter sommerlodde-nøkkelen på konsesjonspliktige ringnotfartøy og påmeldte fartøy i gruppen 70-90 fot som tilfredsstillter deltagelsesvilkårene.

Anvendelse.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at det skulle legges opp til et konsumfiske, men med mulighet for Fiskeridirektøren til å dispensere av hensyn til avtaket eller dersom fangsten av kvalitetsmessige hensyn ikke kan benyttes til konsum.

Åpningstidspunkt.

Borthen viste til saksdokumentene hvor det heter:

"I 1986 ble fisket nord for N 62⁰ stoppet (fordi kvoten var oppfisket) 2 dager før makrellfisket i Nordsjøen åpnet. Dette var ren tilfendighet. For 1987 vil en be Reguleringsrådet vurdere om en av kontrollhensyn bør utsette åpningen av fisket i Nordsjøen dersom kvoten nord for N 62⁰ ikke er oppfisket til den foreslåtte åpningsdato (28. august)."

Leine sa at det ville vært en fordel at makrellfisket i Nordsjøen ikke ble åpnet før fisket nord for 62⁰ N var stoppet. På den annen side var han betenkt over å komme forsent i gang med avviklingen av nordsjømakrellfisket, bl.a. på grunn av at konsumkravet her medførte at avviklingen gikk sent.

Rasmussen foreslo at en skulle ta sikte på å åpne makrellfisket i Nordsjøen 28. august, men at åpningsdatoen kunne utsettes dersom kvoten nord for 62° N ikke var oppfisket til denne tid.

Bolstad mente at det ville skape problem for industrien dersom en ikke fastsatte en bestemt åpningsdato.

Nakken spurte om det kunne være praktisk å fastsette en stoppdato for makrellfisket nord for 62° N.

Rasmussen mente dette ville være verre enn å utsette åpningsdatoen i Nordsjøen.

Leine sa han kunne være med på å utsette åpningsdatoen inntil en uke, men at han ikke var villig til å være med å utsette åpningsdatoen i så lang tid som 2 - 3 uker.

Rasmussen svarte at det ikke kom til å bli aktuelt med så lang utsettelse som 2 - 3 uker.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at åpningsdato for fiske etter makrell i Nordsjøen settes til 28. august for konsesjonspliktige ringnotfartøy. Dersom kvoten nord for 62° N ikke er oppfisket innen denne dato kan åpningsdatoen utsettes for en kortere periode.

Videre var det enighet om at åpningsdato for fiske etter makrell i Nordsjøen settes til 15. juli for ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot og trålere.

Refordeling.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at skjæringsdatoen settes til 13. november. Denne åpningsdatoen settes senere enn 28. august skal skjæringsdatoen forskyves tilsvarende. Etter denne dato oppheves alle fartøykvoter og det åpnes for et fritt turkvoteregulert fiske inntil totalkvoten er beregnet oppfisket.

IV. MAKRELLFISKET I EF-SONEN VEST AV 4⁰ V.

Det var enighet i Reguleringsrådet om følgende:

- 1) Fisket stoppes frem til 15. oktober.
- 2) 15. november opprettholdes som refordelingsdato.
- 3) Det settes konsumkrav til leveransene.

Handwritten notes at top right:
Kopier til...
RW

Handwritten notes on left margin:
Soll Pen
P.G.
C.Y.
↓

FISKERIDIREKTORATET
04423 24 APR 87

Trondheim
Kristiansand S., 22. april 1987

Handwritten signature: Holm

Handwritten signature: LUP

Fiskeridirektøren
Postboks 185
5001 BERGEN

Handwritten note: 92M

Det felles salgsstyre for havfanget makrell har nylig avholdt møte og bl.a. drøftet opplegg for avvikling av ringnotfisket i 1987. I den anledning ble det vedtatt flg.:

- 1. "Det henstilles til Fiskeridirektøren at det i reguleringsbestemmelsene for ringnotfisket i Nordsjøen blir tillagt et så stort overskuddskvantum at en unngår tilleggs utdeling til fartøyene mens fisket pågår".

Dette skapte nemlig meget uheldige følger under avviklingen i 1986.

- 2. I forbindelse med Fiskeridirektørens meldinger til fiskerne i NRK og J.meldinger forevrig anmodes Fiskeridirektøren å angi kvantum i tonn." (Ikke som tidligere anført i hl)

Vi håper Fiskeridirektøren utvirker at nevnte forhold kan gjennomføres for 1987.

Med hilsen

DET FELLES SALGSSTYRE FOR MAKRELL

Feitsildfiskernes Salgslag Norges Makrellag S/L

Handwritten signature: Odd Andersen
Odd Andersen

NORGES MAKRELLAG S/L

4001 KRISTIANSAND S.
POSTBOKS 809

Fiskeridirektøren
Postboks 185
5001 BERGEN

FISKERIDIREKTORATET

05356 22MAI87

22/5V + TE
TELEFON (042) 84 180
TELEK 21312
TELEGRAMADR.: NOROEBMAKRELL
KONTOR: MARKENEGT. 33

BANKGIRO 8401 85 83807
NORLANDSBANKEN A/S
POSTGIRO 8 01 88 81

jour. ført tel. 14/3

VAR REF.

SJ/gh

DERES REF.

KRISTIANSAND S.

22. mai 1987

TELEFAX 05 20 00 61

REGULERINGSBESTEMMELSER MAKRELLFISKET.

I forbindelse med reguleringsutvalgsmøte 25. ds. anmoder Det felles Salgsstyre for makrell at det legges opp til følgende regler:

1. FISKET MELLOM 59° OG 62° N. BR.

Lagene anmoder om at det ikke fastsettes farteykvoter for fiske i denne sonen og at fiske reguleres på samme måte som fisket nord for 62° n.br. innenfor totalrammen på 25.000 t.

2. FISKET I FÆRØYSONEN.

Det anmodes om at dette fisket blir regulert med turkvoter hvis ikke fisket kan inkorporeres i det ordinære fisket nord for 62°.

3. FISKET I NORDSJØEN.

I forbindelse med fisket i Nordsjøen ber en om at hvis det gjenstår et restkvantum ved avslutning av fisket, at dette blir utdelt til en mindre gruppe fartøyer ved loddtrækning.

Med hilsen
NORGES MAKRELLAG S/L

S. Johnson
Ad. direktør

SAK 2B/87

SOMMERLODDE JAN MAYEN

Rasmussen viste til saksdokumentene der det var gitt følgende redegjørelse:

"1. Fisket i 1986:

Den norske totalkvoten ved Jan Mayen var 148.275 tonn. Fisket ble åpnet 18. juli. I alt 139 fartøy var påmeldt i fisket, hvorav 120 deltok.

Fisket ble regulert ved fartøykvoter etter tradisjonell sommerloddenøkkel. Fartøykvoten ble beregnet ut fra summen av fangsten i vinterfisket ved Island (49.955 t) og kvoten ved Jan Mayen. Fartøy som hadde deltatt ved Island fikk fratrukk i fartøykvoten tilsvarende fangsten ved Island.

Det enkelte fartøys kvote var i utgangspunktet garantert fram til skjæringsdato 10. august. Skjæringsdatoen ble 7.8 utsatt til 25. august. Fartøykvotene ble imidlertid ikke opphevet. Fartøyene hadde adgang til å utnytte faktisk lastekapasitet i fisket på fartøykvoten.

Siste startdato ble satt til 10. august. Fartøy som ikke hadde meldt utseiling innen denne dato mistet adgangen til å delta i fisket.

For å sikre at totalkvoten ble tatt ble restkvoter og kvoter til fartøy som var påmeldt men som ikke deltok, samlet i et kvantum som ble refordelt ved loddtrekning mellom fartøy som hadde deltatt ved Island og Jan Mayen. Disse fartøyene ble tildelt en tur tilsvarende konsesjonskapasitet.

2. Fisket i 1987:

2.1. Disponibel kvote:

Forhandlingene om loddefisket ved Jan Mayen høsten 1987/vinteren 1988 er ikke avviklet pr. dato. Kvote for årets loddefiske ved Jan Mayen er således ikke fastsatt foran reguleringsrådsmøtet. Imidlertid ble en på det norsk-islandsk-grønlandske forskermøtet i Reykjavik 30. april i år enige om å anbefale en TAC på 500.000 tonn for høstfisket fram til 1. november. En forventer at også ACFM vil slutte seg til denne anbefalingen.

Beregninger med utgangspunkt i norsk andel på 15% av anbefalt TAC gir 75.000 tonn til Norge. I tillegg kommer en kompensasjon fra tidligere fiske på 8.109 tonn, slik at samlet norsk kvote ved Jan Mayen blir 83.109 tonn. Ved beregning av fartøykvotene må en også inkludere årets fangstkvantum ved Island på 59.850 tonn. 74 fartøy deltok i dette fisket, og disse vil få fangsten ved Island fratrukket fartøykvoten ved Jan Mayen.

2.2 Forslag til regulering:

Fiskeridirektøren vil foreslå følgende reguleringsbestemmelser for sommerfisket ved Jan Mayen:

- Påmelding innen 26. juni.
- Apningsdato 14. juli. (Jfr. forslag fra Norges Fiskarlag).
- Skjæringsdato 4. august. Evt. restkvoter fordeles deretter ved loddtrekning blant de fartøy som er/har vært aktive i fisket ved Jan Mayen og/eller Island. De uttrukne fartøyene vil da få tildelt en tur tilsvarende fartøyets konsesjonskapasitet.
- Fartøykvotene beregnes og fordeles etter tradisjonell sommerlodde-nøkkel, og garanteres fram til skjæringsdato. Det er Fiskeridirektørens mål å fordele fartøykvotene slik at en i størst mulig

grad unngår refordeling.

- Før skjæringsdato kan fartøyene bruke faktisk lastekapasitet. Fartøy som er i aktivitet fiske på feltet på skjæringsdatoen, kan også utnytte faktisk lastekapasitet på inneværende tur, selv om denne går ut over skjæringsdato. På turer der fisket på feltet starter etter skjæringsdato, må fangsten ikke overstige fartøyets konsesjons-kapasitet.
- Det gis ikke adgang til å overføre kvoter mellom fartøyene.

2.3 Beregning av fartøykvotene:

De endelige fartøykvotene kan ikke beregnes før etter at påmeldingsfristen er gått ut. Med forbehold om at det ikke blir endringer i den anbefalte kvoten, kan en gjøre følgende foreløpige beregninger:

- fartøykvotene beregnes utfra sum av fiske ved Island (59.850 t), og kvoten ved Jan Mayen (83.109 t), tilsammen 142.959 tonn, eller 1,474 mill. hl.
- 123 ringnotfartøy antas å ville delta (Island + Jan Mayen). Dette tilsvarer en faktor på ca. 4,0.

Dette vil gi følgende (eksempler):

Kons.kap.	Fartøykv.
4000 hl	8800 hl
6000 "	11200 "
8000 "	13600 "
10000 "	16000 "
12000 "	17200 "
14000 "	17600 " "

Nakken opplyste at ACFM allerede hadde anbefalt en TAC for høstfisket på 500.000 tonn for perioden frem til 1. desember. Han viste til at det var feil når det i saksdokumentene stod 1. november.

Leine syntes at en i saksdokumenten hadde tatt med for mange fartøy i beregningsgrunnlaget for fartøykvotene.

Sørensen viste til at fartøykvoteeksemplene var basert på at samtlige ringnotfartøy kom til å delta.

Rasmussen sa at en måtte vente å se hvor mange fartøy som meldte seg på før en kunne beregne de endelige fartøykvotene.

Lohne spurte om det i avtalen var tatt med noe om en tidligst åpningsdato i forhold til Island.

Paulsen svarte at en foreløpig ikke hadde noen avtale hvor en var bunden opp i kvote eller åpningsdato. En forventet imidlertid å få til et møte i midten av juni, og inntil da måtte en ta forbehold både med hensyn til kvote og åpningsdato.

Lohne sa at salgslagene var opptatt av at fisket strektes ut i tid. Han syntest derfor at 12. juni kunne vært en passende åpningsdato.

Leine stilte spørsmål om nødvendigheten av en åpningsdato. Fartøyene burde få starte fisket når de selv ønsket. Han trodde at mange fartøy i år ville være uinteressert i å gå til Jan Mayen, med den følge at en stor del av kvoten ikke ville bli tatt.

Røttingen sa at dersom åpningsdatoen ble utsatt til midten av august ville dette gi bedre utnyttelse av vekstpotensialet.

Rasmussen svarte at en da ville risikere å ikke få tatt kvoten.

Lohne ba om at det i første omgang ble satt en tidligst mulig åpningsdato slik at salgslagene ble gitt spillerom til å fastsette når endelig åpning skulle skje.

Leine fastholdt at de enkelte fartøy selv måtte få velge når de skulle starte fisket. Forøvrig viste han til at fiskerne ikke ønsket loddtrekning. Dersom det på slutten av sesongen sto igjen en restkvote burde denne heller bli overført til neste år. Han viste til at avtalerregnskapet med Island muliggjorde en slik løsning.

Paulsen svarte at Leine på dette punkt hadde oppfattet avtalen feil. Dersom vi ikke fisker opp kvoten i år får vi ikke overført restkvantummet til neste år. Det er bare overfisket som blir registrert overført.

Leine sa at dersom dette var rett måtte vi ha refordeling.

Rasmussen var enig med Leine i at vi måtte legge inn mulighet for refordeling.

Leine mente at dersom vi må ha refordeling såg han ikke annen mulighet enn at dette skjedde etter ordningen med loddtrekning.

Borten opplyste at en ville legge inn en overfordeling ved utrekning av fartøykvotene slik at en i størst mulig grad unngikk refordeling. En ville trolig legge inn mer enn det som var gjort i fartøykvoteeksemplene i saksdokumentene.

Leine mente at en måtte kunne legge inn en overfordeling på 10-15%.

Rasmussen konstaterte at under forutsetning av at en ikke får overført et restkvantum til neste år så vil det selv med en innlagt overfordeling kunne bli aktuelt med refordeling etter loddtrekning.

Leine sa at han heller ikke kunne se annen mulighet.

Det var enighet i Reguleringsrådet om følgende:

1. Påmeldingsdato settes til 26. juni.
2. Apningsdato settes til 14. juli.
3. Skjæringsdato settes til 4. august.
4. Fisket reguleres ved fartøykvoter. Kvotene beregnes etter tradisjonell sommerloddøkkel. Fartøyene er garantert frem til skjæringsdato.
5. Etter skjæringsdato blir restkvoter fordelt ved loddeetråling blant de fartøy som har deltatt i fisket ved Jan Mayen eller Island. De uttrukne fartøy vil få tildelt en tur tilsvarende fartøyets konsesjonskapasitet.
6. Før skjæringsdato kan fartøyene bruke faktisk lastekapasitet. Fartøy som er i aktivitet fiske på feltet på skjæringsdatoen, kan også utnytte faktisk lastekapasitet på inneværende tur, selv om denne går ut over skjæringsdato. På turer der fisket på feltet starter etter skjæringsdato, må fangsten ikke overstige fartøyets konsesjons-kapasitet.
7. Det blir ikke adgang til å overføre kvoter mellom fartøyene.

SILDEMELFABRIKKENES LANDSFORENING

Reguleringsrådet
Fiskeridirektoratet
Postboks 185

5001 OSLO 1

FISKERIDIREKTORATET

05064 14.MAI 87

TORGGATA 7 - 0181 OSLO 1
TELEFON: (02) 42 63 40
TELEGRAMADR.: FABRIKKFORENING
BANKGIRO: 8540.05.09994
POSTGIRO: 2 23 51 33

DATO: 13.5.1987

ÅPNINGSDATO FOR LODDEFISKET VED JAN MAYEN I 1987

Ovennevnte sak ble behandlet i Landsforeningens styremøte 29.4.1987, og styret vedtok å foreslå at dette fisket åpnes tidligst i slutten av uke 30, dette av hensyn til råstoffets kvalitet og mottakssituasjonen.

Data fra Sildolje- og Sildemelindustriens Forskningsinstitutt viser at en sen åpning bl.a. gir høyere fettutbytte, lavere åteinhold i lodda, og dermed bedre kvalitet på produktene. En sen åpning av dette fisket vil altså kunne gi et bedre økonomisk resultat for næringen.

Når det gjelder mottakssituasjonen er ferieavviklingen på fabrikkene drøftet med salgslagene. Omtrent alle fabrikkene vil være klare for mottak fra det åpningstidspunkt for fisket som vi har foreslått.

Med hilsen

SILDEMELFABRIKKENES LANDSFORENING

Per Lohme

Kopi: Samarbeidsutvalget
Feitsildfiskernes Salgslag
Noregs Sildesalslag
Norges Makrellag S/L
Norges Fiskarlag

NOTFISKARSAMSKIPNADEN

KONGENS GT. 11 7000 TRONDHEIM
TELEFON 07 51 11 00

Fiskeridirektoratet
postboks 185
5001 Bergen

14.09.86 J.86/86

Trondheim, 27.11.86
j.nr. 298/86
IP/rk

J.M.W.

Wgt

REGULERING AV SILDEFISKERIENE 1. HALVÅR 1987.

Styret i Notfiskarsamskipnaden behandlet i møte 24.-26. d.m. overnevnte og gjorde slikt vedtak under sak 84/86:

8. Lodde ved Jan Mayen/Island

Under forutsetning av at en får til en lignende avtale som i 1986 med Island om et vinterfiske av denne bestanden, går styret inn for at fisket gjennomføres etter lignende mønster som i 1986.

Styret vil imidlertid i 1987 tilrå at dersom interimskvoten for vintersesongen gir anledning for det, må fartstøyer som er interessert i det få anledning til å gå mer en en tur.

Det enkelte fartstøys fangstkvantum i vintersesongen må gå til fratrukk på den totale kvoten ved Jan Mayen/Island ved at vinter-/sommerfisket reguleres gjennom en felles årskvote.

Eventuelt over- og underfiske av totalkvoten av denne bestanden må kunne avregnes mot kvoten for 1988.

Fisket bør åpnes 1.1.87 og søkes strukket så langt som mulig i tid."

SAK 28/87

LODDEFISKET I NAFO-OMRÅDET.

Rasmussen viste til saksdokumentene hvor det var gitt følgende orientering:

"Norge er som kjent tildelt en kvote på 3000 tonn lodde i NAFO-området 3NO i 1987, som inntil 31. mai også kan fiskes i kanadisk sone.

Fiskeridirektøren fikk ved Reguleringsrådets uttalelse i desember 1986 fullmakt til å drøfte reguleringssspørsmålet med Norges Fiskarlag.

Fiskeridirektøren har foreslått at kvoten blir søkt utnyttet i et konsumfiske i gytesesongen i juni måned. I den forbindelse har en anmodet Fiskeridepartementet om å rette en forespørsel til kanadiske myndigheter om en forlengelse av fangstperioden i kanadisk sone. En har ikke mottatt bekreftende svar på forespørselen, og fisket vil etter 31. mai måtte foregå utenfor kanadisk sone. Interesserte fartøy ble bedt om å melde seg til Fiskeridirektøren, og en har mottatt 10 påmeldinger.

I henhold til uttalelse fra Norges Fiskarlag har en gitt alle påmeldte fartøy adgang til å delta i fisket, med utseilingsfrist 25. mai. Maksimalkvoten pr. fartøy er fastsatt til 3500 hl, med refordeling av kvoten for de fartøyene som ikke har meldt utseiling inne fristen."

Rasmussen opplyste at det ikke kom til å bli fiske i kanadisk sone. Videre sa han at av de 10 fartøy som hadde meldt seg på til fisket i NAFO-området, ville sansynligvis ingen gå.

Reguleringsrådet tok orientering til etterretning.

SAK 2 C/87

SILDEFISKET VEST AV 4⁰ V.L.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det var gitt følgende redegjørelse:

"FISKET I 1986.

Kvoten var i 1986 på 5000 tonn, og det ble innmeldt fangster på tilsammen 4800 tonn. Fisket var forbeholdt konsesjonspliktige ringnotfartøy.

Fisket ble regulert med turkvoter på 1500 hl. Utvelgelsen av de deltagende fartøy ble gjort ved loddtrekning.

Fisket ble åpnet 30. juni.

FISKET I 1987.

Kvoten er i år 4500 tonn.

Fra Norges Fiskarlag er det kommet følgende forslag:

"Norges Fiskarlag går inn for at kvoten på 4500 tonn vest av 4⁰ V reguleres med fartøykvoter til konsesjonspliktige ringnotfartøy etter vinterloddeneøkkelen. Fisket avvikles etter samme retningslinjer som sildefisket i Nordsjøen når det gjelder siste utseilingsdato og tidspunkt for refordeling."

Fra Notfiskarsamskipnaden er det kommet følgende forslag:

"Kvoten av sild vest av 4 graden må fiskes med turkvoter på 1500 hl inntil kvoten er oppfisket.

Utseilingsrekkefølge foretas etter loddtrekning. Fartøyet som deltar i fisket avregnes for levert fangst mot fartøyets kvote av

Nordsjøsilde."

Med fartøykvoter vil et fartøy på 10.000 hl få en kvote på ca. 450 hl. Det vil være lite rasjonelt å operere med så små fartøykvoter. En så liten kvote vil knapt dekke drivstoffutgiftene. Under slike forhold vil sannsynligheten for feilrapportering være langt større enn ved regulering med turkvoter. En viser for øvrig til behandling av spørsmålet på forrige møte i Reguleringsrådet hvor dette ble understreket fra administrasjonens side.

På bakgrunn av ovenstående og erfaringer fra fjordåret foreslår Fiskeridirektøren:

1. Turkvoter på 1500 hl.
2. De fartøy som skal delta utplukkes ved loddtrekning.
3. Fisket åpnes 1. juli"

Rasmussen viste til fartøykvoteeksemplet i saksdokumentene, og spurte Leine om det var realistisk å tro at noen ville gå til feltet på så små fartøykvoter.

Leine gav uttrykk for at han ikke ville ha store problemer med å følge Fiskeridirektørens forslag til regulering.

Paulsen opplyste at det er konsumkrav i dette fisket.

Det var enighet i Reguleringsrådet om følgende:

1. Fisket reguleres med turkvoter på 1500 hl.
2. De fartøy som skal få delta utplukkes ved loddtrekning.
3. Fisket åpnes 1. juli.

VEDLEGG TIL RINGNOTREGULERINGENE

Fiskeridirektoratet

Fiskeridepartementet

Telefax

08.05.87.

OG/AR

RINGNOTREGULERINGER 2. HALVÅR 1987

Landsstyret i Norges Fiskerilag samlet til møte i Tromsø 3. - 8. mai 1987 behandlet ovennevnte sak i møte den 5. mai.

Det ble fattet slikt vedtak:

"1.

På grunn av bestandssituasjonen er det ikke grunnlag for loddefiske i Barentshavet i 1987.

2.

Norges Fiskerilag forutsetter at det arbeides for enighet mellom Island, Grønland og Norges om fordeling av kvoten av lodde i Norskehavet. Dersom slik enighet ikke oppnås, må en avtale med Island ikke utelukke norsk deltakelse på grønlandske loddekvoter, fra høsten 1987.

Norges Fiskerilag går inn for at fisket ved Jan Mayen åpnes 14. juli. Fisket fartøyskvotereguleres med basis i sommerloddenekkelen. Den totale årskvoten legges til grunn ved utregninger, og de deltakende fartøyers fangst i vinterloddedefisket ved Island går til reduksjon av tildelt årskvote.

Norges Fiskerilag mener at refordeling av kvoter er en uheldig reguleringsform som bør unngå når det er mulig. Erfaringene viser at det normalt gjenstår ca. 10% av den norske loddekvoten ved Jan Mayen etter endt sesong. Det spesielle avtaleforholdet mellom Norge og Island gjør etter Norges Fiskerilags oppfatning at en overregulering på 10 % kan gjennomføres uten at dette hverken får uheldige ressursmessige konsekvenser eller konsekvenser for forholdet mellom avtalepartene. Norges Fiskerilag vil derfor foreslå at fisket i 1987 overreguleres med 10%.

3.

Det forutsettes samme deltakelseskriterier i makrellfisket for ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot som i 1986.

4.

Fiskeritavtalen med EF gir grunnlag for økning av det norske fisket etter makrell nord for 62° N.br. Samtidig er kapasiteten til den norske ringnotflåten redusert. Norge Fiskerilag går inn for at fisket må åpnes så tidlig som praktisk mulig. Fisket må avvikles som fritt fiske innenfor de begrensninger som følger av avtalen med EF og Færøyene.

5.

Fisket etter makrell mellom 62° og 59° N.br. bør turkvotereguleres, åpningsdatoen settes til 3. august.

6.

Norges Fiskarlag foreslår at den norske kvoten av makrell sør om 59° N.br. fordeles med:

- 10 000 tonn til kystfiskefartøy
- 1 000 tonn til trålere
- 26 000 tonn til konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot med rett til deltakelse.

Kvoten til kystfiskefartøy er stipulert. Kvoten for ringnotfartøy fastsettes etter sommerloddenøkkelten. Eventuelt gjenstående kvantum av kyst og trålkvoten må refordeles til deltakende ringnotfartøy. Fisket for konsesjonspliktige ringnotfartøy åpnes den 28. august. Fisket for ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot og trålere åpnes 15. juli. Det settes siste utseilingsdato til 20. september. Eventuell restkvote fordeles til deltakende fartøy.

7.

Norges Fiskarlag viser til Landsstyrevedtak 96/86 hvor en gikk inn for at den norske kvoten av sild vest for 4° V skulle fartøyskvotereguleres. Norges Fiskarlag opprettholder dette prinsippet."

Med hilsen
 NORGES FISKARLAG
Vigdís Hauksdóttir
 Vigdís Hauksdóttir

[Signature]
 Otto Gregersen

Fiskeridirektoratet
Postboks 185
5001 BERGEN

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.edr.: Landsfiskarlag
Teletax (07) 53 47 42
08.12.86
Jnr. 1742/86
KK/KM
Ark.

TELEFAX

Ringnotreguleringer første halvår 1987.

Norges Fiskarlag behandlet overnevnte sak i Landsstyremøte 6. desember 1986.

Det ble fattet følgende vedtak:

- "1. Norges Fiskarlag mener at en for ringnotreguleringene 1. halvår 1987 bør gjennomføre en større grad av fartøykvoteregulering enn hva en tidligere har gjort. En mener at dette vil gi den enkelte reder bedre mulighet for å planlegge sin drift og til å utnytte de muligheter som ligger i markedsmessig tilpasninger og rasjonelt fiskemønster.
2. For å utnytte de muligheter som markedet for konsumprodukter og spesialmel gir, er det viktig at landinger skjer på slike tidspunkt at mulighetene for salg på langsiktige kontrakter utnyttes og slik at en unngår uheldige opphopninger av råstoff.

Spesielt er det viktig at markedet for spesialmel utnyttes best mulig og Norges Fiskarlag vil anmode salgslaga om å følge kvantumsutviklingen nøye og eventuelt bruke prispolitiske tiltak for å stimulere til fiske i visse perioder.
3. For å sikre at størst mulig kvantum kan leveres til konsum er det nødvendig å legge forholdene til rette for levering av fangst til utenlandske fabrikkskip og for levering i utenlandske havner. Det er svært stor betydning at fabrikkskip kan plasseres i de områdene der fisket foregår.
4. Kvotavtalen med EF gir grunnlag for en norsk kvote av nordsjøsil på 224.000 tonn i 1987, hvorav 65.000 tonn kan fiskes i EF-sonen. Norges Fiskarlag går inn for følgende regulering av kvoten:

Det settes av 2 500 tonn til industritrålerne, 7000 tonn til ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot, og 209 500 tonn til konsesjonspliktige ringnotfartøyer. Kystfisket stipuleres til 5 000 tonn. Ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot må ha deltatt i Nordsjøsildefisket, makrellfisket i Nordsjøen eller makrellfisket nord for 62° n.br. i ett av årene 1985 eller 1986 for å kunne delta i Nordsjøsildefisket i 1987.

Kvoten til de påmeldte ringnotfartøyer fordeles med fartøyskvoter. Kvoten i EF-sonen tildeles med separate fartøyskvoter innenfor fartøyets totale fartøyskvote. Kvoten til ringnotfartøy fordeles etter den tradisjonelle vinterloddenøkkelen. Fartøyskvoten for ikke-konsesjonspliktig må ikke overstige kvoten for minste konsesjonspliktige ringnotfartøy.

Fartøy under 70 fot som ønsker å delta i fiske etter sild utenfor grunnlinjen reguleres med maksimalkvote på 5 000 hl. pr. fartøy. Kvantumet skal gå til fradrag av kystkvoten. Fartøy som deltar i fisket utenfor grunnlinjen kan ikke delta innenfor grunnlinjen.

Kvoten står til disposisjon for det enkelte fartøy fra 1. januar til 15. november, dersom fartøyet har deltatt i fisket innen 1. oktober. Fartøyskvoten til fartøyer som ikke har startet fisket innen 1. oktober refordelles på deltagende fartøyer med fartøyskvote. Eventuelt restkvantum etter 15. november reguleres med turkvote, der fisket bør åpnes med utseiling fra havn.

Kystfiske for fartøy som ikke deltar i sildefisket i Nordsjøen foreslås og være fritt. Det forutsettes at salgslagene regulerer fisket etter omsetningsforholdene til konsum- og hermetikkanvendelse.

Trålfisket avvikles etter samme retningslinjer som i 1986.

5. Norges Fiskerilag går inn for at kvoten i Skagerrak fordeles med 2 000 tonn til kystfiske, 3 000 til trålerne og ringnotfartøy på 70 og 90 fot. Disse fartøyene reguleres som i 1986.

Kvoten til konsesjonspliktige ringnotfartøy reguleres med fartøykvoter etter samme fordelingsnøkkel som fisket av Nordsjøsilde. Fisket bør i prinsippet åpnes så tidlig som mulig, og avvikles etter samme retningslinjer som sildefisket i Nordsjøen når det gjelder siste utseilingsdato og tidspunkt for refordeling.

Fartøy under 70 fot som ønsker å delta i fiske etter silde utenfor grunnlinjen reguleres med maksimalkvote på 500 hl. pr. fartøy. Kvantumet fradrag av kystkvoten.

6. Norges Fiskarlag går inn for at kvoten på 4500 tonn vest av 40° V reguleres med fartøykvoter til konsesjonspliktige ringnotfartøy etter vinterloddennøkkelen. Fisket avvikles etter samme retningslinjer som sildefisket i Nordsjøen når det gjelder siste utseilingsdato og tidspunkt for refordeling.

7. Norges Fiskarlag tilrår at den norske makrellkvoten vest av 40° V reguleres med fartøykvoter. Fartøykvoten beregnes med basis i sommerloddennøkkelen. De tildelte kvotene må stå til disposisjon fra 1. januar til 15. november. Gjenstående kvote fordeles med turkvoter.

8. Norges Fiskarlag vil under den forutsetning at Norge får fiske omlag samme kvantum av loddebestanden ved Jan Mayen/Island innenfor islandsk fiskerisone i 1987 som i 1986, gå inn for at dette fisket reguleres etter de samme retningslinjer som i 1986. Sluttdatoen for fiske bør imidlertid settes senere i 1987 enn i 1986.

Uavhengig av konsesjonskapasiteten kan ringnotfartøyer i fiske av lodde i Islandsk sone utnytte sin lastekapasitet inntil 10 000 hl. Intet fartøy kan ta over 10 000 hl. pr. tur.

9. På bakgrunn av avtalen mellom Sovjet og Norge konstaterer Norges Fiskarlag at det ikke er grunnlag for et loddefiske i Barentshavet i 1987.

10. Norges Fiskarlag tilrår at Fiskeridirektøren snarest mulig gir en utlysning for fiske av 3 000 tonn lodde ved New

Norges Fiskarlag

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Foundland (NAFO-området 3N og 3O), der interesserte fartøyer bes melde seg.

Dersom det melder seg flere fartøyer enn det er kvotemessig grunnlag for, skjer utvelgelse ved loddtrekning.

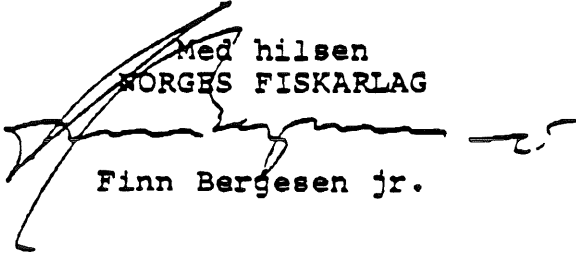
Fisket bør avvikles slik at de deltagende fartøy får optimal utnyttelse av råstoffet.

11. Norges Fiskarlag går inn for at havbrislingfisket i EF-sonen for 1987 blir regulert ved fritt fiske innenfor totalkvoten.

12. Det må ikke gis adgang til overføring av kvoter fartøyer imellom."

Det er Norges Fiskarlag's forutsetning at kvoten på 2 000 tonn sild til kystfisket i Skagerrak er en stipulert kvote.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Finn Bergesen jr.

Kurt Karlsen

KONGENS GT. 11, 7000 TRONDHEIM
TELEFON (07) 51 00 00

Handwritten signature: Fiskeridirektoratet
21/4 TW

Handwritten initials: LWD

Norges Fiskarlag
Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET
04030 10.APR87

Trondheim, 07.04.87
j.nr. 56/87
IF/rk

Handwritten signature: John

Handwritten signature: John

REGULERINGEN AV RINGNOTFISKET. 2. HALVÅR. 1987.

Styret i Notfiskarsamskipnaden behandlet i møte 1.-2. d.m. overnevnte og gjorde slikt vedtak under sak 14/87:

" Styret i Notfiskarsamskipnaden har drøftet regulering av ringnotfiskeriene 2.halvår 1987 og vil gi følgende tilrådninger:

1. Makrell sør for 59 grader.

Styret går inn for at Nordsjømakrellfisket blir regulert med fartøy-kvoter fordelt ved hjelp av sommerlodde-nøkkelen som i 1986. Styret går videre inn for at samme grupper som i 1986 får tillatelse til å delta i fisket, dvs. konsesjonspliktige ringnotfartøyer og fartøy mellom 70-90 fot som har deltatt i havmakrellfisket i ett av årene 1984-1986.

Fisket bør åpnes senest 20.august.

2. Makrell mellom 59-62 grader.

Fisket bør reguleres som i 1986 med flate maksimal/båtkvoter på 250 t. Deltagerrettighetene bør være som i fisket sør for 59-graden. Fisket bør åpnes 1.august.

3. Makrell nord for 62 graden og i Færøysona.

Styret går inn for at fisket i dette området inkludert fisket i Færøysona blir regulert som ett fiske. Fisket bør forøvrig reguleres etter de samme reguleringskriterier som i 1986. Fisket bør åpnes senest 1.juli.

4. Avvikling av makrellfiskeriene.

Styret må på det sterkeste henstille til Feitsildfiskernes Salgslag og Norges Makrellag at en kommer frem til felles avviklingsprosedyrer for disse fiskeriene, slik at en

unngår den irritasjon ulike prosedyrer medfører. Styret har i den forbindelse diskutert bruken av eventuell tur-kvote for konsumanvendelse i fiskeriene nord for 59-graden og er av den oppfatning at slike turkvoter bør brukes med lempelighet, og når fisketakten er høy.

Styret henstiller også til salgslagene om å innskjerpe overfor flåten at det ikke kan foretas utseiling for fiske av flere turkvoter av sild eller makrell samtidig.

5. Fisket etter sild vest av 4-graden og i Skagerak.

Styret viser til tidligere vedtak der det står:
"Selv om kvoten i Skagerak sannsynligvis blir i minste laget for årskvotefordeling, bør fisket reguleres med fartøyskvote og i sammenheng med Nordsjøsildefisket. Kvoten må fordeles etter samme nøkkel som i Nordsjøsildefisket". Styret vil i tillegg anmerke at i fisket også i 1987 må ha anledning til å levere til alle anvendelser.

6. Sild vest av 4 gr.vest.

Kvoten av sild vest av 4 graden må fiskes med turkvoter på 1500 hl inntil kvoten er oppfisket.

Utseilingsrekkefølge foretas etter loddtrekning. Fartøyer som deltar i fisket avregnes for levert fangst mot fartøyets kvote av Nordsjøsildefisket.

Med vennlig hilsen
NOTRISKARSAMSKIPNADEN

Inge Flage

Ruth Kremmervik

Kopi: Fiskebåtredernes Forbund

FISKEBÅTREDERNE FORBUND

HAVFISKEFLÅTENS ORGANISASJON

Røysegt. 15, Boks 122, N-6001 Ålesund, Norge
Telefon: (071) 22 072 - Telefax: (071) 26 361
Bankgno: 8881.04.02541

OBS!

Nytt postboks nr. 94
6001 ÅLESUND

ETABLEERT 1946

Generalsekretær Leiv Grønnevet
Tel. priv. (071) 20 215

Avdelingssjef Jens Victor Sele
Tel. priv. (071) 27 203

Konsulent Geir R. Hoddevik
Tel. priv. (071) 26 617

Plane
Lundberg
Ellingsen
Hallén

GRH/KH

Ålesund, 14. november 1986

TELEFAX

Norges Fiskarlag
Postboks 519
7001 TRONDHEIM

Att.: Kurt Karlsen

REGULERING AV RINGNOTFISKET I 1987

Ovennevnte sak ble behandlet på forbundets styremøte 14.11.1986 med følgende vedtak:

Norsk vårgytende sild

Styret forutsetter i sin anbefaling at den norske kvoten for 1987 blir på samme nivå som i år. Den særdeles vanskelige økonomiske situasjonen som ringnotflåten står oppe i og som sannsynligvis vil vedvare i 2-3 år til, må få avgjørende innvirkning på fordeling av totalkvoten på de forskjellige gruppene neste år. Meget gode utsikter for torskefisket for den øvrige flåten og erfaringene fra årets fiske med langt dårligere lønnsomhet for størstedelen av kystflåten i sildefisket enn beregnet, må resultere i vesentlig økte kvoteandeler til ringnotflåten.

Møtet finner det derfor rimelig at ringnotkvoten økes til min. 1.000.000 hl, forutsatt samme totalkvote som i 1986. Totalkvoten fordeles etter vinterloddennøkkelen på de konsesjonspliktige fartøyene.

For 1987 må alle fartøyene få adgang til å fiske sine kvoter fra sesongåpning. Møtet vil be lagene forberede neste års sesong slik at en kan sikre avsetningen til utenlandske fabrikkskip og direktelandingene i utlandet i

tillegg til norske konsumleveranser, sjølproduksjon og eventuelt mel/oljeleveranser. En slik allsidighet i anvendelsesmuligheter er nødvendig, da innslaget av stor sild til konsum kan bli mindre i 1987 enn i år.

Nordsjøsild

Under normale forhold kunne årets reguleringsopplegg med en todeling av kvoten vært en hensiktsmessig løsning også for neste år. Det viser seg imidlertid vanskelig å handheve reguleringsbestemmelsene under det frie fisket slik at konkurransesituasjonen i realiteten blir lik for alle fartøyene. Dersom avtalen med EF også i 1987 begrenser fisket i EF-sonen innfor totalkvoten, kan det etter styrets oppfatning være hensiktsmessig å fartøytvoteregulere hele ringnotkvoten. Ved en begrenset sildekvote i EF-sona bør det tildeles separate fartøytvoter i h.h.v. norsk sone og EF-sona. Kvoten for de konsesjonspliktige ringnotfartøyene fordeles etter sommerloddene på påmeldte fartøyer. Fartøytvotene til fartøyer som ikke har startet fisket før 1. oktober refordes på deltagende fartøyer ved fartøytvoter. Dersom det skulle vise seg nødvendig, bør fartøytvotene oppheves ca 20. novemver.

Kvotene vest av 4°V 1. og Skagerak bør reguleres ved fartøytvoter etter samme mønster som i nordsjøsildfisket.

Makrell

Også årets makrellfiske viser at makrell nord for 59° N i det alt vesentlige er vestlig makrell. Rapporten fra ICES fra mai 1986 viser også dette til fulle. Det er også flere forhold som tyder på at betydelige deler av 1984-årgangen som ble rekruttert fra Nordsjøen trekker over i den vestlige bestand. Dette viser at det norske makrellfisket må sikres gjennom en felles forvaltning med EF av makrell nord for 58/59° N.

Den siste ACFM-rapporten gir grunnlag for en slik løsning, og styret kan på denne bakgrunn ikke akseptere en makrellavtale med EF som begrenser det norske fisket nord for 59° N til årets nivå. I denne sammenheng må det også trekkes inn at EF i betydelig grad overfisker sine kvoter. Dersom ikke Norge får en andel på nærmere 50% av den felles makrellkvoten i norsk og EF-sone, må Norge stå fritt i å regulere fisket i norsk sone.

Resultatet fra EF-forhandlingene vil selvsagt ha avgjørende betydning for utformingen av reguleringsopplegget, og styret forutsetter derfor å komme tilbake til dette spørsmålet når avtalen foreligger.

Lodde

Reguleringen ved Jan Mayen/Island i 1987 gjennomføres etter samme fartøykvotefordeling som i 1986. For å få større spredning i fisket bør det settes en tidlig åpningsdato for fisket. Eventuelt over- eller underfiske i forhold til kvoten avregnes mot neste års kvote. Siste dato for vinterfiske ved Island bør være senere enn i 1986.

Vinterloddefisket

Såframt en frå en konsumloddekvote, må den fordeles etter tradisjonell nøkkel.

Reguleringer generelt

Styret vil peke på at de fleste fartøykvoteregulerte fiskeri i 1986 ville blitt avviklet innenfor kvoterammer ved en overregulering på ca 10%. For 1987 må en slik ordning gjennomføres.

Styret vil ikke godta loddtrekning som fordelingsgrunlag i ringnotfiskeriene. Erfaringene både fra Jan Mayen og sildefisket vest av 4° v.l. i 1986 tilsier at man ikke benytter en slik løsning. Som et alternativ bør en gi adgang til en frivillig bytteordning med restkvoten innbyrdes i flåten.

Styret kan ikke akseptere den alvorlige utglidning som i 1986 har funnet sted fra Fiskeridirektoratets side når det gjelder adgang til å ta tildelt kvote med et annet fartøy ved havari o.l.

Styret forutsetter forøvrig å komme tilbake til reguleringsopplegget dersom kvoteavtalene med andre land skulle tilsi det."

Dette til orientering.

Vennlig hilsen

FISKEBÅTREDERNE'S FORBUND

Sekretariatet

Leiv Grønnevet

Geir R. Hoddevik

SAK 3/87

REGULERING AV FISKET ETTER SILD I TRONDHEIMSFJORDEN.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det var gitt følgende redegjørelse:

"1. Fisket i 1986.

Fisket med not ble åpnet 16. juli. Fisket med garn ble åpnet 11. november. Gruppekvoten for notfisket ble satt til 23.000 hl, mens det ikke ble satt noe tak på garnkvoten.

Følgende fangster ble tatt:

Fartøy under 45 fot og landnot:	6.511 hl
Fartøy 45-60 fot:	2.805 hl
Fartøy over 60 fot:	<u>11.995 hl</u>
	21.250 hl

2. Fisket i 1987.

2.1 Ressurssituasjonen.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt uttaler i brev av 11. mai:

"1983-årsklassen hadde et annet vekstmønster enn de øvrige årsklasser i Trondheimsfjorden. Denne silda tilhørte norsk vårgytende sild, og er nå vandret ut. Den svekkelsen av bestanden er delvis kompensert av den forventede rekrutteringen av årsklassen 1982. Imidlertid, årsklassene 1983, 1984 og 1986 kommer til å ble svakt representert i Trondheimsfjorden. Dersom en også får svake årsklasser i 1987/88, vil bestandsutviklingen for silda i Trondheimsfjorden i årene framover bli svakere enn hva tilfellet var i første halvdel av 1980-årene.

På bakgrunn av dette bør fangsten i 1987 ikke overstige 20.000 hektoliter."

2.2 Kvoten.

Arbeidsutvalget i Norges Fiskarlag har i møte 5. mai 1987 fattet slikt vedtak:

"

1. Norges Fiskarlag går inn for at de samme reguleringsbestemmelser som gjaldt i 1986 gjøres gjeldende for 1987. Dette gjelder bestemmelsene om fartøykvoter, deltakelseskriterier og opplegg for kontroll av fartøyene før fisket starter.

Norges Fiskarlag går inn for at det avsettes en kvote til notredskaper på 23.000 hl og en forutsetter at garnfisket fortsatt skal være fritt."

Etter erfaringene fra tidligere år antar en at det kan være realistisk at det tas 1.000 - 2.000 hl sild med garn.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn:

- 1) Det settes en gruppekvote for notfisket på 20.000 hl.
- 2) Det settes ikke noe tak på garnfisket.

3. Konsumanvendelsen.

Som foregående år bør silden gå til tradisjonell konsumanvendelse. Dersom silden av kvalitetsmessige grunner ikke kan gå til slik anvendelse, kan Fiskeridirektøren gi dispensasjon til oppmaling.

4. Åpningsdato.

Fisket åpnes så snart kvalitetsmessige/omsentningmessige forhold er tilfredsstillende.

5. Minstemål.

Dette settes som tidligere til 23 cm.

6. Vilkår for deltagelse.

6.1. Notfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme deltagelseskriterier for 1987 som for 1986:

- Fartøyet må være registrert i merkeregisteret.
- Fartøyet må være egnet til og utstyrt for å drive fisket etter sild med henholdsvis snurpenot/landnot.
- Høvedsmannen måtte stå på blad B i fiskarmanntallet og eie fartøyet.
- Ingen kan delta med mer enn ett fartøy.
- Ingen kan delta uten å være påmeldt til Feitsildfiskernes Salgslag.
- Fiskeridirektoratets kontrollverk kan påby at fartøy skal fremstilles for kontroll av at de fastsatte vilkår for å drive fisket er oppfylt. Kontrollen gjennomføres fortrinnsvis før fisket påbegynnes.

6.2 Garnfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme deltagelsekriterier for 1987 som for 1986.

- Fartøyet som skal benyttes må være registrert i merke-registeret.
- Vedkommende fisker må stå på blad A eller B i fiskarmanntallet.
- Ingen kan delta uten å være påmeldt til Feitsildfiskernes Salgslag.

Som det fremgår under pkt 6.1 har Norges Fiskarlag gått inn for at en har samme kriterier for deltagelse i garnfisket i 1987 som i 1986.

7. Fordeling av kvoten på de deltagende fartøy.

Fiskeridirektøren vil foreslå samme fordeling av kvoten på de deltagende fartøy for 1987 som for 1986.

I 1986 var fordelingen av kvoten:

Fartøy under 45 fot og landnot:	200 hl
Fartøy 45 - 60 fot:	300 hl
Fartøy over 60 fot:	500 hl."

Leine viste til at Norges Fiskarlag hadde foreslått at det avsettes en kvote til notredskaper på 23.000 hl.

Rasmussen viste til havforskernes anbefaling om at fangsten i 1987 ikke burde overstige 20.000 hl.

Leine tok dette til etterretning.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag:

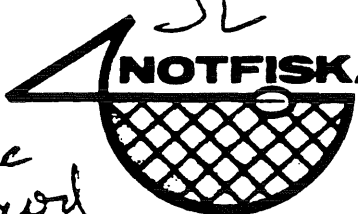
- 1) Det settes en gruppekvote for notfisket på 20.000 hl.
- 2) Det settes ikke noe tak på garnfisket.
- 3) Silden skal gå til tradisjonell konsumanvendelse. Fiskeridirektøren kan gi dispensasjon til oppmaling dersom silden av kvalitetsmessige grunner ikke kan gå til slik anvendelse.
- 4) Apningsdato settes så snart kvalitetsmessige/omsetningsmessige forhold er tilfredsstillende.
- 5) Minstemålet settes til 23 cm.
- 6) Vilkår for deltagelse i notfisket:
 - Fartøy som skal benyttes må være registrert i merkeregisteret.

- Fartøyet må være egnet til og utstyrt for å drive fisket etter sild med henholdsvis snurpenot/landnot.
 - Høvedsmannen må stå på blad B i fiskermanntallet og eie fartøyet.
 - Ingen kan delta med mer enn ett fartøy.
 - Ingen kan delta uten å være påmeldt til Feitsildfiskernes Salgslag.
- 7) Fiskeridirektoratets kontrollverk kan påby at fartøy skal fremstilles for kontroll av at de fastsatte vilkår for å drive fisket er oppfylt. Kontrollen gjennomføres fortrinnsvis før fisket påbegynnes.
- 8) Fordeling av kvoten på de deltagende fartøy:
Fartøy under 45 fot og landnot	200 hl
Fartøy 45 - 60 fot	300 hl
Fartøy over 60 fot	500 hl.
- 9) Vilkår for deltagelse i garnfisket:
- Fartøyet som skal benyttes må være registrert i merke- registeret.
 - Vedkommende fisker må stå på blad A eller B i fisker- manntallet.
 - Ingen kan delta uten å være påmeldt til Feitsildfiskernes Salgslag.

2/4

Kopi
Plarise
sk. avd
Holm

HR
TF
AW

NOTFISKARSAMSKIPNADEN

KONGENS GT. 11. 7000 TRONDHEIM
TELEFON (07) 51 00 00

J. L. Øst

L. W. Øst

FISKERIDIREKTORATET
04077 13. APR 87

Norges Fiskarlag
Fiskeridirektoratet

Trondheim, 07.04.87
j.nr. 57/87
IF/rk

J. W. Øst

FISKET ETTER TRONDHEIMSFJORDSILD I 1987.

Styret i Notfiskarsamskipnaden behandlet i møte 1.-2. d.m. overnevnte og gjorde slikt vedtak under sak 16/87:

" Styret går inn for at fisket etter voksen sild i Trondheimsfjorden blir regulert etter samme retningslinjer som i 1986.

Styret går videre inn for at inntil 20.000 skj. kan fiskes som mussa og avregnes mot det enkelte fartøys kvote. Totalkvoten bør settes til 25.000 hl."

Inge Blage

Med vennlig hilsen
NOTFISKARSAMSKIPNADEN

Inge Blage

Ruth Kremmervik
Ruth Kremmervik

Kopi: Sør-Trøndelag Fiskarlag

Kopi klasse
dL

Norges Fiskerilag

Kopi: H. R. T. F. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Olav Tryggvasons pl. 24
Postboks 518
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridirektoratet
Fiskeridepartementet

FISKERIDIREKTORATET
04941 12 MAI 87

Telefax

11.05.87.
Jnr. 609/87
OG/AR
Ark. 5.1.4.1.

NW LUP

FISKE AV TRONDHEIMSFJORDSILD 1987

Ovennevnte sak ble behandlet av Landsstyret i Norges Fiskerilag i møte den 5. mai 1987. Det ble fattet slikt vedtak:

1. Norges Fiskerilag går inn for at de samme reguleringsbestemmelser som gjald i 1986 gjøres gjeldende for 1987. Dette gjelder bestemmelsene om fartøkvoter, deltakelseskriterier og opplegg for kontroll av fartøyene før fisket starter.

Norges Fiskerilag går inn for at det avsettes en kvote til notredskaper på 23 000 hl. og en forutsetter at garnfisket fortsatt skal være fritt.

2. Dersom det skulle være grunnlag for et mussafiske i Trondheimsfjorden, måtte dette være basert på registrering av sterke årsklasser til den lokale bestanden. Etter det Fiskerilaget kjenner til, finnes ikke slike registreringer og en vil derfor ikke gå inn for at det åpnes for det spesielt mussafiske i Trondheimsfjorden. Det må imidlertid fortsatt være adgang til å fange mussa som bifangst i brislingfisket i Trondheimsfjorden."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Vigdís Harsvik
Vigdís Harsvik

Olav Tryggvason
Olav Tryggvason

Kopi: Notfiskarsamskipnaden
Sør-Trøndelag Fiskerilag
Nord-Trøndelag Fiskerilag
Sør-Norges Notfiskerilag

**Sør-Trøndelag
Fiskerilag**

7200 KYRKSÆTERØRA
Tlf. 074-51 460 - Sekr. priv. 51 751

Norges Fiskerilag
Postboks 519

7001 TRONDHEIM

Kyrksæterøra, den 4/3-1987

Vår ref: SAL/tk
Jnr. 341/87 Ark 5. 2.

SILDEFISKE I TRONDHEIMSFJORDEN 1987.

Sør-Trøndelag Fiskerilag behandlet ovennevnte sak i arbeidsutvalget den 3/3-1987 og fattet følgende enstemmige vedtak:

"Arbeidsutvalget går inn for at det blir frigitt en kvote på 23.000 hl sild for fiske med notredskaper av den lokale sildestammen i Trondheimsfjorden.

Differensieringen i fartøyskvoter, deltakelseskriteriene, bestemmelser for avvikling av fisket og kontrollopplegget må bli som for fjoråret.

Minstemål og innblandingsprosenten av undermålssild i fangstene bør fastsettes som i 1986.

Opplegget for ganfisket må bli som i 1986."

Med hilsen
Sør-Trøndelag Fiskerilag

Svein Arne Leine
Svein-Arne Leine
sekr.

Kopi til:
Fylkeslaga Sunnmøre - Finnmark
Notfisk, Trondheim.
Fiskeridirektoratet, Bergen.
Fiskeridepartementet, Oslo.
Fiskerisjefen i Trøndelag, Trondheim.

Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt

NORDNESPARKEN 2
POSTBOKS 1870 - 5011 NORDNES (BERGEN)
TELEGRAMADRESSE: HAVFORSKING
TELEX: 42 297 OCEAN N
BERGEN, NORGE

75 V 18/5
432.33
JC

BERGEN, 11. mai 1987
SENTRALBORD 32 77 60

J. NR. 801/87 IR/jp
(BES OPPGITT VED SVAR)

FISKERIDIREKTORATET

05015 13.MAI87

Fiskeridirektøren

Her

REGULERING AV FISKET ETTER SILD I TRONDHEIMSFJORDEN

Vi viser til Deres brev av 7/5-1987.

Instituttet har ingen direkte bestandsberegninger av sild i Trondheimsfjorden. En følger vekst og alderssammensetning i bestanden ved innsamling av biologiske prøver.

Prøver tatt høsten 1986 fra kommersielle fangster og fra F/F "Johan Hjort" i november 1986 og fra F/F "Eldjarn" i mars 1987 viser følgende:

A) VOKSEN SILD

1. 1979-årsklassen er, som i 1985, den viktigste årsklassen i bestanden (30%-40%).
2. 1975-årsklassen som utgjorde størstedelen av fangstene i 1979-1983 er fremdeles representert i fangsten (10%-15%).
- 3) I løpet av 1986 er 1982-årsklassen blitt rekruttert til gytebestanden. Innslaget av denne årsklassen varierer imidlertid mye fra prøve til prøve.
- 4) 1983-årsklassen er langt svakere representert i prøvene enn tidligere.

B) UMODEN SILD

- 1) Det er registrert forekomster av 1985-årsklassen i indre deler av Trondheimsfjorden. (Ytterøy, Verdal).
- 2) 1984-årsklassen er svak.
- 3) 1986-årsklassen er svak.

1983-årsklassen hadde et annet vekstmønster enn de øvrige årsklasser i Trondheimsfjorden. Denne silda tilhørte norsk vårgytende sild, og er nå vandret ut. Denne svekkelsen av bestanden er delvis kompensert av den forventende rekrutteringen av årsklassen 1982. Imidlertid, årsklassene 1983, 1984 og 1986 kommer til å bli svakt representert i Trondheimsfjorden. Dersom en også får svake årsklasser i 1987/88, vil bestandsutviklingen for silda i Trondheimsfjorden i årene framover bli svakere enn hva tilfellet var i første halvdel av 1980-årene.

På bakgrunn av dette bør fangsten i 1987 ikke overstige 20000 hektoliter.

Odd Nakken

Odd Nakken

Ingolf Røttingen
Ingolf Røttingen

SAK 4/87

ORIENTERING OM FISKET ETTER SEI I 1987.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

I. Innledning

På grunn av usikkerhet med hensyn til utviklingen i seifisket nord for 62⁰ n.br. i 1987 var det ikke foreslått en regulering på de enkelte redskapstyper fra årsskiftet. Det var enighet om at Fiskeridirektøren skulle følge utviklingen og at spørsmål tas opp hvis det er påkrevet. Syd for 62⁰ n.br. gikk Reguleringsrådet med 9 mot 3 stemmer inn for å foreslå avsatt en kvote til notfiske på 17.000 tonn sei rund vekt, av en total kvote på 77.000 tonn. De resterende 60.000 skal kunne fiskes fritt innen de ulike redskapstyper.

Landsstyret i Norges Fiskarlag gjorde på møte 3.-6. desember 1986 vedtak om at det på bakgrunn av den anbefalte totalkvoten og prognoser for totalkvantum ved fritt fiske ikke var behov for reguleringer i seifisket i nord i 1987.

Landstyret i Norges Fiskarlag gjorde i samme sak som ovenfor nevnt, vedtak om at : "for å sikre at den norske totalkvoten ikke blir overfisket bør trålfisket etter sei sør for Stad i 1987 ikke overskride fangstkvantumet på tilsvarende tidspunkt i året i 1986". Det forutsettes at en kommer tilbake til spørsmålet om regulering i seifisket dersom utviklingen i fisket i løpet av 1987 tilsier det.

II. Utviklingen i fisket**1. Nord for 62⁰ n.br.**

På Reguleringsrådets møte i desember -86 var det enighet om at vedtaket at Fiskeridirektøren skulle følge utviklingen i fisket og at spørsmålet om regulering skulle taes opp igjen dersom

utviklingen tilsier det.

Ved utgangen av april -87 var det fisket 25.900 tonn sei rund vekt. Dette er 800 tonn mer enn ved utgangen av april i -86. En gjør oppmerksom på at dette er foreløpige tall.

Kvantum notfisket sei er det samme i år som i fjor, nemlig 1.000 tonn. Garnfisket har øket fra 7.400 tonn i fjor til 14.000 tonn i år. Trålfisket er redusert fra 15.300 tonn i fjor til 9.600 tonn i år. Kategorien andre er omtrent den samme som i fjor 1.300 tonn.

2. Sør for 62⁰ n.br.

Reguleringsrådet vedtok å tilrå at det ble avsatt en kvote på 17.000 tonn til seinotfiske. For øvrig ville Fiskeridirektøren følge utviklingen i fisket. Fangststatistikken så langt viser at det ved utgangen av april i år i Nordsjøen og Skagerrak totalt var fanget 19.000 tonn sei rund vekt. Dette er 2.200 tonn mer enn på samme tid i fjor. En gjør oppmerksom på at dette er foreløpige tall.

Seinotfisket har ved utgangen av april måned i år vist en økning fra i fjor på samme tid. Det er i år fisket 4.000 tonn sei med not. Dette er 3.700 tonn mer enn på samme tid i fjor. Ved utgangen av april i år er det fisket 3.000 tonn sei med garn. Dette er en økning fra i fjor på 1.200 tonn. Trålfisket har gått noe tilbake i forhold til fisket på samme tid i fjor. Hittil i år er det fisket 12.000 tonn sei. Dette er 2.700 tonn mindre enn på samme tid i fjor.

Fangsten hittil i -87 gir ikke grunnlag for konkrete regulerings-tiltak, men en vil følge utviklingen i seifisket utover året.

Fiskeridirektøren vil for øvrig opplyse at det for 1987 er avsatt penger av Effektiviseringsmidlene til et overvåkingsprogram for sei nord for 62⁰ N. Fiskeridirektøren har til hensikt å

gjennomføre overvåking i hovedsak etter de samme retningslinjer som i fjor. Nærmere utforming av retningslinjene for stengning og åpning av områder vil imidlertid taes opp med Norges Fiskarlag i nærmeste fremtid.

III Fangst i forhold til tidligere år.

1. Nord for 62⁰ n.br.

I tabellen nedenfor er det gitt en oversikt over oppfisket kvantum fordelt på redskap ved utgangen av april i 1985, 1986 og 1987.

Fangst i tusen tonn rund vekt. Foreløpige tall.

	Pr. 30.4. 1985	Pr. 30.4. 1986	Pr. 30.4. 1987
NOT	4,6	1,0	1,0
GARN	7,6	7,4	14,0
TRAL	18,5	15,3	9,6
ANDRE	2,4	1,4	1,3
TOTALT	33,1	25,1	25,9

2. Sør for 62⁰ n.br.

I tabellen nedenfor er det gitt en oversikt over oppfisket kvantum fordelt på redskap ved utgangen av april i 1986 og 1987.

Sei i Nordsjøen og Skagerrak. Fangst i tusen tonn rund vekt. Foreløpige tall.

	Pr. 30.4. 1986	Pr. 30.4. 1987
NOT	0,3	4
GARN	1,8	3
TRAL	14,7	12
ANDRE	0,3	0
TOTALT	17,1	19

Rasmussen spurte om forskerne hadde noe å tilføye.

Jacobsen sa at notfisket hadde vært dårlig, men at det var tidlig på sesongen ennå. De hadde nettopp fått prøver nordfra som ikke holdt minstemålet. Han antok at det ville bli de samme problemene med minstemålet som i fjor.

Andersen spurte om den seien som lå i underkant av 40 cm i fjor nå er forsvunnet.

Jacobsen sa at problemene var relatert til manglende tilsig av yngre årsklasser. Han var ikke i tvil om at det ville kunne fiskes sei over minstemålet.

Arctander viste til at det nå hadde vært en diskusjon om minstemålet på sei og hyse og spurte om Fiskeridirektøren ikke var bekymret for minstemålet for sei.

Rasmussen svarte at spørsmålet om minstemålet for sei skulle tas opp på neste møte i Reguleringsrådet. Han sa videre at følgene ved overvåkingen av seinotfeltene måtte endres i år. Det må godtas at større områder stenges og det må bli slutt på den "lappingen" vi hadde i fjor.

Reguleringsrådet tok orienteringen til etterretning.

SAK 5/87

NORSK VÅRGYTENDE SILD.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det var gitt følgende redegjørelse:

"

1. Innledning.

På møtet i Reguleringsrådet 10. desember 1986 var det enighet om å spørsmålet om et eventuelt oppmalingsfiske annet halvår 1987 skulle bli behandlet på møtet i Reguleringsrådet i juni 1987.

Oversikt over fangst samt gjenstående kvote pr. 19.5.87 (alle tall i hl).

	Fangst vintersild (pr. 14.4.87)	Fangst vårsild (pr. 19.5.)	Fangst totalt pr. 19.5
Ringnot	229.000	-	229.000
Kystfartøy	163.000	10.573	173.573
Kystfartøy u/9 m.	20.000		
Trål	8.000	-	8.000
	420.000	10.573	430.573

	Gruppekvote årsbasis	Fangst pr. 19.5.	Gjenstående gruppekvote
1. Ringnot	620.000 hl	229.000	391.000
2. Kystfartøy	725.000 hl	173.000	552.000
3. Kystfartøy under 9 m	45.000 hl	200.000	25.000
4. Trål	60.000 hl	8.000	52.000
	1.450.000 hl	430.000	102.000

2. Hvilket kvantum kan gå til konsum.

Ifølge brev av 8.5.87 fra Feitsildlaskernes salgslag antas det mulig å omsette 470.000-510.000 hl til konsum annet halvår 1987.

I dette anslaget vil utviklingen av fisket etter nordsjøtsild spille en vesentlig rolle. Videre er det en forutsetning at det gis tillatelse til leveranse til utenlandske fabrikkskip av størrelsesorden 10.000 tonn. Innblandingsprosenten av gruppe I sild og fettinnholdet vil ha betydning for omsetningskvantumet. Feitsildlaget regner imidlertid med at det vil være en betydelig omsetningsmulighet for sild av mindre størrelse, spesielt i lagets søndre distrikt.

4. Bestandssituasjonen

4.1. Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt uttaler i brev av 8.4.87:

"1. Generelt om bestandssituasjonen og utviklingen.

I perioden 1985-1987 har bestanden ikke utviklet seg slik som forventet. I det følgende er det redegjort for de viktigste avvikene og årsakene til dem.

Høsten 1985 anbefalte ICES en TAC for 1986 på "ikke mer enn 150 tusen tonn". Grunnlaget for denne anbefalingen var en fremskrevet utvikling i gytebestanden til 1.3 mill. tonn i 1987 og ytterligere vekst i 1988 til over 2 mill. tonn, i hovedsak forårsaket av 1983-årsklassen som blir kjønnsmoden i disse årene. I tillegg ble det antatt at 1984- og 1985-årsklassene som begge ble funnet å være relativt tallrike som 0-gruppe, ville bidra til ytterligere vekst i gytebestanden i 1989 og 1990.

Høsten 1986 foretok ICES-arbeidsgruppen en ny bestandsvurdering, som viste en ugunstig utvikling i forhold til forventningene fra 1985. Gytebestanden i 1987 ble nå anslått til å bli omlagt 750 tusen tonn og i 1988 til omlag 1.3 mill. tonn med en fangstkvote i 1987 på 150 tusen tonn. Videre ble fremtidig rekruttering i 1984- og 1985 årsklassene anslått til å bli svært lav, siden Barentshavskomponenten av disse årsklassene var sterkt redusert. Der er to hovedsaker til den nedjusteringen som ble foretatt 1985 til 1986 av forventet gytebestand i 1987:

- a) Bestanden av sild eldre enn 1983-årsklassene var i 1985 sannsynligvis overvurdert, spesielt på Møre.
- b) 1983-årsklassens utvikling ble vurdert i 1985. Observasjonene i løpet av 1986 tydet på at årsklassen hadde en større dødelighet enn anslått tidligere.

ICESs kontrollorgan, ACFM, aksepterte ikke bestandsvurderingen som ble gjort av arbeidsgruppen høsten 1986, og anbefalte en status quo fangst for 1987: "ikke mer enn 150 tusen tonn". Hovedårsaken til at ACFM ikke aksepterte bestandsvurderingen var usikkerheten m.h.t. størrelsen på 1983-årsklassen.

Observasjonene som instituttet har gjort i vinter støtter oppunder hovedresultatene fra arbeidsgruppens vurdering høsten 1986. Undersøkelsene i Barentshavet viser at både 1984 og 1985 årsklassen nå er langt mindre tallrike enn det O-gruppe indeksene tydet på. Undersøkelsene på gytefeltene på Møre viser at 1983-årsklassen i vinter har dominert fullstendig, noe som tyder på at det nå er svært lite av eldre årsklasser igjen i gytebestanden, og at fiskedødeligheten i 1984-1986 har vært betydelig større enn tidligere anslått.

I løpet av våren og sommeren vil instituttet opparbeide fangstdataene og merke gjenfangstene fra høstfisket 1986 og vinterfisket 1987. Våren 1987 blir det også foretatt et

overlevingsforsøk med merket sild for å fremskaffe et sikrere anslag for merkedødelighet enn det som hittil har vært brukt i beregningene. Dette materialet, sammen med resultatene fra toktene i første halvår 1987, vil gi bedre og sikrere anslag for størrelsen av gytebestanden i 1986 og 1987 og også et bedre grunnlag for fremskriving av bestanden til 1988. En slik vurdering kan tidligst foreligge i november etter møtet i ACFM.

Inntil en ny bestandsvurdering foreligger fra ICES, anbefaler instituttet at det utvises stor varsomhet i beskatningen. Fisket for resten av 1987 bør begrenses kvantumsmessig i den utstrekning det er praktisk mulig.

2. Årsakene vil avvike.

I avsnitt 1 er det gjort rede for usikkerheten som rår m.h.t. bestanden, og at den etter all sannsynlighet vil utvikle seg mindre positivt enn det en forventet for vel et år siden. Sterkt beitepress fra en voksende torskebestand er sannsynligvis en hovedårsak når det gjelder 1983-årsklassen. Det er imidlertid andre årsaker til at de eldre årgangene, som bare har vært fordelt på kysten, også synes å være mindre tallrike enn forventet. To forhold er av betydning:

- a) Merkedødelighet
- b) Fisket

Dersom reell merkedødelighet har vært større enn anslått vil dette føre til at anslagene basert på merkeforsøkene blir for høye. Det blir nå gjennomført et forsøk for å fastlegge merkedødeligheten.

Fiske inkluderer alt som har med fisket å gjøre, fra selve utførelsen til fangstrapportering. Vi vet at det de siste år har funnet sted kasting og slipping som fører til neddreping og også neddreping i forbindelse med låssetting. Vi mener vi også vet at

det har funnet sted feilrapportering både med hensyn til fngstkvan- tum og fangststed. Samlet betyr dette at fiskedødeligheten har vært høyere enn antatt; hvor mye høyere kan ikke anslås før det omfattende merkematerialet fra 1986 er bearbeidet. Neddreping vil sannsynligvis være selektiv m.h.t. størrelse slik at størrelses- og alderssammensetninger blir forrykket, noe som i tur vanskeliggjør bestandsvurderingene. I korthet kan dette sammenfattes slik:

Jo mer usikre fangstdataene er desto mer usikre blir våre bestandsanslag, både m.h.t. størrelse og sammensetning".

4.2. Fiskeridirektoratets havforskningsinstituttets anbefalinger for reguleringen annet havlvår:

"Inntil en ny bestandsvurdering foreligger fra ICES, anbefaler instituttet at det utvises stor varsomhet i beskatningen. Fisket for resten av 1987 bør begrenses kvantumsmessig i den utstrekning det er praktisk mulig".

5. Hvordan skal denne begrensningen settes.

Dersom Feitsildlaget prognoser holder vil dette medføre at det vil bli fisket toatlt ca. 1.mill hl norsk vårgytende sild i år. Dette medfører en reduksjon i totalkvoten på ca 450.000 hl.

Fiskeridirektøren vil foreslå at en opprettholder kravet om anvendelse til konsum.

Norges Fiskarlag uttaler i telefax av 11.5.87:

"Norges Fiskarlag ber om at Havforskningsinstituttet før Reguleringsrådets møte i mai legger fram en konkret tilrådning om totalbeskatningen i 1987.

Dersom bestandssituasjonen tilsier at totalkvoten for 1987 bør

reduseres, forutsetter Norges Fiskarlag at belastningen blir fordelt på de ulike grupper.

Ved vurderingen av fordelingen mellom de forskjellige fartøygrupper i 1987 og ved vurderingen av vilkårene for deltagelse i kystfiske etter norsk vårgytende sild, har det vært lagt spesielt vekt på at kvoten er relativt høy. Dersom det skulle bli nødvendig å fastsette en lavere totalkvote burde fordelingen mellom gruppene og deltakelsesvilkårene vært vurdert på nytt. I og med at vintersildfisket er avviklet etter de opprinnelige forutsetninger, vil Norges Fiskarlag likevel foreslå at eventuelle kvotereduksjoner fordeles proratarisk på de deltakende grupper.

Norges Fiskarlag vil tilrå at selv om det skulle bli nødvendig å redusere gruppekvoten for kystsildfisket, må de vedtatte fartøykvoter så fast. Fisket bør stoppes etter at de gruppekvotene er oppfisket".

Fordeling av totalkvoten.

Dersom en reduserer totalkvoten til 1 mill. hl. vil en få følgende fordeling av totalkvoten:

Ringnot:	430.000 hl (42,8%)
Kystfartøy over 9 meter	500.000 hl (50,0%)
Kystfartøy under 9 meter	30.000 hl (3,1%)
Trål	40.000 hl (4,1%)

De kvotene som er satt for ringnotfartøy er regnet ut fra gruppekvoten og med ubetydelig overfordeling. Kvotene for kystfartøy er fastsatt ut fra antatt deltagelse. Det har vært en stor økning i deltagelsen i kystfartøygruppen de siste årene slik at enn for denne gruppen har en betydelig overfordeling.

Dersom en reduserer gruppekvotene med 31% betyr dette at et

forholdsvis stort antall fartøy i kystfartøygruppen ikke vil ha mulighet til å ta sin kvote før fisket blir stoppet.

En reduksjon i det enkelte fartøy kvote vil føre til at flere fartøy gis mulighet til å få en viss andel av gruppeknoten. Dette kan være mer akseptabelt enn at en del av flåten får tatt hele sin kvote mens andre fartøy ikke få noe. Dette var tilfelle under høstsildfisket i 1986. På grunn av et antall innmeldinger av fangsten ble fisket åpnet og stoppet med få timers mellomrom. Dette medførte at låssatt sild ble stående i lås opptil 3-4 uker, med den fare for neddreping dette medførte. Dersom en reduserer fartøykvotene og dermed får en mer rimelig fordeling av gruppeknoten vil dette antageligvis skape mer rolige forhold i fisket.

Flere fartøy som deltok i vintersildfisket har allerede tatt sin kvote mens andre fartøy ikke har tatt noe. Dette gjelder bare fartøy i kystfartøygruppene.

Ringnotflåten kan i henhold til gjeldende forskrifter bare fiske inntil 50% av fartøykvoten før 15. september.

En reduksjon av fartøykvotene i kystfartøygruppen vil ikke få virkning for dem som allerede har tatt sin kvote. Dvs. at fartøy som alt har tatt fangst i henhold til gjeldende kvote ikke vil få inndratt verdien av den delen av fangsten som måtte overstige den nedjusterte kvoten.

Fiskeridirektøren vil foreslå å foreta en forholdsmessig reduksjon av gruppeknoten og redusere fartøykvotene tilsvarende.

6. Sperring av områder.

På Møre, Helgeland og i Lofoten har en de siste årene sperret av områder hvor det tidligere har vært store konsentrasjoner av sild. I disse områdene har det vært vanskelig å fiske uten å

risikere neddreping av sild.

Under vintersildfisket i år har en imidlertid åpnet enkelte områder for puljevis innseiling. Dette på grunn av at silden har vært vanskelig tilgjengelig for kystflåten utenfor disse områdene.

Det har vist seg at en deling av områder mellom fartøy over og under 90 fot har ført til en roligere avvikling av fisket, og dermed mindre fare for neddreping. En vil også for høstfisket vurdere å tillate puljevis innseiling på enkelte av de sperrede områdene, dersom det viser seg å være behov for det og dette kan administreres på en måte som gjør at enn unngår fare for neddreping.

7. Forbudet mot fiske i området 67⁰ N - Lofotodden.

På grunn av stor innblanding av sild under minstemålet, ble fisket etter norsk vårgytende sild stoppet i vinter i et område begrenset i sør av 67⁰ N og i nord av en rett linje fra Lofotodden over Skrova til Tjeldodden.

Fiskeridirektøren følger nå utvikling av sildens vekst, slik at en kan oppheve forbudet når silden er over minstemålet."

Rasmussen påpekte at det var kommet inn feil i tabellen i saksdokumentene s. 1. Fangst pr. 19.5.87 for kystfartøy under 9 m skulle være 20.000 hl og ikke 200.000 hl. Videre var summen av gjenstående gruppekvote pr. 19.5.87 1.020.000 hl og ikke 102.000 hl.

Rasmussen sa videre at vil ville opprettholde konsumkravet. Spørsmålet ble hva som skulle skje videre. Han viste til forslaget fra Norges Fiskarlag hvor det heter "selv om det skulle bli nødvendig å redusere gruppekvoten for kystsildfisket, må de vedtatte fartøyskvoter stå fast". Dersom en gikk inn for dette forslaget var han redd for at det ville føre til et press i fisket ved at alle

fartøy gikk ut samtidig og to ting ville skje:

1. Noen får hele sin fartøykvote mens andre ikke får noe.
2. Oppsamling av fangsting i korte perioder med den følge at vi ikke får tilstrekkelig utnyttet konsummarkedet.

Bolstad spurte Nakken om det var noe nytt om bestandssituasjonen.

Nakken sa at han ikke så særlig lyst på bestandsutviklingen frem mot 1990, men at han så lysere på situasjonen utover i 1990-årene. Han grunn gav dette med at 1983 årsklassen er den største vi har hatt på lenge og at denne ville rekruttere til gytebestanden de neste 2 årene.

Rasmussen spurte om det var enighet i Reguleringsrådet om å

- 1) opprettholde konsumkravet
- 2) redusere totalkvoten til 1 mill. hl
- 3) foreta en forholdsmessig reduksjon av gruppekvotene og reduserte fartøykvotene innenfor gruppene tilsvarende.

Bakkevik mente at rettferdighetshensyn kanskje kunne tilsi at dersom en reduserte gruppekvotene burde fartøykvotene reduseres tilsvarende. Norges Fiskarlag sitt forslag om at de vedtatte fartøykvoter skulle stå fast selv om en reduserte gruppekvoten for kystsildfisket var basert på at de som virkelig driver dette fisket skal få økonomisk utbytte. Dette var og et uttrykt ønske fra fiskerne. En måtte ikke lage en ordning som ville gjøre det ulønnsomt for alle. Han hadde ikke noe imot at en la inn et konsumkrav, men tvilte på om det kunne leveres så mye som 1 mill. hl til konsum. Det som ikke kunne gå til konsum måtte kunne gå til oppmaling. Han ville imidlertid ikke være med på å redusere fartøykvotene for kystsildfisket, men at en bare reduserte gruppekvoten og stoppet fisket når denne var tatt.

Rasmussen viste igjen til det presset i fisket dette ville medføre.

Leine mente at en først måtte bli enige om hvor stor kvote en skulle sette og at han ikke var så opptatt av dette med konsumkravet.

Rasmussen sa at han hadde oppfattet biologene slik at vi ikke skulle ta ut hele kvoten for 1987 på 1.450.000 hl, men at vi skulle legge oss på 1 mill. som samsvarer med det som kan omsettes til konsum.

Nakken repliserte at et konsumkrav som ville føre til at det ikke ble fisket over 1 mill. kom i møte med instituttets anbefaling om å utvise stor varsomhet i beskatningen.

Rasmussen spurte om det var enighet i Reguleringsrådet om å opprettholde forslaget om konsumkrav ut året, med dispensasjonsadgang for kvalitetsmessige hensyn.

Bakkevik mente en først måtte ta stilling til hvor mye som kunne fiskes. Han lurte på om det var rett å redusere kvoten så mye. Han mente det var beklagelig at en førs anbefaler en TAC og siden gjør det så vanskelig å fiske denne som mulig. Dersom det var så at det var enighet om å redusere kvoten til 1 mill. måtte i hvert fall det som en ikke fikk levert til konsum måtte kunne leveres til mel/olje slik at en i alle fall fikk fisket opp kvantumet på 1 mill. hl.

Rasmussen repliserte at dette også lå i Fiskeridirektørens forslag som var at en skulle kunne dispensere innenfor 1 mill. hl på årsbasis.

Leine spurte om det var så at Havforskningsinstituttet hadde anbefalt at en skulle redusere kvoten til 1 mill. hl.

Nakken svarte at instituttet ikke hadde anbefalt kvote, men at forslaget om 1 million ivaretok forskernes ønske.

Leine mente at det ville gjort saken lettere om instituttet hadde

gjort dette.

Rasmussen spurte om det var enighet for

- 1) Redusere kvoten til 1 mill. hl.
- 2) Redusere gruppekvotene tilsvarende.
- 3) Ikke gjøre noe med fartøykvotene.

Bolstad sa at han ønsket at en reduserte fartøykvotene ved at en da unngikk et stormfiske. Dette var ikke ønskelig for fiskeindustrien. Han kunne ellers være med på reduksjonen av kvoten dersom dette var forskernes ønske. Det måtte sørges for å få levert alt til konsum. I dette henseende måtte det gis adgang til å få inn tilstrekkelig med utenlandske fabrikkskip.

Rasmussen viste til at salgslaget kunne stenge og åpne fisket etter omsetningssituasjonen for sild.

Det var enighet i Reguleringsrådet om følgende:

1. Kvoten reduseres til 1 mill. hl. |
2. Gruppekvotene reduseres proratarisk. |
3. De vedtatte fartøykvoter i kystsildfisket står ved lag.
4. Konsumkravet opprettholdes for hele 1987.
5. Det gis dispensasjonsadgang for kvalitetsmessige hensyn. Senere vil det bli vurdert å lempe på dispensasjonsadgangen dersom det på slutten av året viser seg at det ikke klares å levere kvoten på 1 mill. hl.

Rasmussen henstilte om at salgslagene måtte utvise en restriktiv bruk av dispensasjonsadgangen.

Nakken opplyste at det var en utvikling på gang som gjorde at den store silden holdt seg inne på kysten i kortere perioder enn tidligere. Han var redd dette kunne skape et press på minstemålet.

Rasmussen fremmet forslag om at minstemålet på 25 cm skulle opprettholdes.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag om å opprettholde minstemålet på 25 cm.

Bakkevik påpekte det uheldige i at det først ble gitt en TAC som siden ble nedjustert. Han håpet en unngikk dette i fremtiden.

Sperring av områder.

Rasmussen viste til saksfremstillingen på side 7 punkt 6 - Sperring av områder.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å opprettholde de sperrede områdene, og at en også for høstfisket skulle vurdere å tillate puljevis innseiling på enkelte av de sperrede områdene.

Forbudet mot fiske i området 67⁰ N - Lofotodden.

Rasmussen spurte forskerne om det forelå nye opplysninger om sildens størrelse i dette område.

Røttingen svarte at merkeforsøk i april og prøver nord for 67⁰ N viste at sildens størrelse var slik at en ville hatt problem med å åpne fiske i dette området nå. Han trodde imidlertid at silden ville være stor nok til høsten.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at dersom det var sterk nok interesse for det skulle en foreta prøvetaking i området for å vurdere åpning.

J. NR. Utg./87 ON/jp
(BES OPPGITT VED SVAR)

Fiskeridirektøren

Her

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÄRGYTENDE SILD.

Deres 877/87 LWP/EW

1. Generelt om bestandssituasjonen og utviklingen.

I perioden 1985-1987 har bestanden ikke utviklet seg slik som forventet. I det følgende er det redegjort for de viktigste avvikene og årsakene til dem.

Høsten 1985 anbefalte ICES en TAC for 1986 på "ikke mer enn 150 tusen tonn". Grunnlaget for denne anbefalingen var en fremskrevet utvikling av gytebestanden til 1.3 mill. tonn i 1987 og ytterligere vekst i 1988 til over 2 mill. tonn, i hovedsak forårsaket av 1983-årsklassen som blir kjønnsmoden i disse årene. I tillegg ble det antatt at 1984- og 1985-årsklassene som begge ble funnet å være relativt tallrike som 0-gruppe, ville bidra til ytterligere vekst i gytebestanden i 1989 og 1990.

Høsten 1986 foretok ICES-arbeidsgruppen en ny bestandsvurdering, som viste en ugunstig utvikling i forhold til forventningene fra 1985. Gytebestanden i 1987 ble nå anslått til å bli omlag 750 tusen tonn og i 1988 til omlag 1.3 mill. tonn med en fangstkvote i 1987 på 150 tusen tonn. Videre ble fremtidig rekruttering fra 1984- og 1985 årsklassene anslått til å bli svært lav, siden Barentshavs-komponenten av disse årsklassene var sterkt redusert. Der er to hovedsaker til den nedjusteringen som ble foretatt fra 1985 til 1986 av forventet gytebestand i 1987:

- a) Bestanden av sild eldre enn 1983-årsklassene var i 1985 sannsynligvis overvurdert, spesielt på Møre.

- b) 1983-årsklassens utvikling ble overvurdert i 1985. Observasjonene i løpet av 1986 tydet på at årsklassen hadde en større dødelighet enn anslått tidligere.

ICESs kontrollorgan, ACFM, aksepterte ikke bestandsvurderingen som ble gjort av arbeidsgruppen høsten 1986, og anbefalte en status quo fangst for 1987: "ikke mer enn 150 tusen tonn". Hovedårsaken til at ACFM ikke aksepterte bestandsvurderingen var usikkerheten m.h.t. størrelsen på 1983-årsklassen.

Observasjonene som instituttet har gjort i vinter støtter oppunder hovedresultatene fra arbeidsgruppens vurdering høsten 1986. Undersøkelsene i Barentshavet viser at både 1984 og 1985 årsklassen nå er langt mindre tallrike enn det 0-gruppe indeksene tydet på. Undersøkelsene på gytefeltene på Møre viser at 1983-årsklassen i vinter har dominert fullstendig, noe som tyder på at det nå er svært lite av eldre årsklasser igjen i gytebestanden, og at fiskedødeligheten i 1984-1986 har vært betydelig større enn tidligere anslått.

I løpet av våren og sommeren vil instituttet opparbeide fangstdataene og merke gjenfangstene fra høstfisket 1986 og vinterfisket 1987. Våren 1987 blir det også foretatt et overlevingsforsøk med merket sild for å fremskaffe et sikrere anslag for merkedødelighet enn det som hittil har vært brukt i berekningene. Dette materialet, sammen med resultatene fra toktene i første halvår 1987, vil gi bedre og sikrere anslag for størrelsen av gytebestanden i 1986 og 1987 og også et bedre grunnlag for fremskrivning av bestanden til 1988. En slik vurdering kan tidligst foreligge i november etter møtet i ACFM.

Inntil en ny bestandsvurdering foreligger fra ICES, anbefaler instituttet at det utvises stor varsomhet i beskatningen. Fisket for resten av 1987 bør begrenses kvantumsmessig i den utstrekning det er praktisk mulig.

2. Årsakene til avviket.

I avsnitt 1 er det gjort rede for usikkerheten som rår m.h.t. bestanden, og at den etter all sannsynlighet vil utvikle seg mindre positivt enn det en forventet for vel et år siden. Sterkt beite-

press fra en voksende torskebestand er sannsynligvis en hovedårsak når det gjelder 1984 og 1985-årsklassene, og delvis også når det gjelder 1983-årsklassen. Det er imidlertid andre årsaker til at de eldre årgangene, som bare har vært fordelt på kysten, også synes å være mindre tallrike enn forventet. To forhold er av betydning:

- a) Merkedødelighet
- b) Fisket

Dersom reell merkedødelighet har vært større enn anslått vil dette føre til at anslagene basert på merkeforsøkene blir for høye. Det blir nå gjennomført et forsøk for å fastlegge merkedødeligheten.

Fisket inkluderer alt som har med fisket å gjøre, fra selve utførelsen til fangstrapportering. Vi vet at det de siste år har funnet sted kasting og slipping som fører til neddreping og også neddreping i forbindelse med låssetting. Vi mener vi også vet at det har funnet sted feilrapportering både med hensyn til fangstkvantum og fangststed. Samlet betyr dette at fiskedødeligheten har vært høyere enn antatt; hvor mye høyere kan ikke anslås før det omfattende merkematerialet fra 1986 er bearbeidet. Neddreping vil sannsynligvis være selektiv m.h.t. størrelse slik at størrelses- og alderssammensetninger blir forrykket, noe som i tur vanskeliggjør bestandsvurderingene. I korthet kan dette sammenfattes slik:

Jo mer usikre fangstdataene er desto mer usikre blir våre bestandsanslag, både m.h.t. størrelse og sammensetning.

3. Åpning av området sør for 63°N etter 20 april.

Forbudets hensikt var å skjerme gytebestanden på Mørefeltene. Gytingen er over og silda har sannsynligvis trekt nordover igjen. Et sildefiske i området bør sees i sammenheng med at det er ønskelig med minst mulig totalbeskatning av bestanden av norsk vårgytende sild for resten av 1987.

Odd Nakken

FEITSILD FISKERNES SALGSLAG

7001 TRONDHEIM
TELEFON (07) 53 05 00
TELEX 55 105
TELEFAX (07) 51 05 34
POSTBOKS 403
BANKGIRO 6401.05.13810

TELEGRAMADRESSE: -SILDKONTORET-

9401 HARSTAD
TELEFON (082) 64 935
TELEX 64 004
TELEFAX (082) 62 466
POSTBOKS 307
BANKGIRO 8635.02.00244

FISKERIDIREKTORATET
JURIDISK KONTOR
P.O.Bok 185
5001 BERGEN

FISKERIDIREKTORATET	
05078	14.MAI87

Trondheim 08.05.87

Att.: Plassa/Lundberg.

Handwritten signature

Vår ref.: 312/87 - SE/kg

Deres ref.:

FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1987.

Vi viser til Deres telefax datert 07.05. d.å.

I dette anslaget vil utviklingen av fisket etter nordsjøsildd spille en vesentlig rolle. Vi er nå i en situasjon hvor størrelsessammensetningen av norsk vårgytende sild i større grad enn tidligere er å sammenligne med størrelsessammensetningen av nordsjøsildd.

I 1986 ble det i vårt distrikt omsatt ca. 44.000 tonn n.v.g. sild i 2. halvår. Under forutsetning av at det gis tillatelse til leveranse til utenlandske fabrikkskip av størrelsesorden 10.000 tonn, regner vi i 2. halvår 1987 med å kunne omsette 44.000 - 48.000 tonn.

Innblandingsprosent av gruppe I sild og fettinnhold vil ha betydning for omsetningskvantumet. En regner imidlertid med at det vil være en betydelig omsetningsmulighet for sild av mindre størrelse, spesielt i lagets søndre distrikt. I 1986 var det i november/desember underdekning av mindre sild i lagets søndre distrikt. Her vil imidlertid utviklingen i nordsjøsilddfisket spille inn.

De markeder som forutsetter gruppe I sild, antas å være av størrelsesorden 20.000 tonn.

Med vennlig hilsen
FEITSILD FISKERNES SALGSLAG

Handwritten signature
Svein Eikje
salgs dir.

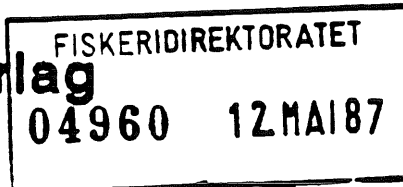
k_0805_se_2

Kopi plussa (2)

J.M. F.W.

journ. ført 12/5
bl. 10 25

Norges Fiskerilag

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

Telefax

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr. adr.: Landfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42
11.05.87.
Jnr. 610/87
OG/AR
Ark. 5.0.1.

UTVIKLINGEN AV FISKET OG REGULERINGER I ÅR

Ovennevnte sak ble behandlet av Landsstyret av Norges Fiskerilag i møte den 8. mai d.å. Det ble fattet følgende vedtak:

1. Uttalelser fra Havforskningsinstituttet indikerer at bestandssituasjonen for norsk vårgytende siid er dårligere enn det som var forutsatt da totalkvoten for 1987 ble fastsatt. Dette gir grunn til bekymring.

Havforskningsinstituttet har imidlertid ikke fremlagt noen tilrådning om totalbeskatningen som kan danne grunnlag for beslutning om endret reguleringsopplegg for 1987.

Norges Fiskerilag ber om at Havforskningsinstituttet før Reguleringsrådets møte i mai legger fram en konkret tilrådning om totalbeskatningen i 1987.

Dersom bestandssituasjonen tilsier at totalkvoten for 1987 bør reduseres, forutsetter Norges Fiskerilag at belastningen blir fordelt på de ulike grupper.

Ved vurderingen av fordelingen mellom de forskjellige fartøygrupper i 1987 og ved vurderingen av vilkårene for deltakelse i kystfiske etter norsk vårgytende siid, har det vært lagt spesielt vekt på at kvoten er relativt høy. Dersom det skulle bli nødvendig å fastsette en lavere totalkvote burde fordelingen mellom gruppene og deltakelsesvilkårene vært vurdert på nytt. I og med at vintersildfisket er avviklet etter de opprinnelige forutsetninger, vil Norges Fiskerilag likevel foreslå at eventuelle kvotereduksjoner fordeles proratarisk på de deltakende grupper.

Norges Fiskerilag vil tilrå at selv om det skulle bli nødvendig å redusere gruppeknoten for kystfiske, må de vedtatte fartøykvoter stå fast. Fisket bør stoppes etter at gruppeknotene er oppfisket.

Norges Fiskarlag
Fiskeridirektoratet

OMRÅDEREGULERING I RINGNOTFISKET.

Med bakgrunn i registrerte krav om sterkere områderegulering i ringnotfisket etter norsk-vårgytende sild og faktiske gjennomførte begrensninger, behandlet styret i Notfiskarsamskipnaden saken i møte 1.-2. d.m.

Styret gjorde slikt vedtak i sak 21/87:

- " 1. Styret vil på det mest bestemte ta avstand fra den hets som har oppstått omkring not-flåtens fiske av vintersild i enkelte fjordområder i år.

Styret er videre av den oppfatning at pressen ukritisk har bidratt vesentlig til å øke omfanget av denne konflikten til et nivå som er langt høyere enn det det er i realiteten.

Styret må også minne om at Norges Fiskarlags Landsstyre i sitt reguleringsvedtak har vedtatt rammer for hvordan vintersildfisket skulle legges opp. En må i den forbindelse beklage de utspill som er gjort av enkelte sentrale tillitsmenn i organisasjonen.

2. Styret må igjen presisere hva en generell henvisning av ringnotflåten til å fiske utenfor grunnlinjen vil bety i praksis. Dette vil innebære at flåten i overveiende grad vil bli avskåret fra å delta både i vintersildfisket og i et framtidig vinter-loddefiske i norske farvann.
3. Styret har tidligere ved en rekke anledninger behandlet dette spørsmålet og vil igjen presisere følgende:
- Styret erkjenner at en økende bestand av torsk og norsk-vårgytende sild i de nærmeste år krever reguleringstiltak som både forhindrer brukskollisjoner, for høye bifangster av de respektive fiskeslag og uansvarlige former for fangst.
 - I farvann der det foregår både fiske med faststående redskaper og sildefiske med not, må det etter behov settes i verk fleksible områdereguleringer etter den modell man bruker under lodde/torske-fisket på Finmarkskysten.
 - Bruksvaktfartøy/kystvaktfartøy må ha hjemmel for å

avgrense områder der det er større konsentrasjoner av faststående redskaper. Slike avgrensninger må foretas på døgnbasis, avhengig av de aktuelle forhold på feltet. Åpning og stenging av fjordområder for fiske etter sild må være generelle for alle bruksklasser. I spesielle situasjoner bør det være mulig å bruke forordninger om puljevise innseilinger for fangst i slike områder, om alternativer for fangsting ikke finnes i rimelig nærhet. Kriterier for stenging av områder for fangst av sild på grunn av for store bifangster må uttrykkelig baseres på de generelle normer, dvs. maks 10% fiskevekt av andre fiskeslag i fangstene.

- Styret kan ikke akseptere at lokale gruppevise særinteresser skal være den eneste referanse for myndighetenes beslutninger om forvaltninger av en nasjonal ressurs.
 - For å få satt i verk slike nødvendige reguleringsordninger er det etter styrets oppfatning en nødvendig forutsetning at både kystvakten og Fiskeridirektoratets kontrollverk får tildelt de nødvendige ressurser for oppsyn og kontroll på feltene.
4. Styret har ved en rekke tidligere anledninger etterlyst klarere regler for tillatt vekt av andre fiskeslag i fangstene, uten at noen avklaring har skjedd.

Det er fortsatt en kjensgjerning at notfisket etter sild er et av de eneste fiskerier hvor det ikke finnes klare regler for slik tillatt bifangstmengde.

Styret må anmode Norges Fiskarlag og fiskerimyndighetene om at det snarest blir utferdiget forskrifter som avklarer disse forhold.

Dette vil gi både fiskerioppsynet, Kontrollverket og fiskerne skikkelige retningslinjer og holde seg til.

Styret må også henstille til myndighetene om at det i områder hvor det settes lokale oppsyn, tiltrer representanter for sildefiskerne når slikt fiske foregår i området.

Det vises forøvrig til tidligere henvendelser om områderegulering og til møte i Norges Fiskarlag 20.1. d.å.

Med vennlig hilsen
NOTFISKARSAMSKIPNADEN

Inge Flage

Ruth Krenmervik

Kopi: Feitsildfiskernes Salgslag

SAK 6/87

REGULERING AV FISKET ETTER MUSSA.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det var gitt følgende redegjørelse:

1. INNLEDNING.

Norway Foods har søkt om å få frigitt et kvantum på 200.000 skjepper (40.000 hl) nord for Stad og 200.000 skjepper sør for Stad.

2. NORD FOR STAD.

Det var i 1986 tillatt å fiske 100.000 skjepper (20.000 hl), og det ble fisket 4.368 skjepper (873,6 hl). Kvoten var forbeholdt fartøy med adgang til å fiske brisling. Fisket ble åpnet 9. september.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt har i brev av 13.5.87 uttalt:

"Tilsvarende søknad ble behandlet i 1985 og 1986 og en viser til brev av 21.5.86 hvor det ble påpekt at "fiske etter mussa gir redusert utbytte fra bestanden fordi sildas vekstpotensial ikke utnyttet."

Rekrutteringen til den norske vårgytende sildebestand er svak og en bør derfor ikke tillate fangst av mussa på kysten nord for Stad."

I Norges Fiskarlags landsstyrevedtak heter det:

"På bakgrunn av at havforskningsinstituttet har konstantert at årsklassene for 1984 og 1985 av norsk vårgytende sild er betydelig svakere enn først antatt og at heller ikke 1986-årsklassene er sterk, vil Norges Fiskarlag tilrå at det ikke åpnes adgang for et mussafiske nord om 62⁰ 11 min. i 1987."

Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn foreslå at det ikke tillates fangst av mussa nord for Stad i 1987.

3. SØR FOR STAD.

Det var i 1986 tillatt å fiske 200.000 skjepper (40.000 hl), og det ble fisket 34.803 skjepper (6.960,6 hl). Kvoten var forbeholdt fartøy med adgang til å fiske brisling. Fisket ble åpnet 2. september.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt uttaler i brev av 13.5.87:

"Bestanden av Nordsjøsilde har imidlertid økt sterkt de siste år. De internasjonale ungsild-undersøkelsene i februar i år viser fortsatt god rekruttering av 1-gruppe (årsklassen 1985) og trolig også 0-gruppe (1986). I likhet med i 1986 vil derfor fangst av et mindre kvantum mussa på kysten syd for Stad ha ubetydelige konsekvenser for totalbestanden av silde i Nordsjøen."

I Norges Fiskarlags landstyrevedtak heter det:

"Norges Fiskarlag går inn for at det blir gitt anledning til å fiske inntil 40.000 hl mussa sør for 62⁰ 11 min. i 1987."

På bakgrunn av søknaden fra Norway Foods og uttalelsene gjengitt ovenfor vil Fiskeridirektøren foreslå:

1. Det åpnes for fiske av 200.000 skjepper (40.000 hl) sør for Stad.
2. Fisket forbeholdes fartøy med adgang til å fiske brisling.
3. Fangst av mussa avregnes på kystsildkvoten.
4. Åpningstidspunktet fastsettes i samråd med kontrollverket, fiskernes og hermetikkfabrikkenes organisasjoner.

Bakkevik etterlyste at en fikk orden på registreringsordningen i brislingfisket og ba om at det ble tatt initiativ til å komme sammen og drøfte denne.

Ellers var det enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag:

1. Fisket nord for Stad.

Det tillates ikke fangst av mussa nord for Stad i 1987.

2. Fisket sør for Stad.

- Det åpnes for fiske av 200.000 skjepper (40.000 hl) sør for Stad.
- Fisket forbeholdes fartøy med adgang til å fiske brisling.
- Fangst av mussa avregnes på kystsildkvoten.
- Apningstidspunktet fastsettes i samråd med kontrollverket, fiskernes og hermetikkfabrikkenes organisasjoner.

Norges Fiskarlag

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 82 98 80
Telegr.adr.: Landefiskarlag
Telefax (07) 83 47 42
08.05.87.
OG/AR

Fiskeridirektoratet

Fiskeridepartementet

TELEFAX

MUSSAFISKET 1987

Landsstyret i Norges Fiskarlag, samlet til møte i Tromsø 5. - 8. mai 1987 behandlet ovennevnte sak i møte 5. mai.

Det ble fattet slikt vedtak:

"1.

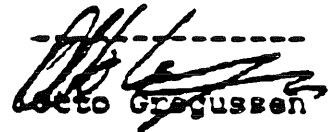
På bakgrunn av at Havforskningsinstituttet har konstatert at årsklassene for 1984 og 1985 av norsk vårgytende sild er betydelig svakere enn først antatt og at heller ikke 1986-årsklassene er sterke, vil Norges Fiskarlag tilrå at det ikke åpnes adgang for et mussafiske nord om 62° 11 min. i 1987.

2.

Norges Fiskarlag går inn for at det blir gitt anledning til å fiske inntil 40 000 hl mussa sør for 62° 11 min. i 1987."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Vigdis Harsvik

Otto Gregussen

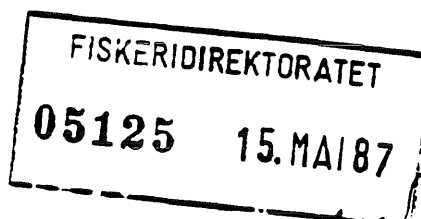
Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt

NORDNESPARKEN 2
POSTBOKS 1870 - 5011 NORDNES (BERGEN)
TELEGRAMADRESSE: HAVFORSKING
TELEX: 42 297 OCEAN N
BERGEN, NORGE

BERGEN, 13. mai 1987
SENTRALBORD 32 77 60

J. NR. 800/87 OJØ/jp
(BES OPPGITT VED SVAR)

Holm

Fiskeridirektoratet

Her

SØKNAD OM ADGANG TIL Å FISKE STOR MUSSA TIL HERMETIKK-
RÅSTOFF I 1987 - NORWAY FOOD

En viser til brev av 7.5.87 med vedlegg.

Tilsvarende søknad ble behandlet i 1985 og 1986 og en viser til brev av 21.5.86 hvor det ble påpekt at "fiske av mussa gir redusert utbytte fra bestanden fordi sildas vekstpotensial ikke utnytted."

Bestanden av Nordsjøsild har imidlertid økt sterkt de siste år. De internasjonale ungsild-undersøkelser i februar i år viser fortsatt god rekruttering av 1-gruppe (årsklasse 1985) og trolig også 0-gruppe (1986). I likhet med i 1986 vil derfor fangst av et mindre kvantum mussa på kysten syd for Stad ha ubetydelige konsekvenser for totalbestanden av sild i Nordsjøen.

Rekrutteringen til den norske vårgytende sildebestand er derimot svak og en bør derfor ikke tillate fangst av mussa på kysten nord for Stad.

En redegjørelse for bestandssituasjonen for 0-gruppe sild på grunnlag av undersøkelsene i nov-des 1986 ble gitt i brev av 16.1.86 til Sør-Norges Notfiskarlag. Instituttet har ingen nye data som endrer på situasjonen beskrevet i vedlagte brev.

Odd Nakken
Odd Nakken

Ole J. Østvedt
Ole J. Østvedt

8
16. jan. 1987

37/87 ØR/jp

Sør-Norges Notfiskarlag
Slottsgt. 3

Et mussafiske i 1987 vil i hovedsak beskutte årsklassen 1986 av norsk vårgytende sild. Styrken av denne årsklassen i kyst og fjordstrøk ble undersøkt i november-desember 1986 med F/F "Johan Ruud". Instituttet har utført tilsvarende undersøkelser hver høst siden 1975, og resultatene viser at 1986 årsklassen av norsk vårgytende sild er svak. Tabellen nedenfor viser mål for 0-gruppen (millioner individer). Trondheimsfjorden er ikke tatt med i tabellen. For sammenligningens skyld er resultatene siden 1983 tatt med.

OMRÅDE

År	Møre, Trøndelag	Nordland	Troms, Finnm.	Barentsh.	Total
1983	323	4543	8864	35700	49430
1984	4	467	930	6210	7611
1985	25	344	47	4335	4751
1986	10	144	254	-	408

Utsiktene for å finne brukbare forekomster av 1986-årsklassen i 1987 er svært dårlige. I Møre-Trøndelag var det kun i Grytafjordområdet det ble registrert 0-gruppe høsten 1986. Det ble ikke registrert 0-gruppe i Trondheimsfjorden. I Nordland ble de største forekomstene registrert i Bindalsfjordområdet (Tosen og Røingen). Noe 0-gruppe ble også registrert i Vefsen, Velfjord og Holandsfjorden. I Troms-Finnmark ble de klart største forekomstene registrert i Laksefjorden.

Årsklassene 1984 og 1985 har hatt høy dødelighet, spesielt i Barentshavet. Det blir derfor liten rekruttering til gytebestanden av årsklassene 1984-1986. På denne bakgrunn vil Havforskningsinstituttet ikke kunne anbefale et fiske av mussa nord for Stad i 1987.

Odd Nakken

Ingolf Røttingen

Kopi: Fiskeridirektøren

37/87

21. mai 1986

Saknr.
for
1028/86 OJØ/jp

Fiskeridiraktøren

Her

SØKNAD OM FISKE AV MUSSA TIL HERMETISK RÅSTOFF I 1986.

En viser til Deres brev av 2.5.86.

En liknende søknad ble behandlet i 1985 og en viser til Instituttets uttalelse av 14. mai 1985 hvor det blir påpekt at et fiske av mussa gir redusert utbytte fra bestandene fordi sildas vekstpotensial ikke utnyttes. Dette er også bakgrunn for innføring av gjeldene minstemål, 20 cm for Nordsjøsild (syd for 62°N) og 25 cm for norsk vårgytende sild (Nord for 62°N).

En eventuell tillatelse til fangst av mussa bør derfor gies innen rammen av gjeldende kvoteavtaler og med dispensasjon for bestemmelsen for minstemål,

Det er riktig som anført i brev fra "Norway Food" at utsiktene for brisling fisket er meget dårlig og hermetikk-industrien kan vanskelig dekke sitt råstoff behov uten fangst av mussa. Nordsjøsild bestanden har økt sterkt de senere år på grunn av flere sterke årsklasser. Dette har ført til en økning i fangsten av småsild spesielt i Skagerak. På denne bakgrunn og med den gode rekrutteringen til nordsjøsilda vil det ha ubetydelige konsekvenser for nordsjøsild bestanden om det gies adgang til fiske av et begrenset kvantum mussa syd for Stadt.

1028/
86

Situasjonen for norsk vårgytende sild er noe anderledes enn for Nordsjøsilde. En har en sterk årsklasse 1983-årsklassen som vil rekruttere til gytebestanden i 1987-1989. De påfølgende årsklasser, 1984 og 1985 var som 0-gruppe relativt tallrike, særlig i Barentshavet, men disse ser ut til å ha blitt kraftig nedbeitet av predatorer. Men vi kjenner foreløpig ikke nøyaktig til hvor stor dødeligheten til disse årsklasser er.

Det går ikke fram av brevet til Norway Foods hvilken størrelsesgruppe de ønsker, om det er 0-gruppe (1986-årsklassen, ca 7-8 cm) eller I-gruppe (1985-årsklassen, ca 14-15 cm på kysten), en del av denne årsklassen ble registrert på strekningen Helgeland-Møre).

Det er vanskelig å si hvilken effekt et fiske på 200 000 skj. vil ha, da en ikke kjenner dødelighet på 1985-årsklassen og størrelsen på 1986-årsklassen er ukjent. Men sett i sammenheng med forventet bestandsstørrelse av 1983-årsklassen (flere 100 tusen tonn) vil et fiske på 200 000 skj. = ca 3600 tonn, ha en begrenset betydning.

Odd Nakken

Ole J. Østvedt

SAK 7/87

REKEFISKET I EF-SONEN

Rasmussen viste til saksdokumentet der det er sagt at i henhold til referat fra møtet i Reguleringsrådet 10. og 11. desember 1986 skal regulering av rekefisket i EF-sonen tas opp i dette møtet.

Saken ble imidlertid drøftet på forrige møte og det var enighet om samme regulering som i 1986. Regulering i samsvar med dette er fastsatt av Fiskeridepartementet den 21. desember 1986, se vedlagte (./.) forskrift.

Reguleringsrådet tok dette til etterretning.

Bergen, 23.12.1986
HY/BE

FORSKRIFT OM REGULERING AV REKEFISKET I EF-SONEN I NORDSJØEN I 1987.

Med hjemmel i §§ 4 og 5 i lov av 3. juni 1983 om saltvannsfiske m.v. har Fiskeridepartementet 21.12.86 fastsatt følgende forskrift:

§ 1

Det er forbudt for norske fartøy å fiske reker i EF-sonen i Nordsjøen.

Uten hensyn til forbudet i første ledd kan norske fartøy i 1987 fiske inntil 100 tonn reker.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når kvoten etter andre ledd er beregnet oppfisket.

§ 2

Deltakende fartøy kan ikke levere mer enn 10 tonn pr. tur.

§ 3

Deltakende fartøy må ved utseiling til feltet melde seg til Skagerrakfisk eller Rogaland Fiskesalgslag.

§ 4

Fiskeridirektøren kan gi utfyllende bestemmelser til denne forskrift.

§ 5

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes i henhold til § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

§ 6

Denne forskrift trer i kraft 1. januar og gjelder til og med 31. desember 1987.

SAK 8/87

ORIENTERING OM HVALREGULERINGEN.

Rasmussen viste til saksdokumentet der det er gitt følgende orientering:

Fiskeridirektøren fikk ved Reguleringsrådets uttalelse 11.12.86 fullmakt til å drøfte regulering av kvalfangsten i 1987 med Norges Fiskarlag.

Deltagelseskriterier og reguleringsopplegg ble på denne bakgrunn drøftet på møte i Trondheim 4.2.87. Referat fra møtet følger vedlagt (./.).

Totalkvoten for årets fangst ble den 3.4.87 fastsatt til 375 enheter, hvorav 325 kan fanges av den nordøstatlantiske vågekvalbestand og 50 av den sentralatlantiske bestanden.

Fiskeridirektøren har i 1987 tildelt 53 kvalfangstkonsesjoner, hvorav en konsesjonær har gitt melding om at han ikke vil delta i årets fangst. I henhold til uttalelse fra Norges Fiskarlag ble minste kvote fastatt til fem dyr. Fire fartøy deltar etter loddetrekning blant påmeldte fartøy i fangsten ved Jan Mayen.

Da harpungranatene som skal brukes i fangsten på grunn av produksjonsfeil måtte utbedres, kunne fangsten ikke ta til før 27.4.87.

Forskerne ga på møtet i Trondheim uttrykk før ønske om at fangsten måtte være avsluttet senest 4.7.87, slik at de planlagte tellingene som skal utføres i juli i samarbeid med Island kan foregå uforstyrret av fangst.

Fiskeridirektøren fastatte i forskrift av 21.4.87 fangstperioden

fra 27.4.87 til 4.7.87. Sør for 62° N kan en likevel drive fangst til 1.8.87, mens det for fangsten ved Jan Mayen ikke er fastsatt sluttdato.

Siste startdato for fartøy som ikke skal til Jan Mayen er satt til 10.6.87. Refordeling av eventuell ubenyttet kvote vil skje ved loddtrekning på fartøy som fortsatt er i fangst. Det vil ikke bli foretatt refordeling utover dette.

Fiskeridirektøren har engasjert 8 inspektører som skal være om bord på fartøyene under hele fangsten.

Reguleringsrådet tok orientering til etterretning.

REFERAT FRA MØTE I TRONDHEIM 4. FEBRUAR OM REGULERING AV HVALFANGSTEN I 1987.

Finn Bergesen jr. ønsket velkommen på vegne av Norges Fiskarlag, og overlot deretter ordet til Fiskeridirektør Hallstein Rasmussen, som hadde innkalt til møtet. Rasmussen refererte det utsendte forslaget til sakliste, som ble godkjent.

1. ORIENTERING OM FANGSTEN I 1986.

I sakspapirene var det gitt en oversikt over fangsten i 1986. Det ble ellers opplyst at en pr. i dag har ca 1000 granater på lager i tillegg til de som oppbevares hos fangerne. Dette vil være nok for sesongen 1987 under forutsetning av samme kvote som for 1986.

Sesongene 1985 og 1986 ble det registrert en nedgang på ca 20 % i effektiviteten av granatene når det gjaldt avliving av hvalene. Under møtet ble det referert til påstander om overfangst av enkelte fartøyers kvoter. Fangerne gav uttrykk for interesse i å finne frem til løsninger slik at dette kan unngås. Et alternativ kan muligens være å fastsette max gjennomsnittsvekt for hver konsesjonshaver.

Bergesen jr. understreket at det forhold at kvoten totalt sett ikke ble oppfisket, ikke kan tas som et argument mht. bestands-situasjonen. Årsakene finnes bl.a. i endret fangstområde. En hadde i 1986 ikke adgang til å fangste i sovjetisk sone, og her har tidligere en stor del av fangsten foregått Pga. små kvoter satser flere på kystnær fangst for å unngå store omkostninger. I tillegg nøler en med å avslutte annet godt fiske, og får således kortere tid til hvalfangst. Dårlige værforhold i store deler av sesongen i 1986 er ytterligere en faktor som må tillegges vekt.

2. ORIENTERING OM INTERNASJONALE MØTER I 86/87.

Per Tresselt orienterte om årsmøtet i IWC i Malmø i 1986. Et av hovedtemaene på dette møtet ble spørsmålet om hvordan den internasjonale hvalfangstkommisjonen skulle forholde seg til forskningsfangst.

Den islandske forskningsfangsten synes nå akseptabel for kommisjonen, dersom 50% av den går til innenlands konsum. Amerikanerne ønsker imidlertid å stille skjerpede vilkår for forskningsfangst.

Norske forskningsplaner må vurderes tilrettelagt med henblikk på en situasjon der det kan forventes skjerpede krav til forskningsformål o.l. Det har også fra vitenskapskomiteen og fra kommisjonen fremkommet kritiske merknader til de norske opplysningene.

Regjeringens beslutning om å opprette Walløe-kommisjonen har trolig en gunstig virkning i forhold til vitenskapskomiteen. Når det gjelder spørsmål om private organisasjoners deltakelse som observatører, vil det være nytteløst å be om totalforbud for alle organisasjoner. Norge vil likevel gå sterkt inn for at medlemmer av Sea Sheppard heller ikke får delta som observatører fra andre organisasjoner.

Tresselt opplyste for øvrig at norske myndigheter ikke vil gi opplysninger til ajourføring av det internasjonale register over hvalfangstfartøy.

Jakob Strand refererte til et brev som ble sendt den islandske regjering og som var undertegnet av representanter fra 20 organisasjoner med observatørstatus i IWC. Han fant det personlig vanskelig å akseptere at Norge skal ha en delegasjon på IWC-møtene, uten at en krever at disse "terror-organisasjonene" mister sin observatørstatus.

Bergensen jr. sa at norske myndigheter av hensyn til egne borgeres sikkerhet ikke lenger tør gi opplysninger til internasjonale organisasjoner. Disse forholdene forutsettes tatt opp ved åpningen av neste årsmøte i IWC.

Tresselt påpekte at norske representanter ikke har unnlatt å ta opp kritikkverdige forhold mht. observatørene. En har videre gjort oppmerksom på konfliktene som oppstår ved at samme personer opptrer både som private organisasjonsdeltagere og som regjeringsoppnevnte delegater.

En del medlemsstater har mistet stemmeretten pga. manglende betaling av medlemsavgift. Forøvrig har en ingen mulighet til å ekskludere medlemsstater som ikke betaler.

3. REGULERING AV FANGSTEN I 1987.

Trond S. Paulsen opplyste at en tar sikte på å få fastsatt årets kvote i mars/april, og han viste forøvrig til regjeringens vedtak om at den kommersielle fangsten skulle nedtrappes, og med midlertidig stans etter 1987-sesongen. Øritsland og Nakken mente det ikke vil komme nye anbefalinger fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt før den tid.

Walløe-utvalget konkluderer pr. 1.12.86 med at en fangst på 1986 nivå ikke vil medføre svekkelse av bestanden. Dataene er beheftet med usikkerhet, slik at gruppen pt. ikke kan komme med langtidsanbefalinger. Gruppen anbefaler videre at fangsten i 1987 underlegges streng kontroll.

Bergesen jr. mente det i henhold til Walløe-rapportens konklusjon må være grunnlag for en fangst på 1986-nivå.

Forskere ba om at fangsten må være avsluttet innen utgangen av juni, da det er ønskelig at tellingene som skal utføres i juli i samarbeid med Island, kan foregå utforstyrret av fangst. De hadde ingen merknader til ønsket om en tidlig åpning. Bergesen jr. sa det

var ønskelig med en lang sesong, jfr. argumentene vedrørende liten kvote. Representantene fra Norges Fiskarlag mente også at en i en lang sesong får færre båter på feltet samtidig, og dermed bedre kontroll- muligheter.

En ble enige om å foreslå fangsts sesong i tiden primo april til 4. juli. Kvoten bør være fastsatt minimum 3 uker før startdato. Forutsetningen er at endring/ombygging av granatene er ferdiggjort innen det aktuelle åpningstidspunktet. Fiskeridirektøren fastslo at det ikke blir aktuelt med refordeling.

Forøvrig fremkom ingen merknader til at en fremmer forslag om at reguleringsopplegg og deltakelseskriterier blir som for 1986.

Oddvar Nilsen Husa har fremmet spørsmål om å få leie fartøy i 87-sesongen, da han har solgt m/s "Feie" og pt. ikke har klart å kjøpe nytt fartøy.

Møtet ble oppfordret til å avgi uttalelse i saken, jfr. reguleringsrådets uttalelse 11. desember 1986 hvor Fiskeridirektøren fikk fullmakt til å drøfte regulering av hvalfangsten 1987 med Norges Fiskarlag.

Bergesen jr. mente en bør være varsom med å gi tillatelse til bruk av erstatningsfartøy, men at en må vurdere hvert enkel tilfelle. Han fikk tilslutning til dette. En må likevel ikke kunne bruke leiefartøy mer enn en sesong.

4. EVENTUELT.

Norges Fiskarlag mente det var ønskelig med en vurdering av om det kan finnes alternative forvaltningsorganer til IWC, f.eks. en kommisjon for det nordlige Atlanterhav.

Tresselt påpekte at de politiske problemer vil bli de samme med eller uten medlemskap i IWC.

SAK 9/87

REGULERING AV REKEFISKET SØR FOR 62⁰ N. BR.

Rasmussen viste til saksdokumentet der det heter:

“Norges Fiskerilags landstyre fattet på møte 5.-8.mai 1987 vedtak om å innføre turkvoteregulering for det norske rekefisket sør for 62⁰ N, se vedlegg (./.).

ACFM har på møte i mai i år vurdert rekebestanden i Skagerrak/-Nordsjøområdet. Komitéen konkluderer med at beskatningen av bestanden er for høy. Komitéen går inn for at det settes en totalkvote lavere enn 1985/1986-nivået da det ble landet nærmere 10.000 tonn reker. Eventuell fastsettelse av en totalkvote i området må tas opp gjennom forhandlinger med de impliserte parter.

Som en straksløsning er det imidlertid viktig at det på norsk side ikke skjer noen ekspansjon i fisket ved økt deltakelse. Innføring av en turkvoteordning vil gjøre det ulønnsomt for større reketralere å legge seg på dette fisket. En slik ordning vil ha svært begrenset kvantumsregulerende effekt overfor de fartøy som allerede deltar i dette fisket.

Fiskeridirektøren vil anbefale at det innføres turkvoteordning for rekefisket sør for 62⁰ N. Turkvoten foreslås satt til 4 tonn.

Reguleringsrådet gikk inn for å innføre en turkvoteordning for rekefisket sør for 62⁰ N. Turkvoten ble foreslått satt til 4 tonn.

Norges Fiskarlag

Olav Tryggvasons gt 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42
12.05.87
J. 0630/87
LG/ES

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

REGULERING AV REKEFISKET SØR FOR 62° N.

Norges Fiskarlags Landsstyre fattet på møte 5.-8. mai 1987 følgende vedtak under sak 31/87:

"Norges Fiskarlag viser til den avgjørende betydning rekefisket har for fiskerinæringen i området fra Rogaland til Svenskegrensen. Dette fisket er nå ikke regulert hverken med kvoter eller deltakelsesregulering. Beskatningen av reke i Nordsjøen/Skagerak-området har i de senere år økt, og det har også vært tendens til økt deltaking i fisket med større frysefartøyer.

Havforsknernes vurdering er at rekebestanden i området nå er overbeskattet, særlig gjelder dette i Skagerak-området.

På denne bakgrunn går Norges Fiskarlag inn for at det innføres turkvoteregulering for det norske rekefisket sør for 62° N, ut fra hensynet til å oppnå en økonomisk og rasjonell utnytting av rekebestanden i området. Turkvoten foreslås satt til 4 tonn.

For 1988 og senere år må det vurderes å redusere EF's kvote av reke i norsk sone i Nordsjøen.

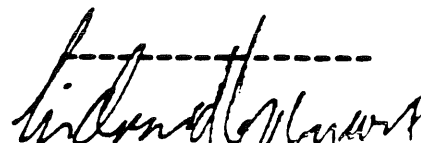
Innenfor Skagerak-avtalens område må rekefisket kvotereguleres. Norske myndigheter må gjøre de nødvendige forberedelser slik at dette spørsmålet kan tas opp med de to andre avtale-partene snarest mulig.

Norges Fiskarlag er fornøyd med at forskningsinnsatsen på reke i Skagerak/Nordsjø-området er økt i de siste 2-3 år. Det er viktig å fortsette denne forskningsinnsatsen på minst samme nivå."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Vigdis Harsvik

Lidvard Grønnevet

Kopi:
Fylkesfiskarlag/Gruppeorganisasjoner.
Havforskningsinstituttet.

SAK 10/87

EVENTUELT.

A) UTKAST AV FISK.

Leine sa at situasjonen når det gjelder utkast ikke er noe bedre i forhold til sild, makrell og kolmule enn den er på torskesektoren. Han hevdet at det var store problemer i alle fiskeri. Det er bare ikke mulig at frysebåtene bare får stor sild. Videre har makrell- fiskerne satt inn sorteringsmaskiner som gir muligheter for utkast. I kolmulefisket er det utkast på opptil 70 %. Han hadde registrert at trålerne var positive til å ha inspektører om bord og det kunne være spørsmål om ikke dette kunne være aktuelt også for andre fartøygrupper.

Rasmussen registrerte at det var enighet om å ta knekken på det som foregår. Dette med inspektører er en god ide.

Bakkevik mente at det ikke var noen grunn til at dumpingsforbudet for torsk og hyse bare skal gjelde nord for 62⁰ N. Det må innføres et generelt forbud på dumping i hele Norges økonomiske sone og må gjelde alle fiskeslag.

Leine sa at det haster med å kontrollere frysebåtene. Disse har bare stor sild, mens bulkbåter leverer fangster med 20 - 25 % småsild. Vi må fokusere mer på dette og få bedre kontroll.

Nakken mente at årsakene til utkast er at stor fisk blir betalt bedre enn små fisk. Hadde fisk over minstemål blitt betalt likt ville det ikke vært noe utkastproblem.

Reguleringsrådet henstilte om å vurdere forbud mot utkast av all fisk som har kommersiell interesse uansett hvor det fiskes.

B) REGULERING AV VASSILDFISKET.

Fladmark mente at noe måtte gjøres da bare halve kvoten blir tatt.

Det er mange fabrikker som er opptatt av dette. Han stilte videre spørsmål om det var riktig å stopp skolestfisket hvor det ble tatt vassild som bifangst.

Rasmussen sa at skolestfiskerne ikke var ute etter skolest, men vassild. De fikk opptil 80 % vassild i fangstene. Vi kunne ikke tillate dette da andre har "banket på døra" for å komme inn i dette fisket. Han sa videre at det nylig var fremmet forslag om lemping av konsesjonsordningen i vassildfisket.

Fladmark spurte om det ville skje noe i år.

Rasmussen mente Fiskeridepartementet måtte få bruke litt tid.

Leine forsto det slik at Fiskeridepartementet var innstilt på en økning av antallet konsesjoner.

Fladmark var opptatt av å slippe dette løs. Folk vil gjerne inn i fisket og det må skje fort.

Trulssen sa at det må til en forskriftsendring og at avgjørelse ville bli tatt i Fiskeridepartementet i løpet av 2 - 3 uker.

C) SKJELLTRALING I SOVJETS SONE.

Fladmark var kjent med at spørsmålet om adgang til å drive skjelltråling i Sovjets sone var tatt opp med negativt resultat. Han hadde imidlertid hørt at færøyværingene hadde fått slik adgang og mente saken burde tas opp igjen.

Paulsen sa at ihenhold til protokollen fra forhandlingene skulle det gis et raskt svar. Etter flere purringer ble det gitt svar om at det var fiskerimessige hindringer for en slik adgang. Fiskeridepartementet har nå tatt saken opp igjen da Færøyene har fått slik adgang.

D) STENING AV FELT UTENFOR FINNMARKSKYSTEN.

Fladmark spurte om det var mulig å holde uerfeltene åpne selv om det ble stengt for torsketraling. Han mente det var mulig å fiske uer uten å ta torsk som bifangst.

Rasmussen ba om å få oversendt en beskrivelse av de aktuelle felt så skulle dette vurderes i Fiskeridirektoratet.

E) SELINVASJONEN.

Fladmark spurte om vi kan forvente samme situasjon i år som i fjor. I tilfelle må vi forberede oss og unngå noe av neddrepningen.

Nakken kunne vanskelig si noe. Totalbestanden i år er mye større enn tidligere selv om de to bestandene aldri har vært beskattet sterkere. Han visste ikke om faren for selinvasjon i Finnmark er redusert. Han sa at det har vært invasjon på Finnmarkskysten siden 1978 med unntak av to år. ICES skal se på situasjonen i vestisen til høsten og vi vil også få verifisert om bestanden i øst er redusert. Dette er alt vi kan si.

F) SILDEFISKET I SKAGERRAK - FARTØY UNDER 70 FOT.

Bakkevik sa at årsaken til at en nå tok denne saken opp var at Norges Fiskarlag hadde på henvendelse sendt brev til Fiskeridirektoratet (brev av 12.05.87). Brevet gav grunnlag for misforståelse med hensyn til hvorvidt fartøy under 70 fot måtte velge om de skulle delta i kystfisket etter havfisket. Det rette skulle være at Norges Fiskarlag gikk inn for at fartøy under 70 fot skulle kunne fiske både innenfor 2 nautiske mil av den norske grunnlinje og utenfor denne grensen. Maksimalkvoten på 500 hl pr. fartøy i denne gruppen opprettholdes.

Plassa spurte om det skulle stilles krav til tidligere deltakelse.

Bakkevik svarte at det ikke skulle stilles slikt krav.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at fartøy under 70 fot kan fiske både utenfor og innenfor grensen på 2 nautiske mil av grunnlinjen. Maksimalkvoten settes til 500 hl pr. fartøy, som belastes kystsildekvoten.

G) SILDEFISKET I NORDSJØEN - FARTØY UNDER 70 FOT.

Bakkevik viste til at en på forrige møte i Reguleringsrådet hadde vedtatt at fartøy i gruppen under 70 fot måtte hatt deltatt i fisket etter nordsjøsilde utenfor grunnlinjene i 1986 for å kunne delta i nordsjøsildefisket utenfor grunnlinjene i 1987. Han opplyste at sterkt press i organisasjonen hadde ført til at Norges Fiskarlag i januar hadde gått bort fra kravet om tidligere deltagelse. Han presiserte at fartøy i denne gruppen fortsatt måtte velge om de ville fiske innenfor eller utenfor grunnlinjen, de kunne ikke fiske begge steder.

Det var enighet i reguleringsrådet om å oppheve kravet til tidligere deltagelse for fartøy i gruppen under 70 fot.

REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET 24. JULI 1987.

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl 1200 til 1600.

Følgende av rådets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør Hallstein Rasmussen, formann
Assisterende fiskeridirektør Torben Foss
Direktør Odd Nakken, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
Fiskeskipper Thor Wold, Norges Fiskarlag
Disponent K. Arctander, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper A. Leine, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Edvin Bakkevik, Norges Fiskarlag
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Direktør P. L. Fladmark, Fiskeindustriens Landsforening
Direktør K. Bolstad, Fiskeindustriens Landsforening
Jan Skrede, Norsk Sjømannsforbund (settevaramedlem for
A. Bjørklund)
Per Alf Andersen, Norsk Nærings- og nytelsesmiddelarbeiderforbund

Som observatører møtte:

Otto Gregussen, Norges Fiskarlag
Ole Strand, Norske Fabrikkskips Forening
Gunnar Kjønneøy, Fiskeridepartementet
Svein A. Krane, Fiskeindustriens Landsforening

Som sekretærer for rådet møtte Terje Løbach og Terje Halsteinsen.

Dessuten møtte:

Per L. Mietle, Fiskeridirektoratet
Peter Gullestad, "
Egil Lekven, "
Modulf Overvik, "
Sigbjørn Lomelde, "
Cato Isvik, "
Ove Midttun, "

Rasmussen åpnet møtet og spurte om det var noen merknader til innkallingen. Det var ingen merknader til denne. Han refererte deretter forslaget til sakliste.

FORSLAG TIL SAKLISTE.

11/87 Regulering av fisket etter norsk arktisk torsk og hyse.

12/87 Eventuelt.

Andersen ba om en orientering om seifisket i Nord-Norge under pkt. 12/87, eventuelt.

Leine ba om en orientering om loddefisket ved Jan Mayen under pkt. 12/87, eventuelt.

Wold ønsket å få belyst to spørsmål under pkt. 12/87, eventuelt. For det første ønsket han å drøfte det utkast av hyse som foregår på Finnmarkskysten. Derneft ba han om en orientering om hvordan saken om utvidelse av maskevidde i trål og økning av minstemålene på torsk og hyse står.

Saklisten ble godkjent.

**SAK 11/87
REGULERING AV FISKET ETTER NORSK ARKTISK TORSK OG HYSE.**

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

"FISKET ETTER TORSK I 1987.

Det har vært en dramatisk nedgang i fangstene med konvensjonelle redskaper i perioden etter Reguleringsrådet. I perioden fra uke 18 til uke 26 ble det i Norges Råfisklag med slike redskaper tatt kun 12.000 tonn i år mot 30.800 tonn i 1986.

Dette notatet diskuterer de aktuelle reguleringer i torskefisket i 1987, presenterer statistikk for fisket hittil i 1987 og gir prognose for hele året. Tiltak for trålerne vil bli foreslått i lys av fangstutviklingen hittil og havforskernes anbefalinger.

Kvotereguleringene pr. 1.7.87.

For konvensjonelle redskaper ble som kjent alle kvotereguleringene opphevet etter møtet i Reguleringsrådet den 25. mai.

For trål ble totalkvoten økt fra 142.000 tonn til 152.000 tonn etter det nevnte møtet. Økningen ble gitt som et likt tillegg på 108 tonn til alle de ordinære stortrålere, og forholdsmessig økning til småtrålerne.

I stortrålgruppen er nå fartøykvotene:

Ferskfisktrålere	1.536 tonn
Rundfrysetrålere	1.793 tonn
Saltfisktrålere	1.793 tonn
Fabrikktrålere	2.193 tonn

For småtrålerne har en totalt utdelt 31.600 tonn. Kvotene pr. fartøy varierer fra 21,4 prosent til 75 prosent av en ferskfisktrålerkvote. Det er totalt 55 fartøy som deltar i fisket i småtrålergruppen.

Fisket for 1. halvår 1987.

Vi har nå mottatt statistikk for 1. halvår for Norges Råfisklag og Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag.

Tallene viser levering av torsk tatt nord for 62⁰ N:

NORGES RAFISKLAG

Rund vekt	1986	1987
Torsk (inkl. skrei)	Pr. uke 26	Pr. uke 26
Garn:	51.962	36.842
Line:	18.069	23.329
Juksa:	18.039	4.870
Snurrevad:	16.254	9.305
Trål:	47.515	67.191
Uspesifisert:	<u>1.379</u>	<u>1.676</u>
 Totalt:	 153.218	 143.213
	=====	=====

SUNNMØRE OG ROMSDAL FISKEALSAG

	1986	1987
	Pr. uke 26	Pr. uke 26
Garn:	2.550	2.450
Line:	500	1.400
Trål:	12.700	11.000
Annet:	<u>550</u>	<u>150</u>
	16.300	15.000
	=====	=====

Når det gjelder tallene fra Norges Råfisklag, er disse basert på ukestatistikk utkjørt av salgslaget. Direktoratets sluttseddelstatistikk viser pga. etterslep m.v. i tallene høyere tall for

NRL (ca. 4.500 tonn) i perioden januar - april 1987. Tall for mai og juni foreligger ikke. Dersom en anslår avviket til 5.000 tonn for perioden januar - juni, vil totaltallet for Norges Råfisklag bli 148.200 tonn. Summert med SRF blir tallet da 163.200 tonn for 1. halvår 1987 mot 171.500 tonn i tilsvarende periode i 1986. En har da plusset på 2.000 tonn for 1986 som utgjorde tilsvarende data-avvik dette år.

For å anslå totale fangster i 1. halvår, må en også legge til ikke-bokførte "på kjøll" trålfangster av filet og saltfisk. For 1. halvår 1987 er dette anslått til 13.000 tonn, mens tallet for 1. halvår 1986 var 6.000 tonn. Anslagene er basert på ukeoppgaver fra Norske Fabrikkskips Forening.

Dette gir følgende totalsituasjon (anslag):

Tonn rund vekt	1. halvår 1986	1. halvår 1987
Trål	67.200	93.700
Konvensjonelle	<u>110.300</u>	<u>82.500</u>
Totalt	177.500 =====	176.200 =====

Prognose for 1987.

Det må i 2. halvår taes 165.800 tonn for å nå totalkvoten på 342.000 tonn.

Nedenfor er det gitt en prognose for 2. halvår dersom kvotene for trålerne ikke endres.

Det forutsettes at trålkvoten på 152.000 tonn blir tatt. De konvensjonelle redskaper må da ta 107.500 tonn i 2. halvår for å nå 342.000 tonn (342 - 152 - 82,5). Dette er langt over det historiske toppnivå for denne periode. I 2. halvår 1986 ble det tatt ca. 46.000 tonn med konvensjonelle redskaper. Selv med 30 prosent økning i det konvensjonelle torskefisket resten av året, vil oppfisket kvantum ikke nå opp i mer enn

60.000 tonn i 2. halvår og 142.500 tonn på årsbasis.

Under diskusjonen i Reguleringsrådet den 25. mai ble utkast av torsk totalt for alle redskap anslått til ca. 10.000 tonn. Det er Fiskeridirektørens oppfatning at dette kvantumet må belastes den norske kvoten.

Dermed skulle en prognose for 1987 gi:

Trål	152.000 tonn
Konvensjonelle redskaper	142.500 tonn
Utkast	10.000 tonn
Totalt	304.500 tonn.

Ut fra denne prognose vil det altså gjenstå 37.500 tonn av den norske kvoten dersom trålerkvotene ikke økes.

Havforskernes råd.

Det vises til referat fra Reguleringsrådet 25. mai 1987:

"Rasmussen ba så forskerne om å si noe om bestandssituasjonen.

Hylen sa at de hadde et tokt gående i begynnelsen av mars. Dette viste at gytebestanden var en tanke større enn på samme tid i fjor, men at økningen var mindre enn forventet etter beregningene i fjor høst. Han sa at det var vanskelig å finne grunnen til dette. Resultatet av fisket gir imidlertid visse pekepinner. Totaluttaket har økt noe og det er spørsmål om tilgjengeligheten av gytemoden fisk har vært større enn forventet. Det er 1981- og 1982-årsklassene som har dominert i gytebestanden. De hadde observert en viss reduksjon i veksten og det er mulig at kjønnsmodningen er noe forsinket. Selv om det ble lagt inn en viss reduksjon i veksten allerede i 1986 er det mulig at den er større enn det som ble lagt inn i beregningene. Han sa at det var svært liten forandring på beskatningsgraden i forhold til kvoten på 560.000 tonn. Biomassen vil bli betydelig redusert i forhold til 1986. Han

opplyste videre at det var indikasjoner på at fisket var kommet noe lenger vest og at informasjonen tydet på at fisken var på sig vestover. Sonepreget i otolittene inneholdt et stort innslag av Barentshavpreg. Videre viste årets undersøkelse med Michael Sars og G. O. Sars en ekstremt vestlig fordeling av fisket. Beregningene som er gjort viser en betydelig reduksjon i bestanden i forhold til i fjor. Han var ikke villig til å godta resultatet fullt ut og har lagt inn korreksjon for feilkilder. Blant annet gir værforholdene feilkilder ved bruk av Michael Sars da dette fartøyet er mer følsomt. Videre gir forskjellige dybdeforhold visse feilkilder. Vandrings mot Bjørnøya kan også ha forårsaket reduksjon i bestandsforholdene. En annen faktor er spørsmålet om det foregikk utkast utover høsten i fjor. Endelig foregår trålfisket på den yngste fisken og utsiling gjennom trålen går særlig utover 1983-årsklassen. Han konkluderte med at alt dette gir en pekepinn om at reduksjonen er noe større enn forventet og at vi fortsatt må vise forsiktighet i forvaltningen.

Nakken sa at en oppsummering av vinterens undersøkelser viser en betydelig grad av usikkerhet. Vinterens resultater er ikke direkte sammenlignbare da det er mye mer vestlig fordeling, dypere fordeling og at de fleste observasjoner er gjort med Michael Sars. Han mente det var umulig å gi en ny bestandsvurdering før resultatene fra fisket første halvår foreligger. Saken vil bli tatt opp i arbeidsgruppen i ICES i september."

Ny kontakt til Havforskningsinstituttet i uke 29 ga samme hovedkonklusjon.

Eventuelle kvoteøkninger for trålerne.

Først skal vi prøve å gi svar på hva et fritt trålfiske vil kunne utgjøre. Dette gjør vi for å vurdere om Norge vil kunne ta totalkvoten i år.

Vi har tidligere i notatet beregnet at trålerne uten endring i kvotesystemet vil ta 152.000 tonn i år, herav 58.300 tonn i 2.

halvår. Vi har også beregnet at det da vil gjenstå 37.500 tonn av den norske totalkvoten.

Trålerne må altså ta 95.800 tonn i 2. halvår dersom totalkvoten på 342.000 tonn skal taes. Totalt trålkvantum for hele 1987 ville da bli 189.500 tonn.

Det historiske toppnivå for trålfangster av torsk både på årsbasis og for 2. halvår var 1974 med henholdsvis 182 og 76 tusen tonn. For sammenlikning med et slikt år må en ta hensyn til at antall ferskfisktrålere var større midt på 70- tallet. På den annen side er effektiviteten øket. Fangst pr. tråltime var i 1986 ca. 50 prosent høyere enn 1974. Det er også sannsynlig at antall tråltimer pr. fartøy i 2. halvår 1987 ville blitt høyere enn tilsvarende periode i 1974. (Plutselig fritt fiske etter 10 år med begrensninger). En skal også være klar over at avtaket begrenset fisket i 1974. I Råfisklagetets årsmelding for 1974-75, side 39, heter det: "Avtaksproblemene har vært en begrensende faktor i fisket, særlig ettersommeren og høsten 1974."

Konklusjonen må bli at med fritt fiske for trålerne resten av året vil totalkvoten kunne bli overfisket.

Hva bør gjøres nå?

Situasjonen tilsier at det raskest mulig må foretas kvoteøkninger for trålerne. Det anbefales imidlertid at et visst kvantum holdes i reserve til resultatene fra arbeidsgruppen foreligger. Det kan da eventuelt holdes et møte i Reguleringsrådet i slutten av september. For å unngå at kvoteordningene begrenser fiske vesentlig fram til dette tidspunkt, vil Fiskeridirektøren foreslå at en allerede nå øker trålkvotene med 25.000 tonn.

Dersom dette opplegget kan følges vil en fortsatt ha reservekvanta til eventuelle sterke, negative signaler fra havforskerne i september.

Med hensyn til fordelingen av kvoteøkningen vil Fiskeridirektøren

foreslå at en følger opplegget fra maimøtet med en flat fordeling på stortrålerne og en forholdsvis økning til småtrålerne.

Videre vil Fiskeridirektøren foreslå at skjæringsdatoen for ferskfisketrålernes høstkvoter flyttes fra 1. september til 1. august."

Rasmussen ba så forskerne gi en orientering om bestandssituasjonen.

Nakken ville ikke gå inn på situasjonen generelt, men konsentrerte seg om den forvaltningsstrategi som ligger til grunn for årets kvote. Det er grovt antydnet at det søkes å komme ned med fiskedødeligheten over en treårsperiode og da ned til F_{max} i 1989. Fiskedødeligheten i 1986 er beregnet til 0,56. En totalkvote i 1987 på 560.000 tonn tilsvarer en dødelighet på ca. 0,49, mens antydede kvanta på 680.000 tonn i 1988 og 1989 gir en fiskedødelighet på henholdsvis 0,40 og 0,30. Erfaringsmessig er det imidlertid nødvendig i etterhånd å legge inn vektjusteringer. 1981- og 1982- årsklassen viser en middelvekt som er litt høyere enn det som er lagt inn i beregningene, mens 1983- og 1984- årsklassen er betydelig lavere. Det er vanskelig å avgjøre hvilke utslag dette skal gi før vi kjenner fisket for første halvår, men han antok at et kvantum på 560.000 tonn ikke reduserer fiskedødeligheten så mye som forutsatt. Han mente at for å oppnå optimal beskatning i 1989 vil nok TAC`ene for 1988 og 1989 måtte reduseres. Hovedårsaken til dette er at 1983- og 1984- årsklassene har lavere gjennomsnittsvekt enn det som er lagt inn i prognosene.

Rasmussen skjønnte vanskelighetene og spurte om det kunne tenkes at det kommer anbefalinger for 1988 som er lavere enn for 1987.

Nakken svarte at et oppsett over en treårsperiode gir et lavere kvantum enn forutsatt.

Leine spurte om dette ville gjelde for begge årene.

Nakken sa at det vil bli foretatt en helt ny bestandsvurdering med innlagt vektjustering. Dersom fiskedødeligheten skal reduseres som forutsatt vil det komme lavere tall for 1988 og 1989. Det er imidlertid svært vanskelig å komme med tall nå.

Krane spurte om det er vekstpotensialet som svikter.

Nakken svarte at i perioden 1980 - 1985 viste alle de årsklassene som var inne i fisket en økende vekst. Dette er årsklassene fra 1975 til 1980. Vi ser nå den motsatte tendens, men vi kan ikke nok om å prognostisere vekst.

Krane spurte om det var forutsatt et normalutviklingsmønster.

Nakken svarte bekreftende på dette.

Skrede spurte om det vil bli foretatt nye undersøkelser. Han spurte videre om en klart unormal 4-åring kunne tenkes å bli normal som 5-åring.

Nakken svarte at undersøkelsene er avsluttet, men at det vil bli sett på de undersøkelser som gjøres sammen med Sovjet i august og september. Han svarte videre at det er vanskelig å tenke seg at f.eks. en unormal 3-åring blir normal som 4-åring.

Fladmark mente at det kanskje burde legges inn en vurdering av matsituasjonen. Legges dette inn er det spørsmål om ikke bestanden burde tynnes ut.

Nakken sa at det vil gå minst 5 år før det kan legges inn slike vurderinger.

Leine spurte om det vil komme nye anbefalinger på høsten for 1987.

Nakken svarte at for å få optimal beskatning vil kvantumet for 1988 og 1989 måtte reduseres i forhold til 680.000 tonn. Han sa videre at forskerne ikke kan komme inn med nye anbefalinger for fisket i 1987 i høst.

Andersen sa at det var interessant med disse fremtidsvurderingene, men at vi fortsatt er i den situasjon at kvoten på 342.000 tonn i 1987 skal tas. Han spurte om det var forsvarlig å ta dette kvantum.

Nakken svarte at ved å ta kvoten forrykkes grunnlaget for 1988 og 1989.

Wold spurte om gjennomsnittsvæksten som var beregnet hadde holdt da det ble anbefalt 560.000 tonn.

Nakken sa at 3- og 4-åringene var klart mindre enn forutsatt, mens 5- og 6-åringene er litt større. Det er uklart hvordan dette blir i sum, men han antok at uttaket i antall individ blir noe større enn forutsatt i kvoten.

Kjønøy spurte om utviklingen har vært med på å forrykke raten for fiskedødeligheten for i år.

Nakken svarte at vi antagelig tar ut flere individer slik at fiske-dødeligheten ikke går ned som forutsatt.

Johansen spurte hvilke materiale som legges til grunn for vekt-beregningen. Dersom det baseres på oppgaver fra salgslagene kan det ikke bli korrekt.

Nakken svarte at det ble brukt egne prøver.

Skrede konstaterte at det ikke vil komme noen ny vurdering av kvoten for 1987.

Bakkevik mente at dersom det gjenstår noe av årets kvote må fiske-dødeligheten nødvendigvis gå ned. Dette vil da få innvirkning på vurderingen for hvilke kvantum som kan fiskes i 1988.

Kjønøy spurte hvordan det russiske fisket hadde vært.

Mietle svarte at alt tyder på at de tar kvoten på 202.000 tonn.

Leine spurte om når ICES-vurderingen foreligger. Han mente videre at det har liten hensikt med revurdering for inneværende år.

Nakken opplyste at innholdet vil være kjent i månedsskifte september/oktober, mens det ikke vil foreligge noe offisielt ICES-dokument før

i midten av november.

Rasmussen var innstilt på å ta kvoten for 1987. Dette medfører imidlertid at opsjonene for 1988 og 1989 vil bli endret. Vi vil få et lavere kvantum enn 680.000 tonn.

Nakken sa at dersom vi skal holde planen om å nå Fmax i 1989, må vi ned med kvantaene i 1988 og 1989. Vi forventer at i disse årene vil fisken bli mer tilgjengelig for kystflåten. Videre kommer spørsmålet om hvilke kvanta vi kan forvente overført fra Sovjet. Dette kan bety at det blir en reduksjon av trålkvantumet fra 1987 til 1988 og videre til 1989.

Kjønnøy påpekte at det kvantum vi eventuelt sparer nå vil måtte kjøpes tilbake fra Sovjet neste år.

Nakken mente at russerne øker sitt fiske og at vi ikke kan påregne like store overføringer til neste år som i år.

Rasmussen sa at dette er umulig å beregne og at vi ikke kan ta dette med i de vurderinger som gjøres nå. Sett at vi har igjen 50.000 tonn av kvoten ved årets slutt. Dette vil få innvirkning på opsjonene. TAC'en vil da økes og vi vil måtte dele dette med Sovjet.

Andersen mente at vi ikke har noen alvorlig bestandssituasjon og sa at årsaken til at vi nå møtes i Reguleringsrådet er svikten i kystfisket som ikke tar det kvantum som var forutsatt. Han spurte om hva som overfor tredjeland ville skje dersom det f.eks. gjenstår 50.000 tonn.

Rasmussen mente dette ikke ville skape noe problem.

Foss sa også at dette neppe kunne skape noe problem. Forpliktelser etter havrettstraktaten til å gi 3. land fiskeadgang inntreer neppe før man har en beskatning som er mindre enn en forvaltningsstrategi med Fmax som mål.

Skrede mente det ville komme et press utenfra dersom vi unnlater å ta kvoten. Nasjonaløkonomisk er det lite tilfredsstillende å la noe stå

igjen. Han påpekte videre at vi har kjøpt 70.000 tonn hos Sovjet i bytte med andre fiskeslag.

Rasmussen viste til at det i saksdokumentene var tatt utgangspunkt i at den norske kvoten for 1987 skulle taes. Videre viste han til at notatet inneholdt følgende forslag:

1. trålkvotene økes med 25.000 tonn
2. fordelingen av kvoteøkningen gis med flat fordeling på strotrålerne og en forholdsmessig økning til småtrålerne
3. skjæringsdatoen for ferskfisktrålernes høstkvoter flyttes fra 1. september til 1. august.

Når det gjaldt forskyvning av skjæringsdatoen så han ikke noe praktisk problem med å endre denne til 15. august slik som foreslått av arbeidutvalget i Norges Fiskarlag.

Krane mente det kunne være behov for å øremerke 5.000 tonn av økningen i trålkvotene til spesielle distrikt med betydelig svikt i råstofftilførselen. Han var imidlertid usikker på om Reguleringsrådet hadde adgang til å komme med en slik anbefaling.

Rasmussen svarte at det var tvilsomt om det lå innenfor Reguleringsrådets mandat å gi anbefalinger om såkalte politikerkvoter.

Andersen var forundret over at det nå var anslått utkastet til 10.000 tonn. På forrige møte i Reguleringsrådet hadde utkastet blitt beregnet til 6.000 tonn.

Rasmussen viste til at det nå høyere beregnet utkast var begrunnet i følgende:

1. Nakken sa på forrige møte i Reguleringsrådet at et beregnet utkast på 6.000 tonn var for lavt.
2. Det er blitt påstått at det ikke bare er utkast fra trålerne, men og fra andre redskapsgrupper.
3. Det må og påregnes å ha foregått utkast fra utenlandske trålere i

Svalbard sonen og i norsk økonomisk sone.

Når det nå legges til grunn et utkast på 10.000 tonn inkluderer det ikke bare trålerne. Det at utkastet blir registrert og belastet kvoten vil også gi en prevantiv effekt for respekten for utkastforbudet.

Nakken viste til at beregningen på 6.000 tonn var tatt inn i Hylens sitt notat av 23.5.87 som lå til grunn for forrige møte i Reguleringsrådet. Ved denne beregningen var det ikke innlagt utkast for fisket fra Malangsgrunnen og sørover. Dessuten var beregningene bare foretatt utfra 1. kvartal 1987 og kunne således ikke legges til grunn på årsbasis. Videre viste han til at det var utkast også i det konvensjonelle fisket.

Strand mente det var fornuftig å øke trålkvotene med 25.000 tonn nå. Han var forøvrig enig i Fiskeridirektørens forslag bortsett fra spørsmålet om fordelingen. Reguleringsrådet burde ellers avstå fra å ta opp spørsmålet om politikerkvote.

Fladmark tvilte på om det var fornuftig å operere med et så stort utkastkvantum som 10.000 tonn. Han så visse uheldige konsekvenser ved at Reguleringsrådet la dette til grunn. Utkastet burde i tilfelle komme til uttrykk på annen måte. Forslaget om å øke trålkvotene nå med 25.000 tonn var tilfredstillende. Imidlertid var det i de forutsetninger som lå til grunn så mange usikkerhetsmomenter at det var behov for å behandle dette på nytt innen 10. september.

Arctander ba om at dersom det av kvoteøkningen på 25.000 tonn ble avsatt en såkalt politikerkvote så burde denne avsettes til fartøyer som er interessert i å levere til spesielle distrikt med mangel på råstoff. Han kunne tenke seg at det ble avsatt en slik kvote på 5.000 tonn.

Rasmussen sa at vi vil følge utviklingen, men ikke låse dette fast til noen bestemt dato. Vi må se på det totale opplegg som har så mange sikkerhetsventiler at det må skje en sensasjonell økning i kystfisket dersom opplegget skal sprekke. Vi må få et kystfiske som tilsvarer toppkvantumet de siste 10 år. Vi har dekning for et slikt

kvantum selv om vi refordeler 25.000 tonn nå. Han var sikker på at kvoten ikke ville bli overfisket.

Når det gjelder utkast vil dette selvsagt ikke bli lagt frem under forhandlinger med andre parter. Han fant det imidlertid riktig at det tas med i vurderingene nå.

Leine kunne gå inn for å endre skjæringsdatoen til 1. august. Han sa videre at anbefalingen fra ICES kommer lovlig sent. Han hadde regnet med en avklaring i september. Han hadde videre merket seg at Nakken sa at dersom det gjenstår noe av kvoten for i år vil dette kunne medføre økt kvote neste år. Han var imidlertid innstillet på å ta den fastsatte kvote for fiske annet halvår. Han ville ikke gå inn for en refordeling i dag, men komme tilbake til saken i september. Dersom det mot hans formodning skulle bli en økning, ville han gå inn for en fordelingsnøkkel som landsstyret la opp til i desember 1986.

Nakken sa til Arctander at det er en kjennsgjerning at det er differanse mellom fangster målt om bord og målt ved levering. Dette betyr at fisk er kastet over bord. Når det gjelder spørsmålet om ny vurdering kan havforskningsinstituttet gi bestandsoversikt i månedsskiftet september/oktober. Han påpekte at det gjenstår 58.000 tonn og spurte om det var noen vanskeligheter med å utsette økningen av trålkvoten. Han spurte videre om hvordan kystfisket hadde vært i juli.

Gullestad svarte at oversikt pr. 10. juli fra Norges Råfisklag viste 1.300 tonn, mens for tilsvarende periode i 1986 var kvantumet 4.800 tonn.

Rasmussen påpekte at høstkvoten for ferskfisktrålerne var inkludert i de 58.000 tonn.

Wold viste til at Nakken hadde sagt at kvotene for 1988 og 1989 ville måtte reduseres. Han mente at det kunne skje store forandringer i fiskemønsteret til ulike grupper. Rekeflåten øker innsatsen i torskefisket, mens autolineflåten som var kvotebegrenset i fjor ikke er det i år. Han var enig med Leine om å utsette spørsmålet om refordeling

til høsten.

Rasmussen sa at slike vurderinger ligger innbakt i opplegget. Det høyeste kvantum som er tatt de siste 10 år for samme periode er 70.000 tonn, mens kvantumet i 7 av 10 år har ligget mellom 50 og 55.000 tonn. Han gikk inn for en flat fordeling mellom trålerne ut fra den begrunnelse at dette var et kvantum som opprinnelig skulle vært levert landanleggene.

Andersen var enig i å flytte skjæringsdatoen til 1. august. Ellers må det tas hensyn til industrien. Vi kan ikke sitte igjen med et stort kvantum i desember. Vi må foreta en fordeling nå for å kunne planlegge bedre. Han ville videre anmode Fiskeridepartementet om 5.000 tonn til fordeling i fiskefattige områder.

Skrede sa at det å medregne utkast i fastsatte kvoter er et nytt prinsipp. Han mente at når det blir satt inn TAC er det tatt hensyn til forventet utkast. Han ville stekt tilrå at man bestemmer seg for å ta 332.000 tonn og ikke kalkulere med et utkast på 10.000 tonn. Dette har sammenheng med forholdet til andre land. Han registrerte videre at Norges Fiskarlag til tross for endrede forutsetninger ville vente til oktober. Det ligger innebygget så mange sikkerhetsventiler at det er helt urealistisk å tro at kystkvantumet skal overfiskes.

Johansen mente at det var stor usikkerhet angående fisket resten av året. Videre har vi fått opp en større andel småfisk enn beregnet og han mente at kvoten for i år ikke burde tas. Han kunne ikke støtte landsstyrets vedtak om den interne fordelingen mellom trålergruppene. Han mente at de som leverer til landanleggene helst burde få mer enn de som leverer direkte til utlandet.

Krane konstaterte at Fiskeridirektøren mente kvoten skulle tas. Så lenge det motsatte ikke er vitenskapelig bevist må vi stå på at kvoten skal fiskes. Den fastsatte kvote er lagt til grunn for planlegging og er et element i markedsvurderingene som er gjort. Vi kan ikke endre på dette nå. Av vedtaket til arbeidsutvalget i Norges Råfisklag så han at også de mente kvoten skulle tas. Ut fra denne forutsetning var han forundret over følgende formulering i arbeidsutvalgets vedtak : På denne bakgrunn kan ikke Norges

Fiskarlag akseptere en endring i reguleringsopplegget som medfører begrensninger i kystflåtens muligheter til fangst eller levering". Han påpekte at kystflåten ikke er begrenset og kan fiske maksimalt. Han hevdet videre at de problemer som hevdes er med levering spesielt i Finnmark er sterkt overdrevet. Det er bare tre anlegg i Øst-Finnmark som er stengt på grunn av fellesferie og dette representerer bare 8% av den totale mottakskapasitet i Finnmark. Det er med andre ord relative gode leveringsmuligheter i fylket. Når det gjelder avsetning av et kvantum til fiskefattige områder mente han at Reguleringsrådet kanskje burde gi en del signaler i denne sammenheng. Det burde kanskje anbefales å avsette 5 av det 25.000 tonnene til senere fordeling.

Rasmussen mente at et slikt kvantum i så fall måtte fordeles mellom både småtrålere og ferskfisktrålere.

Kjønnøy ville være forsiktig med å gå ut med tall. Han mente imidlertid at det var stor romslighet for den konvensjonelle flåte i annet halvår. Han hadde vanskeligheter med å forstå standpunktet til Norges Fiskarlag ut fra de nye opplysninger som foreligger. Når det gjelder den såkalte politikerkvoten var den i utgangspunktet satt som kompensasjon for nedbygging. Senere har denne kvoten fått et annet innhold. Han sa videre at statsråden i forbindelse med den forrige refordelingen hadde gått ut med henstilling om at deler av de 10.000 tonn måtte leveres i fiskefattige distrikter. Han spurte om noen kjente til om henstillingen var etterkommet.

Arctander ville stemme for et kvantum på 25.000 tonn til trålerne. Selv om 90% av medlemsmassen ville gå inn for vedtaket til Norges Fiskarlag konstaterte han at laget også mente kvoten skal tas. Når det gjelder utkastet må vi få bukt med dette. Vi må komme frem til ordninger med kontrollører ombord på fartøyene. Han sa videre at kvantumet må fordeles flatt, men at dette selvfølgelig ikke skal danne presidens for fremtiden. Han opplyste til Kjønnøy at henstillingen i det vesentligste ikke ble tatt til etterretning og mente at den eneste vei å gå er å reservere et bestemt kvantum til fiskefattige distrikter.

Bakkevik konstaterte at flere av rådets medlemmer stilte seg

uforstående til Norges Fiskarlags vedtak. Han påpekte i den forbindelse at det var lagt inn en klar forutsetning i vedtaket om at kvoten skal tas. Han påpekte imidlertid at Nakken har opplyst at det vil få konsekvenser for 1988 og 1989 og mente at det burde vises forsiktighet med en bestand under oppbygging.

Leine stilte seg undrende til at det hastet med en refordeling nå da så mye av trålkvoten gjenstår. Han ville stemme for en endring i september dersom forutsetningene ikke er endret.

Rasmussen sa at grunnen til at saken tas opp nå er på bakgrunn av den forutsetning som ble lagt inn på møtet i mai. Vi skulle følge utviklingen nøye og ta saken opp dersom det ble behov for det. Han viste så til avsnitt 4 og 5 i vedtaket fra arbeidsutvalget i Norges Fiskarlag det det heter:

"Norges Fiskarlag kan ikke akseptere endringer i gjeldende reguleringsbestemmelser dersom det er fare for at slike endringer kan bidra til en svekket bestandssituasjon eller redusert vekst i bestanden i forhold til den forvaltningstrategi som ligger til grunn for den fastsatte kvoten for 1987.

Med dette forbehold er det vårt syn at fastsatte kvoter skal tas."

Han spurte så om de opplysninger Nakken hadde gitt var av en slik karakter at representantene fra Norges Fiskarlag nå mente at dette var oppfylt slik at totalkvoten for 1987 ikke skulle tas.

Andersen sa at han ikke hadde oppfattet Nakken slik at totalkvoten ikke skulle taes. For øvrig så han vedtaket fra arbeidsutvalget i Norges Fiskarlag referat i avsnitt 4 som et uttrykk for at det ikke måtte gis mere til trålerne p.g.a. at kystfiskeflåten hadde gjort det dårlig.

Bakkevik sa at han hadde oppfattet Nakken slik at kvoten kan tas ut i år, men at dette får virkning for forvaltningstrategien for 1988 og 1989.

Nakken repliserte at dette var riktig oppfattet.

Rasmussen stilte igjen spørsmålet om den informasjonen Nakken hadde gitt var av en slik karakter at representanter fra Norges Fiskarlag mente at arbeidsutvalgets vedtak var oppfylt slik at totalkvoten for 1987 ikke skulle taes.

Bakkevik svarte at med bakgrunn i den informasjon som nå var gitt burde det tas tilstrekkelig tid til å vurdere dette.

Wold sa seg enig med Bakkevik. Han påpekte at det nå synest å være en positiv endring i tilgjengeligheten av torsk for kystflåten og at det rette måtte være å vente å se på utviklingen. Han minnet om at det i 1986 ble et overfiske på 8.000 tonn.

Nakken påpekte at tidligere var alltid reguleringen av fisket etter norsk artisk torsk sett i sammenheng med reguleringen av fisket etter hyse. Det er torsken og ikke hysen som er sterkest presset beskatningsmessig. Det vil være et uheldig beskatningsmønster å ta ut hele torskekvoten dersom det samtidig står igjen et stort resterende hysekvantum.

Skrede mente det var viktig å få slått fast at ekstrakvotene til trålerne ikke skulle ha prejudikativ virkning for etterfølgende år. Dette må også gjelde i forholdet mellom trålerne. Den flate fordelingen tidligere har gitt en slik virkning. Fortsettes det på samme måte ender det opp med lik fordeling mellom trålerne. Han ba om at det ble lagt spesiell vekt på at flat fordeling innen trålgruppen av kvoteøkningen nå ikke skulle prejudisere fordelingen for fremtiden. Visst nødvendig burde det fattes vedtak om dette nå.

Kjønnøy pekte på at det synes å være noe ulikt syn blandt representantene fra Norges Fiskarlag med hensyn til spørsmålet om økning av trålerkvoten. Leine mener at havforskningsinstituttet ikke er kommet med noe nytt og synest å være villig til å øke trålerkvoten i september. Bakkevik og Wold legger sterkere vekt på at uttak av årets kvote samt svakere vekst vil redusere anbefalingen for senere år.

Rasmussen svarte Skrede at om en foretok kvoteøkning nå med flat

fordeling så skulle dette ikke prejudisere fordelingen for fremtiden. Dette var også vedtatt i forbindelse med den tidligere økning på 10.000 tonn. Han viste i den forbindelse til at den arbeidsgruppe som skal vurdere fordelingen trålerne imellom skal avgi innstilling før Reguleringsrådets møte i desember.

Leine sa at arbeidsutvalgets vedtak referert i avsnitt 4 gikk på at det skal ventes på en noe sikrere bestandsvurdering i september. Dersom det da ikke kommer frem noe nytt i forhold til det som nå foreligger så var han innstilt på at den fastsatte kvoten for 1987 skulle taes. Men han hadde oppfattet Nakken slik at det i september ville foreligge et mere omfattende materiale.

Nakken opplyste at han ikke kunne si noe nærmere før tidligst 1. oktober etter møtet i arbeidsgruppen i ICES i siste uke av september.

Rasmussen understreket at dette var arbeidsgruppens vurdering og at denne tidligere var blitt justert i ACFM. Dersom behandlingen skulle utsettes innebar det at Reguleringsrådet måtte vente med å ta saken opp til 1. eller 2. uke av oktober. Han mente at i dagens situasjon var det ikke tilrådelig å vente så lenge. Hensynet til undustrien og dens planleggingsmuligheter tilsa det samme.

Fladmark karakteriserte Norges Fiskarlags forslag om å utsette saken som faglig svikt. Det ville ikke være mulig å fiske opp den norske totalkvote for 1987 dersom det skulle ventes med å gi økning i trålkvoten til oktober.

Nakken spurte om hvordan utviklingen hadde vært i hysefisket.

Gullestad svarte at pr. 1. juni i år var det tatt ca. 17.000 tonn, mens det på samme tid i fjor var tatt 19.000 tonn. Han sa at dette fisket kan ta seg opp da det er i annet halvår at hysen kommer inn. Han mente videre at kvoten var presset opp av Sovjet og at den lå langt over tilrådningsen fra ICES.

Nakken sa at TAC`en var lagt på Fmax. Han mente det var ille å ta torske-TAC`en fullt ut med en fiskedødelighet på 0,5, mens det ikke blir tatt hyse. TAC`en for hyse er satt ut fra en dødelighet på

under 0,3. Med det behov som er for fisk burde kanskje heller hysefisket stimuleres. Vi har til rådighet 92.500 tonn.

Mietle mente hysefisket har tatt seg opp i juni og juli.

Krane sa at 70 - 80% av hysen ligger fra 8 - 9 hg. Dette gir et dårlig utbytte og er ikke intressant som råstoff. Han mente det ville være lite interessant å ta ut hysekvoten på 92.500 som småfisk. Han trodde det ville være vanskelig å få vridd innsatsen.

Strand sa at det også er store konsentrasjoner av småtorsk der det finnes hyse.

Rasmussen ba om en oppklaring av siste punkt i vedtaket fra arbeidsutvalget i Norges Fiskarlag der det heter:.

"De kvantumsbegrensninger som er fastsatt for småtrålere med reke-trålkonsesjon, kan Norges fiskarlag ikke se at det er grunnlag for når tilgjengelig torsk kvote ikke lenger er noen knapp faktor. En vil også vise til at driftsøkonomien i rekefisket er redusert i det siste."

Han viste så til at til forrige møte i Reguleringsrådet ble det lagt frem forslag om en endring av gruppeinndelingen for småtrålere og at det ble enighet om at dette også skulle vurderes av den arbeidsgruppe som skal se på fordelingsgrunnlaget for trålkvoten i 1988.

Gregussen sa at han mente at det forslaget som ble lagt fram på forrige møte burde behandles av det utvalget som vurderer grunnlaget for fordeling av kvoten mellom trålerne. Han mente at det forslaget som var lagt fram på forrige møte ville ha en varig fordelingseffekt. Han sa at Norges Fiskarlag mente at det å ha reke-trålkonsesjon ikke skulle begrense kvoten til småtrålerne fordi de begrensninger som tidligere var satt for andre fartøygrupper som hadde lønnsomme driftsalternativ, allerede var opphevet.

Leine sa at med de store pålag trålerne får i år, må det kunne foretas en midlertidig justering for fartøy med reke-trålkonsesjon som er begrenset på grunn av denne.

Arctander påpekte at det var et enstemmig vedtak forrige gang om å oversende saken til arbeidsgruppen.

Løbach viste til at forslaget som ble lagt frem forrige gang nettopp hadde tatt utgangspunkt i å endre reguleringsopplegget for småtrålere med reke-trålkonsesjon. Dersom saken skal tas opp nå, vil vi måtte gå inn på det opprinnelige forslaget fra Fiskeridirektøren.

Leine sa at vi må komme tilbake til dette senere, eventuelt på neste møte i Reguleringsrådet.

Reguleringsrådet var enig i at spørsmålet om endring av kvotene for småtrålere med reke-trålkonsesjon ble tatt opp senere.

Det ble så foretatt avstemning over spørsmålet om det skulle tildeles et kvantum til trålerne.

7 representanter (Rasmussen, Foss, Arctander, Flademark, Bolstad, Andersen og Skrede) gikk inn for å øke trålkvoten med 25.000 tonn, mens 5 representanter (Leine, Johansen, Wold, Bakkevik og Nakken) stemte for at spørsmålet om refordeling ble utsatt til månedsskiftet september/oktober.

Nakken gikk inn for å utsette spørsmålet om refordeling av kvoten til vi kjenner innholdet i ICES - vurderingen basert på fisket første halvår 1987. Dette vil være kjent i månedsskiftet september/oktober. Han var klar over at en slik utsettelse ville medføre at totalkvoten ikke ville bli tatt, men mente at dette ikke kunne være avgjørende.

Det ble så holdt avstemning over hvordan kvoten skulle fordeles de ulike trålgrupper imellom.

10 representanter (Rasmussen, Foss, Nakken, Arctander, Fladmark, Bolstad, Andersen, Skrede, Johansen og Wold) stemte for en flat fordeling, mens 2 representanter (Leine og Bakkevik) stemte for en fordeling etter faktorene 1,00 til ferskfisktrålere, 1,18 for rundfryse- og saltfisktrålere og 1,46 for fabrikkskip.

Det var enighet om at småtrålerne får den prosentvise andel som fartøyene i dag har relatert til en ferskfisktrålerkvote.

Det var enighet om å flytte skjæringsdatoen for ferskfisktrålernes binding til høstkvoten fra 1. september til 1. august.

Enkelte av rådets medlemmer tok opp spørsmålet om at det av de 25.000 tonn avsettes en egen kvote til fartøyer som ønsker å levere fangst i distrikter hvor det er et spesielt råstoffbehov og ba Fiskeri-departementet om å vurdere dette.

**SAK 12/87
EVENTUELT.**

A) ORIENTERING OM SEIFISKET I NORD-NORGE.

Foss sa at han den 24.7. hadde hatt kontakt med Norges Råfisklag som kunne opplyse følgende:

1. Norges Råfisklag har natt til den 23.7. kl 0000, stoppet seinotfisket i Finnmark. Bakgrunnen for dette er at pr. dato står hele 4.300 tonn sei i lås.
2. Tilgjengeligheten er god, fisken holder bra størrelse (8-9 kg rund vekt) og rundt 40 fartøy har deltatt i fisket.
3. Fiskeridepartementet har 24.7. gitt dispensasjon for levering av inntil 3000 tonn til sovjetiske fabrikkskip. Dispensasjonen er begrenset til 3 uker.
4. Fisket ventes å åpne igjen natt til mandag 27.7.

Andersen sa at når seien i år er av samme størrelse som i fjor tyder dette på at det er en annen seitype.

Wold mente at seien var 3-4 cm større i år enn i fjor.

Bakkevik mente det ikke var rett å sette begrensning på levering til sovjetiske fabrikkskip. I den foreliggende situasjon måtte de leveringsmuligheter som forelå utnytted.

Krane påpekte at det også måtte tas hensyn til produksjonen på land. Målet måtte være å få bearbeidet fisken i Norge. Den seien som taes ligger marginalt over minstemålet. I begrepet kvalitet er og størrelsen et element. Han mente det kanskje hadde vært riktig å vente noe med å fiske slik at størrelsen kunne bli bedre, og dermed gjøre fisken mere interessant for industrien.

Bakkevik sa at han ikke var uenig i dette, men når situasjonen var den at det ikke var leveringsmuligheter i Norge, måtte det gis adgang til å levere fisk til utlandet. Hensynet til fiskerne tilsa dette.

Andersen mente dette var en vanskelig situasjon både for fiskerne og industrien i land.

B) LODDEFISKET VED JAN MAYEN.

Gullestad opplyste at pr. 24.7.87 var det innmeldt 58 loddefangster som gav 455.000 hl lodde. Dette utgjorde vel 50% av totalkvoten på 856.794 hl. 8 fartøy hadde gått to turer. Noen fartøy ville ha behov for å gå tre turer. Han viste til at det var gitt en rommelig overfordeling og at det neppe ville bli problem med å ta kvoten.

Krane spurte hvordan det var gått med opplegget om å tilføre navngitte fabrikk råstoff.

Gullestad svarte at ca. 200.000 hl var levert til de nord-norske fabrikkene som var med i dette opplegget.

C) UTKAST AV FISK.

Wold opplyste at fiskere ovenfor Råfisklaget hadde påstått at det foregikk utkast fra fartøy med konvensjonelle redskaper. Han mente at Reguleringsrådet måtte henstille ovenfor departementet at utkastforbudet måtte gjelde alle redskapsgrupper.

Fladmark var enig i dette. Han var forbauset over at utkastforbudet bare gjelder for fiske med trål. Utkast skjer også fra fartøy som driver fiske med line.

Rasmussen foreslo at Reguleringsrådet skulle henstille ovenfor departementet at det ble satt forbud mot utkast og at forbudet skulle gjelde alle redskapsgrupper.

D) UTVIDELSE AV MASEVIDDE I TRÅL OG ØKNING AV MINSTEMÅLENE PÅ TORSK OG HYSE.

Wold viste til vedtakene som ble gjort på forrige møte i Reguleringsrådet og spurte hvordan saken sto nå.

Kjønnøy mente saken foreløpig var lagt på is i Fiskeridepartementet, men han regnet med at spørsmålet ville bli tema under fiskeriforhandlingene med Sovjet til høsten.

Norges Fiskerilag

Fiskeridirektoratet
Fiskeridepartementet

FISKERIDIREKTORATET

07453 24. JUL 87

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 98 80
Telegr. adr.: Landsfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

23.07.87
Jnr. 0977/87
VE/KM
Ark.

FISKET ETTER TORSK I 1987

Ovennevnte sak ble behandlet av arbeidsutvalget i Norges Fiskerilag i telefonisk møte den 23. juli 1987. Det ble fattet slikt vedtak:

"Norges Fiskerilag viser til landsstyrets vedtak fra mai 1987 hvor det ble understreket at en refordeling av torskekvote måtte skje på grunnlag av en ny bestandsvurdering, og på bakgrunn av utviklingen i fisket med passive redskaper.

I det siste møtet i Reguleringsrådet ble det fra havforskerne uttalt at en må vise forsiktighet i forvaltningen av torskebestanden og at nye bestandsvurderinger ikke kan foreligge før i september.

Norges Fiskerilag kan ikke akseptere endringer i gjeldende reguleringsbestemmelser dersom det er fare for at slike endringer kan bidra til en svekket bestandssituasjon eller redusert vekst i bestanden i forhold til den forvaltningsstrategi som ligger til grunn for den fastsatte kvoten for 1987.

Med dette forbehold er det vårt syn at fastsatte kvoter skal tas.

Norges Fiskerilag vil i foreliggende situasjon gå inn for at skjæringsdatoen for ferskfisktrålernes høstkvote framskyves til 15. august. Når det gjelder eventuelle andre endringer i det fastsatte reguleringsopplegg for 1987 er det Norges Fiskerilag's oppfatning at dette bør utestå til de bebudede bestandsvurderinger foreligger i september 1987.

Norges Fiskerilag er av den oppfatning at fiskerne må gis størst mulig likhet i muligheter til fangst. Hittil i år har trålerne hatt god tilgjengelighet og god lønnsomhet. Kystflåten, spesielt i Finnmark, har hatt svært dårlig lønnsomhet. Den senere tid er situasjonen blitt ytterligere forverret for denne del av flåten som følge av leveringsproblemer.

Norges Fiskerilag

FISKERIDIREKTORATET

07453 24. JUL 87

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 98 80
Telegr.adr.: Landfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

På denne bakgrunn kan ikke Norges Fiskerilag akseptere en endring i reguleringsopplegget som medfører begrensninger i kystflåtens muligheter til fangst eller levering. Dette er spesielt viktig i en situasjon hvor det ikke er stilt til rådighet tilstrekkelig økonomiske midler for å avhjelpe kystflåtens problemer.

De kvantumsbegrensninger som er fastsatt for småtrålere med reketrålkonsesjon, kan Norges Fiskerilag ikke se at det er grunnlag for når tilgjengelig torskekvote ikke lenger er noen knapp faktor. En vil også vise til at driftsøkonomien i rekefisket er redusert i det siste."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Vigdís Harsvik
Vigdís Harsvik

[Signature]

Ole Gregussen

Kopi: Fylkeslag/gruppeorganisasjoner
Landsstyret
Norges Råfisklag, Tromsø

870723_0977